

035, 1M70, 1
H05

$$\frac{17}{2}.$$

035,1M70,1 7578
HOS

Suryanarayan
Shastri
Lakshana paranag-
hamu.

7578

**SHRI JAGADGURU VISHWARADHYA JNANAMANDIR
(LIBRARY)
JANGAMAWADIMATH, VARANASI**

• • • • •

Please return this volume on or before the date last stamped
Overdue volume will be charged 1/- per day.

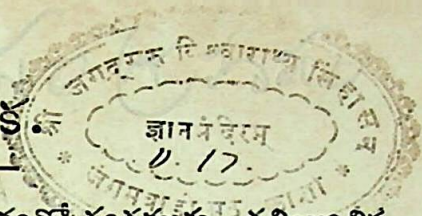
[illegible]

1278

08274107

137

లక్షణసారసంగ్రహమును నీచంద్రగ్రంథమును రచించిన చిత్రకవి పెద్దన కవివరుడు శుక్లయజుశ్శాఖకాప్రభాసురుడు. కాత్యాయనసూత్రుడు. భారద్వాజగోత్రుడు. ఈతనితాత చెన్నయ. తండ్రి సర్వయామాత్యుడు. తల్లి లక్ష్మమాంబ. కాశ్యపసగోత్ర నల్లగట్ట యైల యాచార్యుఁ డీతనిమాతామహుడు. వీరి యింటిపేరు పార్శ్వంచాలవారు కావచ్చును. * కాని, చిత్రకవితయందు ఘనుడగుటంజేసి యీతనినాఁ టినుండియుఁ జిత్రకవినారై నట్లు లితనిపుత్రుఁడు అనంతకవియుఁ జాత్రుఁ డగు రమణకవియుఁ దమకావ్యములగు ఇందుమతీపరిణయ సాంబవిలాస ములందుఁ దెలిపియున్నారు.

ఈతని గురువు 'కందాళ అన్నగారు.' అని గురుస్తుతిచేయబడుటచే నీతఁడు వైష్ణవమతావలంబియునుట నిజము. కృతిపతియగు వెలలూరి యాంజనేయుని శ్రీరామచంద్రదాసచంద్రుడనియు, 'రాఘవదాస' యనియు, 'శ్రీరామపాదసేవారామ' యనియుఁ బ్రపత్తిపూర్వకముగ స్తుతించుట వైష్ణవసంప్రదాయమును దెలుపుచున్నది.

ఇక్ష్వానివాసస్థలము వెలలూరిని కలదు. వెల్లటూరు అనునది శ్రీశైలప్రాంతమున నున్నట్లును బండితా రాధ్యుఁ డచ్చటికి వెళ్లి నట్లును

* ఈ లక్షణసారసంగ్రహము తాళపత్రిములమీఁద వ్రాసికొనినవాడు చిత్రకవిబుచ్చయాచార్యులతమ్ముడు రామాచార్యుఁడు. ఈతఁడు రచించిన రఘునందనవిలాసమునం దాశ్వాసాంతగద్యములలో వెక్కిరేల చిత్రకవీవారిని చెప్పుటం జూడ భారద్వాజగోత్రులగు నీ చిత్రకవీవా రాయాగ్రామనామములనుగూడఁ జేర్చి యింటిపేరు వాడుకొనుచుండిరిని యూహింపవలెయున్నది. ఈతఁడు వెక్కిరేల చిత్రకవివంశపువాడైనట్లే "పార్శ్వంచాల చిత్రకవి వంశపువాడేమో నెద్దకవి" యని యూహ పొడముచున్నది. ఎట్లూహించిన నట్లుసరిపడు సందిగ్ధావస్థయందున్నది గానియిదమిత్యమని నిర్ణయింప నాధారము లింతవఱకుఁ గానరావు.

బండితారాధ్య చరితమున వర్ణింపఁబడియున్నది. అయ్యది కడపమండలము లోనిది. ఆ వెల్లటూరే యీ వెల్లలూరేమో వ్రాతయందలి భేదమువలన నట్లు భిన్నముగా నైనదేమో యనిపించుచున్నది. “ధరానుత వెలలూరీ పురీహనుమంతునకున్, వెల్లలూరి హనుమన్మూర్తీ” యని యిందుఁ బేర్కొనఁబడినతావులందు ‘వెల్లటూరు’ అనినను బాధ లేదు. పండితారాధ్య చరిత్రముననే ‘వెల్లలూరు’ అనియుండుట కందు ‘వెల్లటూ’ రని పడిన దేమో! స్థలజ్ఞు లావిషయమై నిర్ణయించుదాఁక వెల్లలూరో వెల్లటూరో నిశ్చయింపఁజాలము. *

కవికాలమునుగూర్చి యిందేమియుఁ దెలుపఁబడలేదు. కాని, కందాళ అన్నగారు—పాండురంగమాహాత్మ్యకృతిపతి విహారి వేదాద్రి మంత్రి—మతగురువగు కందాళ యః పృథ్వీతండ్రియని రామలింగనిచేఁ బేర్పొనఁబడినవా రొకరు గలరు. అందు అణ్ణగారని నాకారఘటితముగా మాత్రమున్నది. అయ్యది కన్నడభాషాసంప్రదాయమై యుండును. ఆ

* శివరత్న సారము కవోద్ధృతము వ్రాయుచు శ్రీ కొమఱ్ఱాజు వేంకటలక్ష్మణ రావుగారు వెల్లటూరినిగూర్చి యిట్లు వ్రాసియున్నారు. “గుంటూరుజిల్లాలో చెండు వెల్లటూర్లు గలవు. కటి చేపల్లెతాలూకాలోను, నింకోకటి వినుకొండతాలూకాలోను నున్నవి. నైజాము రాజ్యమున నల్లగొండజిల్లాలోఁ గూడ నొక వెల్లటూరు గలదు. కాని శ్రీశైలమునకు సంబంధించినది వినుకొండతాలూకాలోనిదియే. ఇదివినుకొండనుండి శ్రీశైలమునకుఁబోవు త్రోవకు నాలుమైళ్లు ప్రక్కనుండును.”

శ్లోటూరినిగూర్చి రేపల్లె వినకొండ తాలూకాలలోనున్న శ్లోటూర్లకు సుత్తర
ములు వ్రాసి స్థానికులఁ గొండల నడుగ వారు తమ గ్రామములందు ఆంజనేయస్వామి
యాలయములు పురాతనము లేవియు లేవనియు, జిత్రకవిహారాగ్రామములలో లేనట్లు
ను దెలిసిరి. నైజాముమండలములోని శ్లోటూరేమో యని సందేహించి “విభూతి”
పత్రికాధిపతులగు శ్రీ చిద్రెమతము వీరభద్రశర్మగారికి వ్రాసి కనుగొన వారాప్రాంత
ముల శ్లోటూరను గ్రామ మున్నదని యనుకొనుటయే కాని దానినిగూర్చిన వివరములు
తెలియవనియుఁ గనుగొని తెలియవచ్చిన వృత్తాంతము నెఱింగింతు మనియు వ్రాసి
నారు. కావున శ్లోటూరేని దెలిసికొనుటగల మేమేని దొరకింపఁ జెంటనే
ప్రచురింతుము.

JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR

LIBRARY

LIBRARY

Janamawadi Math, Varanasi

CC-0 Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri
Acc. No. .... 757.8 ....

CC-0. Jangamwadi Math Collection
Acc. No. 757.8

కందాళ అన్నగారు పెద్దనకు గురువైనట్లు “కందాళయన్నగారిశిష్యుడఁ
బెద్దన కవివరుండ” అనువాక్యమువలనఁ దెలియనగును. అప్పయగారి
శిష్యుడగు విరూరి వేదాద్రి 1581, 1611 ప్రాంతములవాఁ డగుటచే
అన్నగారు 16 వ శతాబ్దముధ్యమున నుండవచ్చును. కవులచరిత్రప్రకారము
16 వ శతాబ్దమునందలి యీ పెద్దన, యాశతాబ్దముధ్యమందలి అన్నగారికిఁ
చిన్నవయస్సున శిష్యుడై యుండి, యాశతాబ్దాంతమునఁ బ్రాథమ్య
స్థున లక్షణసారసంగ్రహము రచించెనని చెప్పవచ్చును. సులక్షణసార
ము రచించిన వెల్లంకి తాతంభట్టును, కవిసంజీవిని రచించిన ముద్దరాజు
రామన్నయును నీశతాబ్దములోనివారే. ఆశతాబ్దివాడగు తాతంభట్టు
వృద్ధుడై యుండును. దాన ఛందశ్శాస్త్రమును దెనుఁగునఁ జెప్పినవారి
నుతించుచు ముద్దరాజు రామనను విడిచిపెట్టి, తాతంభట్టును మాత్రమే
స్థరించుట కల్గినది.

ఉ. త్ర్యక్షవరప్రసాదకవితాధ్యుని వేములవాడభీము, న
య్యక్షతభక్తి విస్ఫురదనంతు ననంతుఁ గవిత్వలక్షణా
ధ్యక్షులఁ గాచిరాజు బసవార్యుని, భైరవు, నూత్నదండి, వా
గ్వీక్షణకర్ణ నేతయగు వెల్లంకి తాతబుధేంద్రు నెమ్ముచున్.

అని ప్రాచీనులలో వెల్లంకి తాతంభట్టును స్థరించి ముద్దరాజు
రామనను బేర్పొనలేదు. ఒకవేళరామన తనకు సమకాలికుడై నను భిన్న
స్థలవాసులయి యొండురుల నెఱుంగకుండుటచే విడిచినను విడువ
వచ్చును.

ఈతఁడు రచించిన గ్రంథములు:— 1. ఆంజనేయశతకము.
2. లక్షణసారసంగ్రహము. * లక్షణసారసంగ్రహవతారికలో స్వప్న
మునఁ దన కాంజనేయుఁడు కానవచ్చి,

* రమణకవి సాంబశిలానమున నీ. సర్వలక్షణసారసంగ్రహం బొనరించి తనత
మితాత పెద్దన కవీంద్రుఁడు అని దీనినే సర్వలక్షణసారసంగ్రహమని వాడు.

“క. మున్నొక శతకము మాకుం

జిన్నపుడె సమర్పణంబు చేసితి విచనున్

సన్నుతలక్షణకృతి య

స్థన్నామాంకితము సేయుమా యిపు డనినన్.”

ఈలక్షణసారము రచించినాడట. శతకమున్నదో లేదో తెలియదు కాని యాంధ్రులభాగ్యవశమున నేటి కీ లక్షణసారసంగ్రహము బయలుపడినది.

ఆంధ్రచ్చందోగ్రంథములు.

ఆంధ్రభాషయందు కవిజనాశ్రయము, అనంతనిఘండోదర్పణము, లక్షణసారసంగ్రహము, కాన్యాలంకారచూడామణి, లక్షణసారము, సులక్షణసారము, కవిసంజీవిని, అప్పకవీయము, రంగరాట్నందము, సర్వలక్షణసారసంగ్రహము, మున్నగుఁచందోగ్రంథములు పెక్కులు గలవు. నన్నయభట్టకృతమగు ఛందస్సారమను గ్రంథమొకటి కలదను ప్రతీతియే కాని యాగ్రంథ మెచ్చటను లేదని చరిత్రకారులు చెలిపియున్నారు. తరువాతిది భీమనగ్రంథము. అందుఁ గేవలము ఛందస్సును గూర్చియు, దోషములనుగూర్చియు మాత్రమే కలదు. అనంతనిఘండమునఁ గవిజనాశ్రయమందలి దోషములు మాత్రమేకాక షట్ప్రత్యయములనుగూర్చి విపులముచేయఁబడి, సమాసములు, సంస్కృతసంధులు, విశేష్యవిశేషణములువర్ణములు మున్నగువిశేషములువెలయింపఁబడినవి. పిన్నుటిదగు నీలక్షణసారసంగ్రహమున వర్ణములు, అక్షరజాత్యాదిలక్షణములు, గురు, లఘు, గణసంజ్ఞలు, కావ్యస్వరూపము, కవినేతృస్వరూపములు పాస్సభేదములు యతివిశేషములు, * షడ్వింశతిచ్చందములు, సమార్థవిషమ వృత్తవివేచనము, షట్ప్రత్యయములు, దండకలయగ్రాహికందగీత్యక్కరాదిభేదములు, రేఫనిర్ణయమును, నాటకలక్షణమును,

* ప్రాసములు పదునెనిమిది విధములనియు, యతు లిరువదియేడు విధములనియు వివరింపఁబడెను.

చిత్రకవిత్వలక్షణమునుగలవు. అవ్యవహితపూర్వమగుసులక్షణసారమున నిన్నివిశేషములు లేవు. పూర్వపద్ధతినిగాక, కేవలము ఛందస్సు, షట్ప్రత్యయములు,యతి, ప్రాస, కవినేతృగణోత్పత్తివిచారము మాత్రము కలవు ఈక్రమము లక్షణసారమునకును, అప్పకవీయమునకును దలక్రిందులుగా నున్నది. షట్ప్రత్యయములు:—కవిజనాశ్రయము, ఛందోదర్పణములందు సూక్ష్మముగాఁదెలుపఁబడినవి. వానికంటె లక్షణసారమునను,నన్నిటికంటె నప్పకవీయమునను విపులీకరింపఁబడినవి. షట్ప్రత్యయములలోని ప్రస్తారము, వృత్తసంఖ్య మాత్రమే సులక్షణసారమునఁ గలవు. తక్కిన నాల్గు విభాగములు గానరావు. కళిశోత్కళికాదులగు చిత్రకవితాత్మితులు కవి జనాశ్రయమునను, సులక్షణసారమునను లేనేలేవు. కావ్యాలంకారచూడామణియందు లక్షణములు మాత్రముగలవు. కాని లక్ష్యములు లేవు. ఆలక్షణములును సూక్ష్మములుగాఁ జూపఁబడినవి. ఇక లక్షణసారమునను, అప్పకవీయమునను లక్ష్యలక్షణములతో విపులముగా నున్నవి. అప్పకవి వివరించిన వ్యాకరణవిచార మిందు లేదుగాని యాంధ్రలాక్షణికులు ప్రాచీను లెవ్వరును వివరింపని నాటకలక్షణముమాత్రము సంస్కృతనాటకలక్షణానుసారముగాఁ జక్కగ వివరింపఁబడినది.*

షట్ప్రత్యయవిశేషము కవిజనాశ్రయముకంటె ననంతనిఛందమున విపులముగానున్నది. లక్షణసారమున సూక్ష్మరూపముగానై యప్పకవీయమునఁ బరిపూర్ణతఁ గాంచినది. అప్పకవి యందఱకంటెను విపులముచేసి లక్షణము తీర్చినాఁడు. షట్ప్రత్యయములవిషయమై అప్పకవికంటె నెక్కువ వివరించినవారు పూర్వులలో నెవరును లేరన్నమాటయే.

* వృత్తలక్షణములు ఛందోగంధము లన్నిటియందును రెండు మూడు పాదములలోఁ గాని యిముడనివి యిందొక్కొక్కపాదముననే యిముడ్పఁబడియుండుటవలన విద్యాధులు సులభముగాఁ గంఠస్థములు చేసికొన ననువగును.

చిత్రకవిత్వవైఖరులలో నీకవి మిగులఁ జాతుర్యమును జూపి
యున్నాఁడు. అందుఁ గల్పితకల్పవల్లికాబంధము మిగుల మెచ్చఁదగి
నది. అప్పకవి యతనిపోకడనే యనుకరించినవాఁడు. ఈబంధమున నాలు
గు చంపకమాలావృత్తములనుండి పదునేడు వృత్తములు వెలువడుచు
న్నవి. ఇయ్యది తాళపత్రప్రతులందుఁ గ్రమిదష్టమై వ్రాయసగాండ్రపో
రపాటు వ్రాఁతలతో నిండియున్నది. అట్టిదానిని సర్థయుతముగాఁ గవిభా
వమునూహించి సంస్కరించి ప్రచురించిన సాహిత్యపరిషద్యవహర్తలగు
(Manager) బ్రహ్మశ్రీ వ్యాకరణ విద్యాప్రవీణ చిలుకూరి పాపయ్యశా
స్త్రిగా రెంతయుఁ బ్రశంసార్హులు. వీరికిఁ బూర్వము వ్యవహర్తలుగానుండి
పనిచేసి కీర్తిశేషులైన శ్రీయుత క్రొత్తపల్లి సూర్యరావుగా గ్రంథప్రక
టనమునకుఁ బూనుకొని 3. ఆ. ౬౬ ప. వఱకు మూత్రము ప్రకటించిరి.
ఇట్టి గ్రంథములఁ బ్రకటించుటలోఁ గలకష్టము తాళపత్రప్రతులను
జూచినవారికిఁగాని తెలియదు. మొట్టమొదట నట్లనడుమ నుపక్రమించి
యిట్టి లక్షణగ్రంథమును సమగ్రముగా సంస్కరించుట దఃషర్తకార్యమని
వేఱ చెప్పనేల ?

“ప్రాచీనగ్రంథముల నన్నిటిని బండితులు దిద్ది పాడుచేయుచు
న్నారనుచు ఘోషించు నాధునికవిమర్శకులకు వ్రేల్పెట్టి చూపనక్కఱ
లేకుండఁ బలుతావుల గ్రంథపాతస్థలములను బూరింపక యట్లే యుంచి
నారు. లేఖకులప్రమాదములను సవరించిరి. తృతీయాశ్వాసమున ‘వెల
యఁ దొమ్మిదంకముల దేవిపరికాయ’ మనిమూలముననున్నదనియు, శార
దాతనయుని భావప్రకాశమునఁ “దొమ్మిదంకములతో దేవీపరిణయమను
రూపక మొకటి చెప్పఁబడినది. కావున నియ్యది దేవీపరిణయమే కాని
దేవిపరికాయము కా”దని సవరించిరి. సవరించిన వేవేని యున్నచో నిట్టివే
కాని తమమతమున కనుకూలముగా నుండవలెనని సవరించిన భాగములు
లేవనవచ్చును. కావున భాషాభిమానులగు విమర్శకు లాగ్రహింపకుం
దురు గాక.

పెద్దనార్యునికవితాఫక్తియు, వైద్యమును నిరుపమానములు.
కాని యచ్చటచ్చటఁ బ్రమాదములు లేకపోలేదు. అంతమాత్రమున
సీగ్రంథము ప్రాశస్త్యమునఁ గొఱతవడనేరదు.

క. సీపేర సగకితంబుగ

దీపితమతి ఛంద మొకటి తెనుఁగునఁ గడుసం

క్షేపమునఁ జేతు సీ కృప

ప్రాపున నని విన్నవించి యట మ్మేల్లంటిన్. ఆశ్వా. ౧. ప. ౧౧.

అను దానిలోని 'ప్రాపు'శబ్దము స్పృశ్యతమనుకొని ప్రాదిగా
భావించి యందలి స్వరముతో యతి చెల్లించినాఁడు.

క. స్వరకచటవర్గములు భూ

సురు లగుఁ దపవర్గరవలు ఖోణీపతులు వి

డ్వరులు యలోష్ఠలు పాదజు

లరయఁగ శత్రుఁజలు కృతుల నాది నిడంగన్. ఆశ్వా. ౧. ప. ౨౬.

క. అల వర్తసమూష్టవ

ర్గలవి మహాప్రాణము లవిగాక మిగిలియు

న్న లిపులె యల్పప్రాణం

బులిందులోనిడునివిశుభములుకృతి మొదలన్. ఆశ్వా. ౧. ప. 3౧.

('వర్గము, వర్గువు, వర్గు' అని ప్రాచీనప్రయుక్తరూపములు గల
పుకాని 'వర్గ, వర్గ' లనుట యన్యత్రకాసరాదు)

సీ. నిడుదగ్గిఁజ్ఞై నుగానిడి...

... ..

సిద్ధసాధ్యసుసిద్ధారి చిహ్నలన్ని

చాకములఁగల్గు నని చూచి సరవితోడఁ

దెలిసి పతివర్ణముననుండి ఫలము గనుచు

వీనిలోనున్న రిపులిపుల్ విడువవలయు.

ఆశ్వా. ౧. ౪౬.

“అన్నియుపసర్గలు స్వరసమన్వితముగ...”

మున్నగుచోట్ల “ఊష్ట, వర్గ, చిహ్నోపసర్గాదిశబ్దములు మువర్ణ కరహితముగాఁ బ్రయోగించెను. “కవిప్రయుక్తము సర్వము గ్రాహ్యమేకాని, కాదన మీరెవ్వ”రనువారిఁ జెప్పి యొప్పింపఁ జాలముకాని క్యాచిత్కములు, నేకదేశపతితములును, బ్రమాదములేకాని ప్రమాణములుకానేరవని యొప్పుకొను సహృదయులకుమాత్ర మెత్తి చూపక తప్పదు. ఎంతవానికేని ప్రమాదము రావచ్చును. ప్రమాదము ప్రమాదమే. ఊష్టాదిశబ్దములు చరిత్రాదులలోఁ జేర్చి సాధుత్వ మొక వేళ సాధించినను, శబ్దరత్నాకరములో వైకృతపదమని చెప్పబడిన ‘ప్రాపు’ శబ్దములోని ‘ప్ర’ యుపసర్గముగా సాధించుట సాధ్యమెట్లు? అయ్యది భ్రాంతిపతిత మనవలయును.

ఈభ్రాంతి యిటుండనిండు. బోడలకు లక్ష్యముగా నొసంగిన యీకందపద్యము తిలకింపుడు.

క. ఊతి ధృతి నిధిని నిలిపితిని

సితి నిక్కి దివికి నిగిడితి శిఖజిగి నిర్జిం

చితి ద్విడ్విధి విరివి విడిచి

కృతిని వినిర్జించితి సితి ఘృణికి గిరి గృహీ. ఆశ్వా 3. ప ౧౨గి.

ఇందలి ధృతి, కృతి, ఘృణి, గృహి, శబ్దములలోని వట్టసుల్లను బూర్వకాలమున ద్రితి, క్రితి, ఫ్రిణి, గ్రిహి, అని యికారవిశిష్టములుగా వ్రాయు సంప్రదాయ ముండుటవలన బోడలకు లక్ష్యముగాఁ గవి ప్రయోగించెను. కాని పరిష్కర్తలిప్పటిటిపి ననుసరించి వట్టసుడిగలది గాఁ బరిష్కరించిరి. అట్లు పరిష్కరింపలేని నేటివారి కీమార్గము విపరీతముగా నుండుటనిజమే. కాని, దాని నా పుటయడుగుభాగమున వివరింపవలసినది. ఇట్టి వేవేని ప్రమాదము లున్నచోఁ బాఠకలోకము సవరించుకొని పఠింతురుగాక.

ఇట్లు,

అమలాపురం.

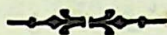
విబుధవిధేయుడు,

15—1—1940.

} విద్వాన్—మెఘరాల సూర్యనారాయణశాస్త్రి.

ఉ పా ద ము.

ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్తువారు ప్రకటించిన ఛందోలక్షణగ్రంథము లలో లక్షణసారసంగ్రహమును మిక్కిలి విలువగలగ్రంథమని చెప్పవగును. ఆంధ్రవాఙ్మయమున నింతకు మున్నేలాక్షిణికులుగాని యాలంకారికులుగాని తమగ్రంథములలోఁ జెప్పని నాటకలక్షణముల నీకవి తెలిపియున్నాఁడు. మఱియు నేటిదనుక నాంధ్రకవిపండితలోకమునఁ బ్రచురప్రచారముననున్న యప్పకవీయమునకు నీగ్రంథము కొంతవఱకు మూలమనిచెప్పినచో నీగ్రంథప్రాశస్త్యము తేటపడకమానదు. కావునఁ బరిషత్తువారీగ్రంథముఁ బ్రకటించి యాంధ్రకవిపండితులకే కాక, ఛందోలక్షణపరిణామము నెఱుంగఁగోరు విమర్శకులకుఁగూడ దీనిని నుపాదేయముగ నొనరించినారు.

పరిషత్తున కీగ్రంథమునకు మాతృకయొక్కటియే చిక్కినది. ఇప్పటికి రమారమి పదునెనిమిదేండ్లక్రిందట, కీ. శే. కొమఱ్ఱాజు వేంకటలక్ష్మణ రావుపంతులవా రీలక్షణసారసంగ్రహమును హానిభట్టరచితమగు నుత్తరనారసింహపురాణమును బరిషత్తునకై మైసూరు దొరతనమువారియొద్దఁ గొనియుండిరి. వీనిలో నుత్తరనారసింహపురాణ మీవఱకే పరిషత్తువారిచేఁ బ్రకటింపఁబడినది. ప్రస్తుతము ప్రకటితమైన లక్షణసారసంగ్రహము పరిషత్తుస్తకభాండాగారమున 4441 వ సంఖ్యగలది. ఇం దిరువదియాఱు తాళపత్రములు గలవు. పత్రమునకుఁ దొమ్మిదిపంక్తులు. వ్రాత చక్కఁగ నున్నది. గ్రంథాంతమున “శ్రీమత్తాదిరీశాయనమః శ్రీసూర్యనారాయణాయనమః శ్రీశారదాంబాయనమః శుభమస్తు శ్రీమత్తాదిరీశసంహస్వామి సత్త్వపను చిత్రకవి బుచ్చయ్యాయ్యులతంముడు రానూచార్యులు వ్రాసిన లక్షణసారసంగ్రహమునకు శుభమస్తు. దుర్ముఖసంవత్సర పుష్య శుకల” అనికలదు. లక్షణసారసంగ్రహమునేకాక యుత్తరనారసింహ

పురాణమును గూడ వ్రాసిన దీ రామాచార్యులే యని యాగ్రంథతాళ పత్రమాత్యక చివరఁగల యీక్రిందిపద్యమువలనఁ దెలియుచున్నది.

“క. ధర శుభకీలకసంవ

త్సరమున శ్రావణమునందుఁ దగఁ జిత్రకవీ

శ్వరు బుచ్చయార్యు తమ్ముఁడు

వరమతి నరసింహు కథయు వ్రాసెను వేడ్తన్.”

ఈగ్రంథముల వ్రాసినయాతఁడు కేవలవ్రాయసకాఁడు మాత్ర మే కాక, కవియై యున్నాఁడు. ఈతఁ డనంతపురమండలములోని ఖదిర నివాసుడై నట్లు పై వ్రాతవలన మనకుఁ దెలియవచ్చుచున్నది. ఈతఁడు రఘునందనవిలాసము లేక భోజభూపాలీయ మనుపేర చంపూరామాయణమును దెలిఁగించియున్నాఁడు. పరిషత్పుస్తక భాండాగారముననాగ్రంథము కలదు ఇందుల గద్యమున నీతనియింటిపేరు ‘విక్రీరాల’ అని కలదు. చిత్రకవి యాతని బిరుదనామము కావచ్చును; కావున లక్షణసారసంగ్రహకర్తయగు చిత్రకవి పెద్దనయు నీతఁడును నొక్కమతమువారని యాహింపఁజనదు చిత్రకవి పెద్దన యాజ్ఞవల్క్యుఁడు. చిత్రకవి రామాచార్యులు వైష్ణవుఁడు.

ఈ లక్షణసారసంగ్రహము తాళపత్రములు మ్మిక్కిలి ప్రాతవియగుటచే నందు సూచింపఁబడిన దుర్బుధుసంవత్సరము మొన్నటిదిగాక యాపైదాని పై దుర్బుధి యగును. కావున నిది యిప్పటికి నూటయేబది సంవత్సరములపూర్వమే వ్రాయఁబడినదని చెప్పనొప్పును.

గ్రంథకర్త చిత్రకవిపెద్దన శుక్లయజుశాఖీయుఁడు. * కాత్యాయన సూత్రుఁడు. భారద్వాజగోత్రుఁడు. ఈతనియింటిపేరు తొలుత పార్శ్వం చాలవారు. పెద్దననాటినుండి వీరు చిత్రకవి వారై నారు. ఈవంశమునఁ బెద్దనతరువాతఁ బండితులు కవులును గూడ విలసిల్లిరి. వీరివంశవృక్షమిది.

* ఈతఁ డాశ్వలనియోగిబ్రాహ్మణుడని వీరేశలింగకవికృత విజీవికములలో వ్రాయఁబడియున్నది. అది ప్రామాదకము. చూ. ద్వితీయభాగము. పుట. 293.

మంచిరాజు-(మాచిరాజు) పార్శ్వంచాలవారు.

—
కాచన్న.

—
చెన్నన్న.

—
సర్వన్న-ల్లకన్న.

—
పెద్దన-(చిత్రకవివారు)

—
అనంతకవి-టబలాంబ.

—
వేంకటరమణకవి.

చిత్రకవిపెద్దన నల్లగట్ట యైలన్నచాహిత్రుడు. కందాళయన్న గారి శిష్యుడు. శ్రీహనుమద్వరస్థిరసత్త్వవిత్పదయుడు. చిత్రకావ్యధనుడు. ఈతనికొడు కనంతకవి హరిశ్చంద్రలోచాఖ్యామునకుఁ డీకవ్రాసి, గండి కోటదుర్గాధ్యక్షుడగు పెమ్మసాని చినతిమ్మానాయునిచే గారవింపబడిన వాడు. ఈతఁడు హరిహరశ్లేషోదాహరణము, సకలజీవసంజీవని, వంశావళి, ఇందుమతీపరిణయము మున్నగుగ్రంథములఁ బ్రెక్కిటిని రచించియున్నాడు. మనుమఁడు వేంకటరమణకవి సాంబవిలాసమును విద్వత్త్వవికర్ణరసాయన సకలవర్ణనాపూర్ణరామాయణము కుమారగురువిలాసమును రచించియున్నాడు. అప్పకవి, సాంబవిలాసమునండి నాలుగు షడ్యముల నుదాహరించుటచేతనే నీతనిగ్రంథప్రాశస్త్యముఁ దెలిసికొనవచ్చును.

చిత్రకవిపెద్దన హనుమద్భక్తుడు. ఈతఁడు హనుమంతుని కంకితముగ నొకశతకము రచించినాడని యీగ్రంథమునలనఁ దెలియుచున్నది. గాని, యది యిప్పుడు కానరాకున్నది.

పెద్దన నివాసస్థలమేదియో తెలియరాలేదు; కాని లక్షణసార సంగ్రహమున నుత్తరవేల్పురీ హనుమంతునకున్ (1-17) వెల్లూరి హనుమన్నురీ (3-1) అని వేల్పురు శేర్మొనటచే నిడియే యాతని నివాసమని యూహించుట సమంజసము. వేల్పురు కడపజిల్లాలో గండి కోటతాలూకాలోఁ గలదు.¹ తొలుత వీరియింటివేరు, వీరు పార్శ్వచాలలో నుండుటవలన శేర్మొనియందును. పార్శ్వచాల కర్నూలుజిల్లాలో గండికోటకూరునకు నెనిమిదివైళ్లదూరము లో నున్నది.² కావున వీరు మొదట పార్శ్వచాలలోనుండి యావెనుక పెద్దననాటికి వేల్పురు చేరుకొనియుందురు. పెద్దనకొడు కనంతకవి కడపమండలమునఁగల గండి కోటదుర్గాధ్యక్షునిచే గౌరవింపఁబడియుండుటచే వీరు కడపమండలము లోని గండికోటసీమలోఁగల వేల్పురులో నెలకొనియుండిరని చెప్పటకు విలగుచున్నది.

పెద్దన క్రీ. శ. 1550 ప్రాంతములనున్న లాక్షీణికుఁడని యీక్రింది పద్యముచేత నిరూపింపవచ్చును.

ఉ. త్ర్యక్షవరప్రసాదకవితాఘ్నని వేములవాడభీము, న
య్యక్షతభక్తివిస్ఫురదనంతు, ననంతు, కవిత్వలక్షణా
ధ్యక్షులఁ గాచిరాజు బసవార్యుని, భైరవు నూత్నదండి వా
గ్విక్షణకర్ణ నేతయగు వెల్లఁకి తాతబుధేంద్రు నెన్నెదన్. 1-3

పైని శేర్మొనినవారలలో 'నూత్నదండి' కేతన యాంధ్ర భాషాభూషణమును వ్యాకరణము మాత్రమే రచించియున్నను ఛంధోలక్షణ కారులతోపాటాతని పేర్మొనట యాతనియందుఁగల ప్రత్యేకగౌరవము చేసని తెలియవలెను. ఈతఁడు క్రీ. శ. 1250 ప్రాంతమువాఁడు. పై వారిలోఁ గాలక్రమమున వెల్లంకి తాతంభట్టు కడపటివాఁడు. ఈతఁడు క్రీ. శ. 1500 ప్రాంతమువాఁడు. పెద్దనను క్రీ. శ. 1570 ప్రాంతము వాఁడగు లింగమకుంట తిమ్మన తనసులక్షణసారమున నిట్లు పేర్మొనినాఁడు.

1 Sewell List of Antiquities Page 260

2 do. Vol. II Page 89

చ. అనుచు నదేమొకో మన రయంబున లక్షణసారసంగ్రహం
జెనయ వనించె జిత్రకవి పెద్దన లెస్సవు వోధు వోధృశ
బ్దయతఁ గానరో విరొత్తన్లున లెలయు ధన్యులయ్యు మే
ల్లన భ్రమఁ గాఁతు రాళ్లల నొకానొకచోటఁ బరాకుఁ గ్రమ్మగన్.¹

కావనఁ జిత్రకవి పెద్దన క్రీ. శ. 1550 ప్రాంతమువాఁడనటకు
సాధనము లనేకములు గలవు. పెద్దన కందాళయన్నగారి శిష్యుఁడు.
ఈ కందాళయన్నగారు కందాళ యప్పగారి తండ్రి. కందాళయప్పగా
రాకాలమున మహాద్రక్షిణిజెందిన వైష్ణవాచార్యులు. పాండరంగమాహా
త్మ్యకృతికతి కర్తాఁడని, చిత్రభారతకృతికతి యెనములపల్లి
పెద్దనామాత్యుఁకున వైజయంతీకలానకృతికర్త సారంగు తమ్మయకవిని
గురువులై విలసిల్లినవార. ఈకృతికర్తలు కృతిభర్తలను, క్రీ. శ. 1550,
1560 ప్రాంతములలోనుండి యొకడొకమడిలోనివారని చారిత్ర
కముగ నిరూపింపవచ్చును. మఱియు కందాళ యన్నగారిని బేర్పొనిన
శాసనము క్రీ. శ. 1522 నాటిది తిరుపతిదేవస్థానమునఁ గలదు². ఆతని
శిష్యుఁడగు పెద్దన క్రీ. శ. 1550 ప్రాంతమువాఁడని నిశ్చయముగఁ జెప్ప
వచ్చును.

ఈగ్రంథమున లక్షణములేగాని లక్ష్యములు లేవు. కాని లక్ష్య
లక్షణములుగల గ్రంథ మీపెద్దనకవిది యీపేజీతో నున్నదేమోయని
యీక్రింది వ్రాతలవలన నూహింపనై యున్నది.

క్రీ.శ. 1909 వ సంవత్సరమున నన్నె-చోడుని కుమారసంభవమును
బ్రకటించి దాని పీఠికలో శ్రీ మానవల్లి రామకృష్ణకవిగా రిట్లు వ్రాసి
యున్నారు.

“ఈకవి ప్రఖ్యాతుఁడు కాకపోవుటకుఁ గారణము. “బహుళో సా
మాన్యమతి త్వేన తేషాం పరిగ్రహే లోకే, కామంగతా ప్రసిద్ధి సామా

1 ఈసంవత్సరమున చూడుడు లక్షణసారసంగ్రహము ద్వితీయాశ్వాసము, 8 పద్యము.

2 T. T. Devastanam. Archeological Report Page 217.

కృష్ణవయః ఆర్యవ" అని యూహింపవలయును. అయినను గ్రహా సంభవము లోని పద్యము 'లభర్వణచ్చందము పెద్దనలక్షణసారసంగ్రహము, కవిసంజీవని, రత్నాకరము, లక్షణశిరోమణి వీనిలో నుదాహరింపబడినవి. (పుట ౩.)

పెద్దన లక్షణసారసంగ్రహములో ౩ వ ఆశ్వాసమునండియ రత్నాకరకర్త ౮ వ యాశ్వాసమునండియః పద్యము యుదాహరించెను. ఇందఱుచూచిన కృతి నేటి కెట్లు క్రొత్తదగును?" (పుట ౪)

లక్షణసారసంగ్రహము పెద్దనదియని స్పష్టముగఁ గవిగారు తెలుపుచుండుటచేతను, వేటొక పెద్దనరచించినది మనకు నేటివఱకు లభ్యము కాకుండుటచేతను కుమారసంభవపీఠికయం దుదాహృతమైనది పుడు పరివత్తుప్రకటించిన గ్రంథమేయని యూహించుట సమంజసముగదా ! అట్లయిన నిందు లక్షణములేగాని లక్ష్యములులేవు. కవిగా రుదాహరించినది వేటొకలక్షణసారసంగ్రహమగునా యని సందేహించుచుండ నాసంవత్సరముననే తాము ప్రకటించిన క్రీడాభిరామపీఠికయం దీసందేహమును వారే తీర్చినై చిరి. "అప్పకవి శ్రీ నాథుని వీధినాటకములోనివని యుదాహరించిన రెండుపద్యములను జిత్రకవిపెద్దన వల్లభరాయని వీధినాటకములోనివనియె యుదాహరించెను." పుట (ii) "చిత్రకవిపెద్దన, ముద్దరాజు రామన, శ్రీధరుడు, గణపవరపు వేంకటకవి, జగన్నాథుడు వీరందఱుచు వల్లభరాయని వీధినాటకములోనివనియె యుదాహరించి యున్నారు." పుట (v) సీతారామాచార్యులుచారు శబ్దరత్నాకరమున ననేకదోషములు గూర్చిరి. అది యట్లుండ నప్పకవీయప్రతులలోఁ దక్కి దక్కిన లాక్షణికులు-అనఁగాఁ జిత్రకవిపెద్దన, రామన గణపవరపు వేంకటకవి కూచిమంచి తిమ్మకవి, కిళాంచి వేంకటాచార్యుడు లింగమగుంట తిమ్మకవి, కస్తూరి రంగకవి లక్షణదీపికాలక్షణసారగ్రంథకర్తలు "కుసుమాబెట్టిన" యనియె యుదాహరించిరి. చిత్రకవిపెద్దన "పస నెవ్వోడు" అను

కు “అప్పసమెవ్వఁడు” అని వ్రాసి యప్పసమనుటకు నాశ్చర్యమర్థమని
మిది దేశ్యపదమని వ్రాసియున్నాఁడు (viii)

ఇంత కంతోక్తిగ నొకచో లక్షణసారసంగ్రహగ్రంథమును వేటో
చోఁ జిత్రకవిపెద్దనను బెఱ్ఱతడవ లుదాహరించుటయేగాక చిత్రకవి
పెద్దనగ్రంథమునఁగల పాఠభేదమునుఁగూడ శ్రీ కవిగా రిచ్చియుండుటచే
లక్ష్యములు గలిగియున్న చిత్రకవిపెద్దన లక్షణసారసంగ్రహము వారు
మూచినట్లు నిర్వహదముగా నేర్పడుచున్నది. అట్టిగ్రంథ మున్నచో దా
ని యాంధ్రనాహిత్యపరిషత్తువారి కొనఁగి శ్రీ కవిగారు వాఙ్మయజిజ్ఞాసు
లగు మాబోంట్లకు నుత్సాహము గలిగింతురుగాక !

లక్షణసారసంగ్రహమునకును అప్పకవీయమునకుఁగల సంబంధ
ముఁగూర్చి వివరించినచో నప్పకవీయమునకు లక్షణసారసంగ్రహమెంత
పాఠకు మూలమైనదో తెలిసికొనవచ్చును.

1. కాలక్రమము ననుసరించి మూచినయెడల నప్పకవికంటె చిత్ర
కవి పెద్దన పూర్వఁడౌకావున నాతనిగ్రంథము నప్పకవి తొలుత గ్రంథా
ంతరీకయందుఁ బేర్కొనినాఁడు. పుట 12.

2. ద్వితీయాశ్వాసమున రేఫాక్షరసేసనూలికయందు “తాళ్ల పా
కాన్వయోదధిపూర్ణధవళదీధితి వేదతిరుమలదేశికుండు, మొదలైనవార
మునుపు రచించినయవి యెల్లజాలవా యనఁగవలెను.”

పైనిఁ జెప్పిన ‘మొదలైనవానిలోఁజిత్రకవిపెద్దన యొకఁడు. లక్షణ
సారసంగ్రహము తృతీయాశ్వాసమున రేఫాక్షరనిర్ణయము గలదు.
అందులి సీసగీతములలోనున్న పదములవట్టిక నే యప్పకవి కొలఁదిమార్పు
తోఁ దనగ్రంథమున గ్రహించియున్నాఁడు. ల. సా. సం. పుట 83-93
అప్పకవీయము. 69-83.

3. తృతీయాశ్వాసమున యతులను గూర్చి వివరించుసందర్భమున.
సం. భీమన పదిచెప్పె ననం

తామాత్యుఁడు చేసె వెరుక యతు లిరువదినా

ల్రామీదఁ గొందఱు కవి

గ్రామణు లిరువదియునేడు గావించి రొగిన్.

లక్షణసారసంగ్రహమున,

“యతులు గీతితారావళిగఁ జేతుఁ గృతుల లాక్షిణికులు మెచ్చు
నని యిరువదియేడు గీతములలో నిరువదియేడు యతులనిచ్చియుండుటచే
నప్పకవి సూచించిన లాక్షిణికుఁ డీతఁడే యగునుగదా ! మఱియు రెండ
పద్యములఁగూడ నుదాహరించియున్నాఁడు. చూ. దేశీయవిరతి- 19
ఎక్కటివడి. 26.

4. ఉదాహరణకావ్యలక్షణమునకు లక్ష్యముగా నప్పకవి శ్రీకృష్ణోదా
హరణమును రచియించియున్నాఁడు. చిత్రకవిపెద్దన హనుమద్భక్తుఁ
డుగాన హనుమోదాహరణము రచియించియున్నాఁడు. అందీక్రింది
పద్యము లక్షణసారసంగ్రహములోనిది కొలఁదిమార్పులతో నప్ప
కవీయమున నున్నది.

చూడుఁడు. అప్పకవి:—

1. చ. మానవులార ! రోగములు మానును లేములు లేవు సంశయ
జానగు దుఃఖముల్తోలఁగు జాటుసఘంబులు మందబుద్ధులై
దీనత నొందనేటికి నతిస్థిరభక్తినిఁ గొల్పవేడి పరా
ధీనులుగాక మీరువసుదేవకుమారకు*ము క్తికోసమై. అ. 4-314

పెద్దన:—

చ. మానును రోగము ల్వైతలుమానును లేములు మాకు మీకు నో
మానవులార ! యూరక భ్రమంగొన నేటికి నన్యదేవతా
ధీనులుగాక యెప్పుడు నతిస్థిరభక్తి దలిర్పఁ గొల్పవేడి
మానినుతప్రసిద్ధమతిమంతుని మాహనుమంతుని స్మదిన్.

ల. సా. సం. పుట. 68.

*‘కుమారుని’ యని యుండవలయు. లేనిచో ద్వితీయానిభక్తి ప్రత్యక్షములేదు.
పద్యము ద్వితీయానిభక్తిలోనిది.

అప్పకవి:—

2. పులసినేల మానపులపుట్టును పావనమాను నెప్పుడున్
 గళవళమేల రోగము లకాలగతిం గడవట్టు నీతిబా
 ధలును దరిద్రతావ్యధలు దవ్వలకే చను వాంఛితార్థముల్
 గలుగు నమేయుచేతఁ గమలాధపుచే వటపత్రశాయిచేన్.

ఆ.-4-317.

పెద్దన:—

చ. భవహరమాను పుట్టువును పావన మాను దరిద్రతావ్యధా
 నివహము లన్నియుం దొలఁగు నెమ్మది నెవ్వనిపుణ్యసత్కథల్
 చెపులను విన్నవారలకు శీఘ్రమే చేసులు నట్టి యాజినం
 భవహతదాసుచేత హనుమత్స్వభు చేత నభీప్సితార్థముల్.

అప్పకవి:—

చ. గృహాశ్రయ క్షయ ద్విధిఁ బెండ్లాడిన కృష్ణునందు నిలిచెన్ దీర్ఘప్రతా
 పెద్దన:— పోన్నతుల్.

బృందారాహితపాదు నందు నిలిచెన్ శ్రీమత్ప్రతాపోన్నతుల్.

ఇట్లే యక్షగానలక్షణము మొదలగువానియందుఁ బదములు
 మార్పులేక కానవచ్చుచున్నయవి. పుట్టత్యయవిధానము నప్పకవి విపులీ
 కరించుటకుఁ బూర్వమే పెద్దన దీనిని సూక్ష్మముగఁ దన గ్రంథమునఁ
 జెప్పినాఁడు. చిత్రకవిత్వమునఁ గల్పితకల్పవల్లికాబంధమున కసమాన
 చాతుర్యమును జూపి పెద్దన 'చిత్రకవి' యని పేర్వడసినాఁడు. అప్పకవి
 రచించిన కల్పితకల్పవల్లి పెద్దనవ్రాసినదానికి ప్రతిబింబ మనఁదగి
 యున్నది. పై విషయములు సావధానముగఁ బరిశీలించినచో నప్పకవి
 పెద్దనగ్రంథమును జాలవఱకు మూలముగ నుపయోగించినవాఁడని
 తెలియఁదగియున్నది.

లక్షణసారసంగ్రహ మప్పకవికాలమునాటికే మిక్కిలి ప్రసిద్ధి
జేందినట్లువంశపారంపర్యముగ ననంతకవియు, వేంకటరమణకవియు నిట్టి
తమ గ్రంథములలోఁ జెప్పియున్నారు.

“లక్షణసారసంగ్రహం బొనరించి యుద్యత్కీర్తిఁ బ్రఖ్యాతుడగు
పెద్దనార్యసుతుఁ

కుమారుడు అనంతకవి హరిశ్చంద్రనాథోపాఖ్యావ్యాఖ్యాది

“సర్వలక్షణసారసంగ్రహం బొనరించి తనరె మీతాత పెద్దనకవీం

ద్రుడ

మనుమడు వేంకటరమణకవి సాంబవిలాసకృత్యాది.

మఱియు గద్యయందు ‘లక్షణసారసంగ్రహరచనావిశారద చిత్రి
కవిపెద్దనార్యపాత్ర’ అని న్రాసికొనినాడు.

ఇట్లు వంశీయులేగాక, కౌలూరి యాంజనేయకవి తన సుకవిశ్లా
మృతమునను, పొత్తపి వేంకటరమణకవి తన లక్షణశిరోమణియందును
సీగ్రంథము నుదాహరించియున్నారు* పీఠప్పకవికి సమకాలికులుకావున
యప్పకవినాటికే లక్షణసారసంగ్రహమును జాల ప్రఖ్యాతమై నుండె
ననియు, నప్పకవిగ్రంథమునకు మూలమైయుండుననియు నూహించుట
సమంజసమైయున్నది.

పెద్దన లక్షణసారసంగ్రహమున నాటకలక్షణమును దశరూపకము
ననుసరించినట్లు వ్రాసినను నుపరూపకముల వివరణముపట్టున సాహిత్య
దర్పణము ననుసరించినట్లు కానఁబడుచున్నది. ఇందలివిషయములను
విపులముగా వ్రాయవలెననిన సీక్రిందిరీతిని నూచించునట్లు దశరూప
భేదంబులవలె నుపరూపకములకుఁ జేయవలయును. అప్పుడు విద్యార్థి
లకుఁగూడ సీవిషయము కరతలామలకముగాఁ గలదు.

*మా. పరిషత్తునకు భాండాగారము. పుటలు 4-11. ఆ. సా. పరిషత్తుల్లి)
ప్రహుధి మార్గశిర- పాల్గున) సం. పు. 28. సంచిక 5, 6.

రూపకభేదము.	ఇతివృత్తము.	నాయకుడు.	రసము.
1. నాటకము	ప్రభ్యాతము	ధీరోదాత్తుడు	శృంగారపీఠరసములు
2. ప్రకరణము	ఉత్పాద్యము	ధీరశాంతుడు	శృంగారము
3. భాణము	"	ధూర్జటివాయకుడు	శృంగారపీఠములనూచన మూత్రము
4. ప్రహసనము	కల్పము	పాపండుడు	హాస్యరసము
5. డిమము	ప్రభ్యాతము	ధీరోద్ధతుడు (దేవగంధర్వ రాక్షసశిశువాదులు)(16)	శౌద్రము
6. వ్యాయోగము	"	ధీరోద్ధతుడు	నీరము
7. సమవాకారము	కల్పితము	దేవాసురనాయకులు (12)	"
8. వీధి	"	ధీరోద్ధతనాయకుడు	శృంగారరసము
9. అంశము	ప్రభ్యాతము	ప్రాకృతజననాయకుడు	కరుణరసము
10. ఈహామృగము	మిశ్రము	ధీరోదాత్తుడు	శృంగారరసము

నాటకలక్షణమే తమగ్రంథములఁ దడవని యాంధ్రలాక్షిణుకులలో నాటకలక్షణము రచించి యాంధ్రభాషావాఙ్మయమున కుపకృతిగావించినశారవము పెద్దనదేయని చెప్పనొప్పును.

పెద్దన హనుమద్భక్తుడుగావున హనుమంతునిగూర్చి యాతడు
 వ్రాసిన యుదాహరణమున నాతనికివిత యెంతయు హృద్యమైయున్నది.
 సర్వలక్షణసారసంగ్రహమగు నీగ్రంథము నాంధ్రమహాజను లాదరిం
 తురుగాత !

నిశుదవోలు వేంకటరావు బి. ఏ.

సరసభూపాలీయకర్త మూర్తికవి యీతనిసమ కాలికుడు. పెద్దన తగ్రంథమున
 నాటకలక్షణముల నిచ్చియుండుటచే సరసభూపాలీయమున నాటకలక్షణము చేర్పబడి
 యుండలేదేమోయను నూనా పొడముచున్నది. ఈవిషయ మింకను బరిశోధింపఁదగి
 యున్నది.

శ్రీరస్తు.

అక్షరసంగ్రహము.

విషయసూచిక.

విషయము.

పీఠిక	...	...	పుట. i, viii
ఉపోద్ఘాతము	...	...	౧-౧౨

ప్రథమాశ్వాసము.

అవతారిక	...	...	1-3
షష్ఠ్యంతములు	...	...	3
నక్షత్రక్రమము	...	...	5
భూతబీజాక్షరములు	...	...	5-6
కులములు	...	...	6
అధిదేవతలు	...	...	"
స్త్రీలింగ పుంలింగ నపుంసక లింగములు	...	...	"
వన్నెలు	...	...	7
అక్షరఫలవర్ణనియమము	...	...	7-8
గ్రహములు	...	...	8
అమృతవిషాక్షరములు	...	...	"
అల్పప్రాణమహాప్రాణములు	...	...	"
స్నిగ్ధరూక్షలు	...	...	"
దేవమనుష్యతిర్యక్తారవగతులు.	...	...	9
మాతృకార్చనక్రమము.	...	...	9-10

విషయము.	పుట.
మిత్రాభిషేకము పోషకచక్రము ...	10-11
గురులఘుసంజ్ఞ గణసంజ్ఞలు ...	11-15
ప్రాసములు ...	15-18
యతులు ...	18-22
వృత్తక్రమము ...	22-23
ఉక్తాదిచ్ఛందములు ...	23-41
ఉక్త ...	23
అత్యుక్త ...	"
మధ్య ...	"
ప్రతిష్ఠ ...	"
సుప్రతిష్ఠ ...	"
గాయత్రి ...	24
ఉష్ణిక్ ...	"
అనుష్టుప్ ...	25
బృహతి ...	"
పంక్తి ...	26
త్రిష్టుప్ ...	"
జగతి ...	28
అతిజగతి ...	30
శక్వరి ...	31
అతిశక్వరి ...	32
అష్టి ...	33
అత్యష్టి ...	34
ధృతి ...	35
అతిధృతి ...	36

విషయము.	పుట.
కృతి	36
ప్రకృతి	37
అకృతి	38
వికృతి	„
సంకృతి	39
అభికృతి	40
ఉత్కృతి	„
పాదగోపనము	41
జగణచతుష్కందము	„

ద్వితీయాశ్వాసము.

స్వస్థానార్థసమవృత్తములు	43-44
పరస్థానార్థసమవృత్తములు	44-46
స్వస్థానవిషమవృత్తములు	46-47
పరస్థానవిషమవృత్తములు	48
సర్వపరస్థానవిషమవృత్తములు	48-49
ప్రత్యయవివరణము	50
దండకాదివృత్తములు	51
దండకవిధములు	51-53
ఆర్యలపేర్లు	53-54
ఆర్యలలక్షణములు	54-55
కందపద్యలక్షణము	56-57
పంచవిధగీతిలక్షణము	57-58
అక్కరలు	59
వైతాళీయాదివృత్తములు	60-63

విషయము.

రగడలు	...	...	6
యక్షగానలక్షణము	...	...	
ఉదాహరణలక్షణము	...	...	6
ఉదాహరణోదాహరణము	...	...	67
సీసలక్షణము	...	...	7
సీసమాలికాలక్షణము	...	...	
తరువోజుదులు	...	...	79

తృతీయాశ్వాసము.

రేఖకారనిర్ణయము	...	...	81
నాటకలక్షణము	...	...	94-1
దశరూపనాటకోపలక్షణములు	...	...	105-1
చిత్రకావ్యలక్షణము	...	...	
కల్పితకల్పవల్లిబంధలక్షణము	...	...	107-1
లక్ష్యము	...	...	109-1
పంచవిధసీసము	...	...	
చతుష్కందము	...	...	110-1
పద్యభ్రమకలక్షణము	...	...	
పాద్యభ్రమకలక్షణము	...	...	1
లయగ్రాహి	...	...	112-1
తలకట్టుమున్నగునవి	...	...	113-1
షట్పత్తయలక్షణము	...	...	117-1

శ్రీరస్తు.

లక్షణసారసంగ్రహము.

ప్రథమాశ్వాసము.

- శా. శ్రీరామాధిపపాదపద్మయుగసంసేవామనీపాతిభూ
పారేఖోజ్జ్వలిదివ్యమూర్తి వటుకాచాయుషు శౌర్యక్రియా
మారారాతికుమారవన్యఃకు హనూమతుఃకు మా కిచ్చు గం
భీరశ్రీకర కావ్యగుంఫనవచోభీష్టార్థముల్ సత్త్వపక్. ౧
- చ. సతతముఁ నేఁ ద్రిమూర్తులఁ ద్రిశక్తులఁ గొల్చి వివామకద్వయ
న్నతులనుదేల్చి వ్యాసుల మహాబున నుంచక కాళినాసు నె
చి తెనుఁగుగాఁగ భారతము సేసిననుట్టి కవిత్రయబు స
స్తుతు లొనరించి యాధునికసూరికపీఠద్రతతి న్నుతించుచు. ౨
- ఉ. త్ర్యక్షవరప్రసాదకవితాఘ్ని వేమలవాడభీము, ౪
య్యక్షతభక్తివిస్ఫురదనంతు ననంతుఁ, గవిత్వలక్షణ
ధ్యక్షులఁ గాదిరాజు బసవామ్యుని, భైరవు, నూత్నదాశి, వా
గ్విక్షణకర్ణనేత యగు వెల్లఁకి తాతబుధేంద్రు నెన్నుచున్. 3
- క. లక్షణ మెఱుంగక కావ్యము
లీక్షణమునఁ గూర్చు మచుచు నెగురాడు కుక
వ్యక్షకుమారుల నదలిచి
లాక్షణికులు మెదిచి వారి లా వణఁతు రిలన్. ౪
- వ. అని యిష్టదేవతాస్తుతిభాషణంబు ను, సుకవీశ్వరభాషణంబు ను, గు
కవిదూషణంబు నుం, జేసి “లక్షణసారసంగ్రహంబు” నుపక్రమించిన
వాడ నై. ౫
- సీ. శ్రీహనుమద్వరస్థిరసత్త్వవిత్వద
క్షుండ భారద్వాజగోత్రజుండ
శుభకరశుక్లయజుశ్శాఖకావ్రభా
సురుండఁ గాత్యాయనసూత్రయుతుండ

మహినిఁ బార్శ్వంచాల మంచిరాజేంద్రుని
 కాచధీమణిచెన్నఘనని పౌత్రుఁ
 డను సర్వోదయసందనుడఁ గాస్యపగోత్ర
 కలితుడై తగు నల్లగట్ట యైల
 యాద్య దాహిత్రుడను లక్ష్మమాంబికాత్మ
 గర్భజలధిచంద్రుడఁ జిత్రకావ్యధనుడ
 ధారుణీశమాన్యుడను గందాళ యన్న
 గారి శిష్యుడఁ బెద్దసకవివరుడ.

E

వ. అయిననే నొక్కనాఁడు నిద్రించు సమయంబున-

2

సీ. షుకరకుండలకాంతినికరంబు జిగిమీఱు
 చెక్కుల నటియింపఁ జెలఁగువాఁడు
 కాంచనప్రభమించు కాయసమున్నతి
 నమరాద్రిఁ బోల్పుఁగా నమరువాఁడు
 వాలజాసుగమున నైరిదై త్యాభిని
 కాయంబు విష్ణుఁగాఁ జేయువాఁడు
 కొపీన మేఖలాకటిసూత్రయజ్ఞోప
 వీతచిహ్నములచే వెలయువాఁడు

భక్తజనపారిజాతమై పరఁగునెవ్వఁ
 డట్టిహనుమంతుఁ డతిశాంతుఁ డధికకరుణఁ
 గలను నను జేరవచ్చి సాక్షాత్తరించి
 యాదరంబున ని ట్లని యానతిచ్చె.

5

క. ము న్నొకశతకము మాకుం
 జన్నపుడె సమర్పణంబు చేసితి విశనన్
 సన్నుతలక్షణకృతి య

స్తన్నామాంకితము సేయుమా యిపు డనినన్.

F

వ. ఏనుచుం గృతార్థుండ నైతి నని యాశ్రీరామచంద్రుదాసచంద్రునకు
 భక్తిపూర్వకంబున ననేకసాష్టాంగదండంబులు సమర్పించి.

౧౦

క. నీపేర నంకితంబుగ

దీపితమతి ఛంద మొకటి తెచుఁగునఁ గడుసం

క్షేపమునఁ జేతు నీకృప

ప్రాపుర నని విన్నవించి యట మేల్జొంటికి.

౧౧

స. ఇట్లు కల గాంచి మేల్జొని యేతదర్శబులు గురువిద్యవృత్తివీంధ్రు లగు

పెద్దలకు విన్నవించి తదీయానుగ్రహంబున భక్తియుక్తచిత్తుడనై .౧౨

— షష్ఠ్యంతములు —

క. నలినజకుమారమానస

కలి తేక్షణహేతుభూతకదనధరణికి

లలితపరిపక్వఫలమతి

గీళితామరమార్గమణికిఁ గీశాగ్రణికి.

౧౩

క. భూచుతమతికి న్రామ

త్తానాచుకదత్తముద్రికామణిభాస్వ

ద్భాహూదయపరిహృతసీ

తానలినముభీనునోవ్యథాహిమతతికి.

౧౪

క. మదసంయుతపౌలస్త్య

త్రిదశరిపూత్తమ... పురీభర్గుచకు

విదితమనోజనగతిరో

ష్పదీకృతనదీహృదీశపటుమార్గునకు.

౧౫

క. అమ్రార్జునాదినగహృత

ధూమ్రాక్షచుహసురేంద్రధూర్తాక్షునకు

దామ్రాననలక్ష్యునకు

గమ్రామతశౌర్యధుర్యకపిదక్షునకు.

౧౬

క. అశులితగుణమంతున కా

నతజనతరుతతివసంతునకు మాణవక

వ్రతజితకంతునకు ధరా

సుత వెలఁబూపురీహనూమంతునకు.

౧౭

వ. అక్షితు బానరించి సమర్పింప నొప్పుబూనిన లక్షణసారసంగ్రహం
బునకు సంవిధానం బెట్టి దనిన.

సీ. అక్షరజాత్యాదిలక్షణమును గురు

లఘుసంజ్ఞ గణములలాగుఁ గావ్య

రూపముఁ గవి నేతృరూపముల్ ప్రాసభే

దాదా లక్షణకలు యతులగతులు

సరవితో నుక్తాదిషడ్వింశతిచ్ఛగద

ములఁగల సమవృత్తములవిధములు

నా దర్శనమవిషయాఖ్యవృత్తములు

షట్ప్రకారములబులచందములును

జాడవృత్తిముఖ్యదండకములు లయ

గ్రాహు లార్య లందుఁ గందములును

గీతు లక్తరలకు రీతి వైతాళీయ

ములు రగడలు సీసములుఁ దెలుపును.

౧౯

వ. అ దక్షరక్రమం బెట్టు లనిన.

౨౦

సీ. ఆదులు పదియాఱు నచ్చులు స్వరము తొఁ

గాదులు షట్ప్రకారములు

వ్యంజనములు హల్లు లనఁ దగు నివి యెన్న

నయ్యె నేబదియురె డైనసంఖ్య

సందు వర్గములయ్యె నైదు కచటతః

స్పర్శచిహ్నాల నవి పరఁగి యుండు

యరలవ లంతస్థ లనఁ బొల్పుమీఱును

శషసహ లూప్యలక్ సంజ్ఞ మెఱయు

నమరు ననునాసికాఖ్యల జమజ్ఞానలు

జనునికంతతాల్యాదికస్థలము లెన్ని

దిటను నాదరూపమున వర్ణి వెలయు

నక్షరప్రపంచ మిది యహో యక్షవైరి.

౨౧

శా. దీనం దారలు బీజము ల్బలమునదవృత్తు ల్విభు ల్లింగముల్
నానావర్ణ ఫలగ్రహమృత విషాల్పప్రాణసంజ్ఞా మహా
ప్రాణస్నిగ్ధలు రూక్షులు న్సురనృతిర్యగౌరవోద్యద్గతుల్
గానంగావలె మాతృకార్చనలుఁ జక్రస్థాణము ల్లానుగన్.

౨౨

— ఇంద్రానక్షత్రకమంబు. —

సీ. అద్వయ మశ్వినీ ఇద్వయి భరణి ఉ
ద్వయి ఋచతుష్ట మగ్నియును బ్రహ్మ
ఏ చంద్రుఁ డైకార మీశుఁ డోబౌ లది
తి కకార మమరదేశికుఁడు ఖగలు
ఫణి ఘజల్ మఘచ పుబ్బఘజ లుత్తర రుషల్
హస్త టథల్ చిత్త యశా డ యాశు
గము ధణద్వయి విశాఖ తథదల్ధయును ప
ఫలు మైత్ర శక్ర మూలలు బధమలు
సలిల విశ్వశ్రవణముల్ యరలు ధనిష్ఠ
యగు లకారంబు శతభిషగాఖ్య వశలు
పూర్వభాధ్ర, షసహ లహిర్బుధ్విత్తార
శక్రజల్ రేవతి యనెడి ఋక్ష మగును.

౨౩

క. కృతిమొదల నున్నవర్ణ
ద్వితయమునకుఁ బొందవలయు విభుపేరికిఁ ద
త్ప్రతిమఖచర్ణనమునఁ గూ
ర్పుతెఱఁ గెఱుంగవలె వధూవరులకుంబోలెన్.

౨౪

— భూతబీజాక్షరములు. —

సీ. అఇక్షిబుల్ పుక్తిగా నైదిడి యాక్రింద
నాదీర్ఘవర్ణంబు లైమన్త్రాసి
యట్ల నెకారామ లాక్రింద నైదిడి
కాదివర్ణము లేను నట్లన్త్రాసి
నిడుచాలు లైదింట నిల్చు పదేసియు
కాగ్నిభూదకఖబీజాక్షరములు

భేదంబు మృతియు శ్రీ మోదంబు దారిద్ర్య

మునుజేయుఁ గ్రమమున ననుచుఁ దెలిసి

భూతబీజాక్షరఫల మీరీతిఁ దెలిసి

యిందులో హర్ష సంపద లిచ్చునెది

యట్టి వర్ణంబె కృత్యాదిఁ జెట్లు సుకవి

సమరహృతదైత్యవీర కేసరికుమార.

97

—కులంబులు.—

క. స్వరకచటవర్గములు భూ

సురు లగుఁ దపవర్గవలు క్షోణిపతులు వి

డ్వరులు యలోష్ఠులు పాదజ

లరయఁగ శ్మశ్రులు కృతుల నాది నిడంగళ.

98

—అధిదేవతలు.—

సీ. బ్రహ్మనలగణాధిపతియుగ్ర నరసింహ

వామనషష్ఠాక్షు హైమవతులు

భైరవజినయమనైర్మతీశ్వరయు గ్ర

వాక్యేషముగ నందిననజహితులు

వరశివపీఠేశవాసుదేవాశ్వినుల్

భద్రకాలీరుద్ర పవనశిఖులు

సితకరివరుణలక్ష్మీసూర్యవాణిశ

భూతనృసింహు లొప్పుగ హలాధ్యు

లరము హరి భూమి కాముఁడు సిరియుఁ గాళి

యదితి కొమారి వారాహి యష్టనసువు

లశ్వీచులు వసంతుఁడు శంబరారి దుర్గ

యమరచాముండి హరుఁడు స్వరాదిపతులు.

99

—స్త్రీలింగపుంలింగసంపూసకలింగములు.—

క. స్వరయుతములైన హల్లులు

పరఁగును స్త్రీలింగసౌజ్ఞఁ బదిమాటచ్చుల్

ధరఁ బుంలింగము లచ్చులఁ
బారయని వర్ణములు క్షీబములు శుభచరితా.

౨౮

—వన్నెలు.—

సీ. ఎఱుపు గౌరము నల్పు నెఱపసిమియు నల్పు
న ల్పాదిషట్టంబునకుఁ దనర్చు
గౌరంబు నల్పును గౌరరాగంబులు
ఋచతుష్టమునకు వర్తిలుచునుండు
ఏచ్చులు గౌరవం బెఱుపు కవర్గంబు
నల్పు తెల్పెఱుపును దెల్పు నల్పు
చఛర్మజాల్ నల్పెర్పు జాటవర్గ మెఱుపుఁ
తెల్పును బసిమియు నల్పునెఱుపు
తెల్పుఁ దథ లవి దథనలు నల్పు పసిమి
గౌర మగును పవర్గంబు గౌరసీల
గౌరశోణమేచకకాంతి గలవి యరలు
నల్పెఱుపు లవల్ పసిమియుఁ దెల్పు నగును.

౨౯

వ. మఱియును.

30

గీ. పసిమి యెఱుపు నెఱుపుఁ బటగౌర మూష్టు
గౌరధవళకాంతి గలవి శ్శక్తు
లిన్నివర్ణములకు నీరీతి వన్నెల
పొంక మెఱిఁగి మొదలఁ బూన్పు సుకవి.

31

— అక్షరఫలవర్ణనియమము. —

సీ. సిరు లాదిషట్ట మ్మిడు ఋచతుష్టంబు క్షీ
డేచ్చులు ను కవర్గమిచ్చు శుభము
చెడక్రీర్తులు చకార మిడు ఛజల్ మంచిది
ర్మజాలు సంపు టరల్ వౌసఁగవు డఱలు
శుభము నశుభ మొనర్చును వస్తుదము ణకా
రము తథల్ గతవిఘ్న మమరి యాను

దధ లిడు ధృతి తాపదము నవర్ణము పవ
 ర్గము మదభ్యాదోగ్యకాంత్యఘదము
 యరలవల్ శ్రీప్రదాహజాడ్యవిభవములు
 సౌఖ్యభేదమాముక్తులు శషసహలిః
 శక్షుఱ్ జాడ్యసంపత్క-ళల్ ఘటించు
 నని ఫలమెఱింగి కృతినిల్పునతః సుకవి.

— గ్రహములు. —

క. భువి నకచటతపయలు స
 ప్రవర్ణములు వానికిని బ్రభంజనతనయా
 రవిభౌమసౌమ్యభార్గవ
 సవభుగ్వరమంత్రిసౌరిచంక్రలు గ్రహముల్.

— అమృతవిషాక్షరములు —

గీ. అమృతవర్ణము ల్లఘువులైనట్టి లివులు
 వీన దీర్ఘము ల్గలిన విషము లయ్యె
 నట్టి దీర్ఘము ల్గాక యలరఁ గృతుల
 మొదల ఋజువర్ణములు కూర్పఁ గదియు శుభము.

— అల్పప్రాణమహాప్రాణములు. —

క. అలవర్ణసమూష్ణటవ
 ర్గలవి మహాప్రాణము లవి గాక మిగిలియు
 న్ను లివులె యల్పప్రాణం
 బు లిందులో నిడు నివి శుభములు కృతిమొరలక.

— స్నిగ్ధరూక్షలు. —

గీ. మొదల నిట్టి యల్పప్రాణములె సజాతి
 యుతము లై స్నిగ్ధ లౌ శుభ మొరఁజేయు
 నల మహాప్రాణములు స్వపరాక్షరయుత
 ము లయి రూక్ష లౌ నివి యాది నిలువఁదగను

—దేవమనుష్యతిర్యగ్రారవగతులు.—

క. సురసరగతి కచటతపల్

తిరమగులఘుదీర్ఘయుక్తిః తిర్యగతు తా
యరలన లనునాసికలుక్
సరవిక్రారవగతు లగు శపసహశ్శతల్.

32

క. ఈబాగక్షరమలలో

వాబలుములః బోక రారవగతులు తిర్య
క్వాబల్యగతులు విడుతురు
క్షీబంబుల సిడరు మొదలః గీశాధీశా.

33

—మాతృకార్చనక్రమము.—

శా. ఆద్యార్యోక్తుల మాతృకార్చనలు చేయబూనకే నూరకే

పద్యం బైనః బ్రబాధ మైన నొనగూర్పం జూడ నానాయకుం
డుద్యత్తీర్థులః జౌదనేరః డిలః గావ్యండు న్నహూత్సహుః డై
హృద్యశ్రీః గనః డానిమిత్రమునకై యామాతృకార్చ ల్వలెక్. 34

వ. అది యె ట్లనిన.

౪౦

గీ. స్నాన మొనఁగించి ధౌతవస్త్రములు గట్టి

నాయకసమేతుః డై కవినాయకుండు

ప్రార్చనోచితగృహములోఁపలికి వచ్చి

తాను సుముహూర్తమున సుఖాసీనుఁ డగుచు.

౪౧

గీ. ఆర్చనకునై చతుస్త్రింశదంబుజాత

ఘనదళంబులః గాదు లెలను లిఖించి

యలరః బదునాల్గుకుటుచరేకులస్వరములు

గణకను దదంతార్ణయుగంబు వ్రాసి.

౪౨

సీ. అద్వయి మాళియు నానన మిద్వయి

కనుఁగన యద్వయి కర్ణయుగలి

ఋద్వయి ముకుఁగ్రోళ్లు ఇద్వయి చెక్కు లే

చ్చులు రదనోష్ఠముల్ పాలుపుమీఱు

బొట్లు జిహ్వమూలములు విసర్జనియలు
 కంధర యుఁ గచవర్గములు రెండు
 భజములు టతవర్గములు రెండుపదములు
 పఫలు కుక్షీద్వయి బల్రయంబు
 వెన్ను నాభియు హృదయంబు వేఱువేఱు
 యాను లేడును ధాతువుల్ హము సమీర
 మట క్షకారంబు క్రోధంబు నైసమూర్తి
 సరణిగల నిన్నుఁ దలఁచెద శారదాంబ.

వ. అని మూర్తిధ్యానంబు చేసి.

సీ. కలువలు గంధముల్ తెలిపట్టు ముత్యముల్
 త్వాదేవతాకులమాతృకలకు
 సుపెగల్ కస్తూరి చంద్రకావులు మణుల్
 మహిపాలవరకులమాతృకలకు
 బొండుమల్లెలుఁ గప్రమును బచ్చచేలలు
 మరకతా ల్విట్టులమాతృకలకు
 మొల్లలు నగలుచు నల్లకోకలు నీల
 జాత మంఘ్రిజకులమాతృకలకు
 భక్తిమీఱఁగ నిట్లు లేర్పటిచి పెట్టి
 యానవా లాజ్యముల్ తేనె యాసవంబు
 మఱి సమర్పించి యాయాయిమాతృకలకుఁ
 గృతుల వర్ణోచితగతుల నిడఁగఁ దగును.

—రీత్రాంశోధనకుపోడశచక్రము.—

సీ. నిడుదగ్గి ట్టెదుగా నిడి యడ్డుగ్గి ట్టెదు
 సమకూర్పు పోడశచక్రమునను
 శశిఁపిన్నాశివసవద్విశరథీనదశారి
 కఠిన్మపమను బాణగిరిదినత్ర
 యూదశగృహముల నైదుపదు ల్వర్ణ
 ములు వ్రాసి మును సిద్ధములుచు సాధ్య

ములు సుసిద్ధము లగుల్ నలుదిక్కులను జౌక
ములు చేసి వేర్వేరు నెలపు లరసి

సిద్ధసాధ్యసుసిద్ధాచిహ్న లన్ని
చౌకములఁ గల్గు నని చూచి సరవితోడఁ
దెలిసి పతివర్ణ ముననుండి ఫలము గనుచు
వీనిలో నున్న రిపులిపుల్ విడువవలయు.

౪౬

సీ. సిద్ధంబులో నున్న సిద్ధసాధ్యసుసిద్ధ
ములు లెస్స యిదిరిపు ల్లలిమి చెఱచు
సాధ్యంబులో సిద్ధసాధ్యసుసిద్ధంబు
లలరించు నం దరు ల్లులము చెఱచు
నలసుసిద్ధమునందుఁ గలసిద్ధసాధ్యసు
సిద్ధము త్తే లరు ల్చెఱచు హితుల
నరియందు సిద్ధసాధ్యములు స్త్రీసుతహాని
తత్సుసిద్ధారులు తనకు హాని
కనుక నీవదాఱిండ్లలోఁ గలుగులిపుల
యం దరు ల్లాని సంపత్త రాక్షరములు
కృతిముఖంబున నిల్వినయతఁడు సుకవి
వనధిగంభీర యోగంధవహకుమార.

౪౭

— గురులఘుసంజ్ఞ, గణసంజ్ఞః —

సీ. జడ సున్నలు వెన్న నిడవి దీర ముల్
గురువులు లఘువు లగుచు గడమవి
మఱి యష్టగణములౌ మయరసతజభన
లవి త్రిగురుల త్రిలఘువుల మనలు
లలి నాదిమధ్యాంతలఘులైన యరత ల
ప్పట్లను గురువూన భజన లగును
నలలనగగనవనహసలాసవనహ
భలభ గురుతలతగురురలరగ

మలఘు లివి పమనాల్గుఁ జుండులు సలనగ
 నలభరతషట్ట మిండులు నహ లినుండు
 హవలు గునులఘు లఘుగును తాను లలము
 గగము లఘుముగ గురుముగ మగును హనుమ.

౪౪

క. శివునిత్రినేత్రములం దు
 ద్భవమైన గురుత్రయంబు దగ మగణము డా
 నివలన యరసతజభనము
 లవి యొడవె ని విన్ని గూడి యష్టగణాంబు.

౪౫

గీ. ఋతిఫలగ్రహములు భములు రాములు ను ప
 ర్ణములు గోత్రములు స్వరములు యోను
 లును రసములు గణములును వంశములు నెన్న
 గణము లెనిమిదిటికిని గలవు తెలియ.

గీ ౧

సీసమాలిక. పతులు భూతకశశుల్ ఫలములు జుషక్తిరి
 భయలయైశ్వర్యరుక్ష్మటుశుభములు
 గ్రహములు బుధకవిత్తజాన్తి గురురవీం
 దాలు తార లింద్రాంబ్వనలమరుగు
 దూతరేందులు రాసు లొనర వృశ్చికధను
 రజతులకర్తిసింహముషభములు
 వన్నెలు హరిద భవరవిసీలశ్యామ
 రక్తశుభములు గోత్రములు కాశ్య
 పాఖ్యసంయమి నాతమాంగిరకాశిక

* * * * *

ధేను భోగీంద్రులు తెలియంగ రసములు
 ఘనరౌద్ర కరుణ శృంగార భీతి
 శాంతాఖ్యవీరహాస్యములు గణంబులు
 దానవమానవదైత్యదేవ
 దైవతమానవదైవతములు మయ
 రసతజభములకుఁ గ్రమమున నగు

తమలు నిపులు రజల్ ధరణీశ్వరులు విష్ణు
లము భగణము మగణము పదజము

నగణ ముత్యజ మని నప్పించి కృత్యాది
నిమగణములకునుఁ గృతిపువేరి

తారకును బొంకు గూర్పూగఁ దగుచు సుకవి

నగణమున కిది యేమి యనంగ వలదు

మంచి దది కృతి నగణసంపర్క లబ్ధి

జానకీజానిచరణాబ్జచంచరీక.

గీ०

వ. కావ్యస్వరూపం బెట్టి దనిన.

గీ१

క. ఋతుగిరివనజలకేళి

రతిరణపురజలధివిరహరవిశళిగమము

త్రితనయదూత్యపరిణయపు

పతిమధురర్ణవలు కృతులఁ బరునెరుది ముక్.

గీ३

సీసమాలిక. ఒకపద్య మైన ముక్తకము రెండు ద్వికము

త్రికము మూటచు నయిదిటఁ బాచ

రత్నంబు నెన్ని రా గజానని తొమ్మి

దిట రత్నమాలిక తెలుగు ద్వాద

శంబు నామావని చంద్రకళ పదాఱు

పద్యంబు లొనరింప హృద్యుగుచు

దగు సప్తవిశతి తారాననికి ముప్ప

దియు రెండు నేబది తెలియ వరుస

ద్వాత్రింశదభిధానతయుఁ బాచదశచిహ్న

జరుగు నూతైనను శతక మయ్యె

నందుపై నెన్ని యష్టోత్తరశతక

మన నగు మఱియు నుదాహరణము

చతురుత్తరంబుచు జక్రవాళముఁ జతు

ర్భద్రగుణావళుల్ రంగఘోష

త్యాగఘోషయును భోగావళి జయఘోష
బిరుదావళి యనెడి పేర్చుకృతులు

గలుగు నివియాదిగాఁ గవికల్పితములు

ఏని లక్షణలక్ష్యము ల్విశదమతిని

సుకవు లీక్షించి కావ్యముల్ త్రోసి వెలయఁ

జేయుదురు పెక్కు రీతుల వాయుతనయ.

గీర

వ. ఇది కావ్యస్వరూపం బగు నింకఁ గవిస్వరూపంబు వివరించెద. గీరి
శిఖరిణీవృత్తము.

శుచిఁ దక్షుఁ శాంతుఁ సుజనవినుతుఁ సూన్యతరతున్

సుచర్యున్ దైవజ్ఞున్ సదయహృదయున్ సూరివరునిం

బ్రచారు న్నదవంశ్యుం గృతిఁ గుశలునిన్ భాసురతనున్

వచఃప్రాథున్ ఛందోవిమని గవిని సర్వజ్ఞఁ డన నా.

గీఁ

క. కాచికశిల్పకసార్థులు

వాచకుఁడు వివేకి మార్దవప్రియుఁడను భూ

సాచణుఁ డన నేక్షురు గల

రాచతురత లన్ని గలుగు నతఁడు సుకవి యా.

గీఁ

క. ధరణిం గవి యగు విప్రుఁడె

వరమతి శుచి యచుచు వేదవచనమె తెల్పుం

బరఁగ నతఁ డొనర్చినకృతి

పరమపవిత్రంబు మొనవుపాలుం బోలెన్.

గీఁ

వ. కవిస్వరూపం బిది, నాయకస్వరూపం బెట్టి దనిన—

గీఁ

క. అతులితబలజితదానవ

శత ధీరోదాత్రధీరశాంతులు ధీరో

దత్రధీరలలితు లనఁగాఁ

జతుర్విధపు నాయకులకు సంజ్ఞలు దెలియన్.

ఁ ౦

చ. కళలఁ బ్రవీణుడై విగులఁ గావ్యములందఁ బ్రియంబుగల్గి కో
ర్తులు సకలార్థికోటులకుఁ గూర్చి యొసంగుచు దానశూరుడై

పాలించి సుకీర్తియై వినయభూషణుడై మహిమానుభావుడై
నిలిచినవాని నాయకుఁ డని స్వచ్ఛియింతురు సత్సత్వీశ్వరుల్. ౬౧

వ. మఱియుఁ బ్రాసాదములు— సమనామప్రాసంబును, సంయుక్తప్రాసంబును,
సంధిగతప్రాసంబును, నుభయప్రాసంబును, బ్రాదిప్రాసంబును, వికల్ప
ప్రాసంబును, బిందుప్రాసంబును, నర్థబిందుప్రాసంబును, ఋప్రాసంబు
ను, త్రికారప్రాసంబును, సమలఘుప్రాసంబును, బ్రాసపైత్రిప్రాసంబు
ను, ననఁ బండ్రెండును-నంత్యప్రాసంబును, దుష్కరప్రాసంబును, ద్వం
ద్వప్రాసంబును, ద్విప్రాసంబును, జతుష్పాసంబును, ననుప్రాసంబును,
నను షడ్విధప్రాసంబులుం గూడఁ బను నెనిమిదివిధంబు లయ్యెఁ దత్త్వ
మం బెట్టి దనిన వివరించెద. ౬౨

— ప్రాసములు —

క. పదు నెనిమిదిప్రాసంబులు
విదితముగా నేర్పరింతు విను లాక్షణికుల్
మొదల నొనర్చిన క్రమమున
విదళితదై తేయకాయ వినయోపాయా. ౬౩

క. ప్రాసము రెండవయక్షర
మై సమవర్ణమున నాలుగంశముల నిలువన్
భాసుర మగు నవి స్వరముల
తో సమకూర్చినను జెల్లు ధూమ్రాక్షహరా. ౬౪
సీసమాలిక.

అఱసున్న నెఱసున్న లరసి వేర్వేటిడ
జడ్డయు జడ్డయు సమముచేసి
ప్రాస ముంచుట సమప్రాసనామం బగుఁ
బాడు నూరును బ్రోలుఁ బాల్లు నూల్లుఁ
బ్రోల్లును మొగులు మొగుల్లును నివి మొదల్
బహువచనములైన పట్ల నూఁది
పలికినప్పుడు తేలఁ బలికిన సంయుత
ప్రాసంబు ద్వివిధమై పరఁగుఁ గృతులఁ

బవసజుకవచ మేఘ్రియింతు నన నిది
 సంధిగతప్రాససంజ్ఞః దనరు
 రలయతాయతడకారము రెండు షోఱశ్చులై
 యండును నది విన గుండు గొన్ని
 వీడె వైచెను బగవాండ్రును ననిలసం
 భవుఁ డనంగ నుభయప్రాస మగును
 ఖోణీపై మకరికాప్రాణముల్ హరియించెఁ
 బూనుక లక్షణప్రాణ మెత్తె
 హనుమంతుఁ డనుచు నీయనువున నణలు సం
 బంధింపఁ బ్రాదియ న్నాస్స మొనరు
 వరుసతో వర్గాదివర్ణముల్ సానునా
 సికలయ్య సంధులఁ జెందినపుడు
 శబ్దవికల్పమై జరగుఁ గావున మాంస
 భుజ్జీకరవనికి యగ్ని యగుచు
 హృన్తోదమునఁ గొల్చెఁ బద్మాక్షు నితఁ డని
 పల్ల వికల్పమ న్నాస్స మయ్యె
 బిందనై పొల్లనాఁ జెందు సంధులను గ
 నన్ దగుఁ బ్రాసంబు బిందు వగుచు
 నటసున్న గలపక యరయ నిప్పొందువై
 తేలివచోటను దెలియ వినఁడు
 దాఁటఁ గేసరిసుతుఁ డేటిగుంపులజేసిఁ
 జాఁపుగా లఘించి యేపు మీఱ
 నస నర్థబిండునై యమరుప్రాసం బగు
 నచ్చులలోనుండి యచ్చమైన
 యాఘికారము రేఫతో రహిఁ గూర్చుట
 ప్రాథమికా కివులు ఋప్రాస మండ్రు
 ఓత్రిలోకస్తుత నీతిజ్ఞ యనుసంఖ్య
 బలుకుఁ ద్రికారమ న్నాస్స సంజ్ఞ

విద్రుచై నక్షుని దిక్కు లద్రువ వాయుజుఁ డన
 భావింప సమలఘుప్రాస మయ్యె
 బిందుపూర్వంబుగాఁ బొందిన బమలు జ
 గంబులోఁ గృతులను గ్రమ్ము ననఁగ
 శమదమసంపన్నుఁ డమృతాశి యని ఋయు
 తాయుతంబుల ప్రాస మంటుటయును
 లభ లవి యొంటింటిఁ గలయఁగఁ గూర్చుట
 నాటింప నిట్టిదె ప్రాసమైతి
 పొదలు రాఘవదాస కదనజయోల్లాస
 కదియు నంత్యప్రాస మిది సువాస
 దోఃఖిండితాసుర దుఃఖినాశా యను
 పట్టన దుష్టరప్రాస మయ్యె
 శ్రీరామపాదసేవారామ యనుచును
 రచియింప ద్వంద్వమ ప్రాస మగును
 జనకజాశోకనాశన కజాతా యని
 పల్కుచో నిదియె త్రిప్రాస మరయ
 వినయశోభనమూర్తి ఘనయశోభూషణ
 భరియింపు మనఁ జతుస్ప్రాస మయ్యె
 అప్రతీకప్రతాపప్రభాప్రకర య
 నుప్రాస మగు నిది సుప్రసిద్ధ
 యిట్టి యష్టాక్షశ్లాసపృథులభేద
 మెఱిగి పూర్వులు చెప్పినకృతులయందు
 లక్ష్యము లైక్కు లీక్షించి లాక్షణికులు
 కృతులఁ బ్రాసంబు లునుతు రొకీశనాథ.
 వ. మఱియు యతిభేదలక్షణంబులు వివరించెద.
 క. వడి యగుఁ బాదాదులయం
 దిడునక్షర మేది యదియె యెనచేసుక యె

౬౫

౬౬

య్యెడ యతి రావలె నని రట
నిడుటయు విరతులకు సంజ్ఞ యిననుతమంత్రీ.

E 2

— యతులు —

- సీ. స్వర విభాగ ప్రాది వర్గ నిత్యాదేశ
సరస మా వృద్ధ్యనుస్వర వికల్ప
భిన్న కాకుస్వరా భేదోభయాఖండ
ఋప్రభు దేశీయ రిప్లుత జ్ఞ
యుత శకంధుగణాఖ్యయతులును మఱి చక్ర
టియు నెక్కటియుఁ బోలికయును గూడి
స్తవవిశతి యతు ల్నిత్యపు ల్పనిగొన్న
కరణి వల్లన్నియుఁ గానరాఁగ
గీతి తారావళిగఁ జేతుఁ గృతుల లాక్ష
ణికులు మెచ్చంగ నీకు నే నేర్పు మెఱసి
జానకీనాథపదభక్తజనవిధేయ
భంజితాసురసముదాయ యాంజనేయ.
- గీ. ప్రాచ్యభయనిత్య కాకుస్వరములు గాక
యన్యపదములపై స్వర మందెనేని
అదియె స్వరయతి యగును శూరాధ్య యనఁగ
భంజితాసురసముదాయ యాంజనేయ. ౧
- గీ. సంఖ్యయందును బహిమాణసంజ్ఞ సంఘ
టిల విభాగాఖ్యయతులు రెండేసి యగుఁ గ
వీశ్వరుల కర్థమీ గంపెండేసి యనఁగ
భంజితాసురసముదాయ యాంజనేయ. ౨
- గీ. ప్రాచు లిరువదిలోఁ బరాజపులు దక్కు
నన్నియుపసర్గలు స్వరసమన్వితముగఁ
బ్రాది యతియగుఁ గీర్తివై భవుఁడ యనిన
భంజితాసురసముదాయ యాంజనేయ. 3

E 5

౧. కచటతపలపై వర్ణము ల్లడల నుంచి
కడమ వేర్వేట నాల్గేసి కలయ నిడినఁ
గావ్య లది వర్ణవడి యండ్లు ఘనవితరణ
భంజితాసురసముదాయ యాంజనేయ. ౪
- గీ. పదము లేర్పాటుగాఁ జేయ బాగుగాని
సంధి నిత్యసమాసవిశ్రమము దనరు
నవ్యసంగ్గణరత్నరత్నాకర యన
భంజితాసురసముదాయ యాంజనేయ. ౫
- గీ. ద్వీపనాకశబ్దముల నాదేశవిరతి
యగును గవిజనబుధలోకనాకవృక్ష
యెంతరమ్యంబు జాంబవద్దీప మనిన
భంజితాసురసముదాయ యాంజనేయ. ౬
- గీ. శషసలకు చుఛజర్ముచతుష్టము నడియిడ
నయహ లొండొంటితోమత యతు లమర్ప
సరసయతి యందు రవి కవిజనము లెల్ల
భంజితాసురసముదాయ యాంజనేయ. ౭
- గీ. యహాలపిఱుడ ననుస్వారసహిత మైన
మాకు వడి యగు దేవసంయమినుతుండు
మాకు సిరులిచ్చు బైవసింహం బనంగ
భంజితాసురసముదాయ యాంజనేయ. ౮
- గీ. ఏక మోజంబు మొదలుగా నెసఁగుసంధి
వృద్ధియతు లగు దేవలోకైకమాన్య
యున్న తాహితశైలబిడౌజ యనిన
భంజితాసురసముదాయ యాంజనేయ. ౯
- గీ. నణమలకు బిడుయతు లిటుండంగవలయు
నరవరస్తుతకాన్యసందర్భములను
మహితరణరంగశౌర్యసంపన్న వినుము
భంజితాసురసముదాయ యాంజనేయ. ౧౦

- గీ. సంధులను రెండురూపము ల్బరగువర్ణ
మున వికల్పాక్షరయతులు దనరుఁ గృతులఁ
దలఁపు రాముపై నిడినస్థతివి యనిన
భంజితాసురసముదాయ యాంజనేయ. ౧౧
- గీ. ప్రేమచే నీవు మమ్ము భరింతు వనిన
జగణమధ్యంబు భిన్నవిశ్రమము దనరు
వీన నిష్ఠ్యంబు విరళమై పూనుఁ గనుక
భంజితాసురసముదాయ యాంజనేయ. ౧౨
- గీ. అమరఁ బ్రశ్నాకలితదీగ మైన యెడ వ
డి యగుఁ గాకుస్వరమున వీడే ఘనుఁ డితఁ
డే చుమీ కీర్తినిధి యని యెంతు రనిన
భంజితాసురసముదాయ యాంజనేయ. ౧౩
- గీ. పృథివి సుకవులు 'వపయోరభేద'యనెడి
పలుకుచేఁ బభబభ లవి వాకుఁ గృతుల
విరతు లున్నును రవిగా యభేదయతులు
భంజితాసురసముదాయ యాంజనేయ. ౧౪
- గీ. జగతి యుష్మదస్పచ్చబ్దుముగళముననె
తగు నుభయరూపయతి యస్పదలఘుసుకృతి
యవని నెలయుట యది యుష్మదతిశయ మన
భంజితాసురసముదాయ యాంజనేయ. ౧౫
- గీ. ఒక్కవర్ణంబు స్వరమూఁద నొకట స్వరము
గలయకుండంగఁ గూర్చు రఖండయతులు
రామపదపద్ధలోలవరాళి యనుచు
భంజితాసురసముదాయ యాంజనేయ. ౧౬
- గీ. ఋషడి పాలుపొందు వేర్వేటిఁ గృతులయందు
హేమగిరిధీర రక్షితకృషణవార
యిద్ధచాఽత్రి కరుణాసమృద్ధ యనిన
భంజితాసురసముదాయ యాంజనేయ. ౧౭

గీ. అయ్య యమ్మచోఁ దేలివట్టిసంధి
నగును బ్రభునామయతి హనుచుయకుఁ గన్న
తల్లి యైనది యాచార్యతమ్మ యవఁగ
భంజితాసురసముదాయ యాంజనేయ. ౧౮

* గీ. అచ్చుతోఁగూడి దేశీయ మనెఁడువిరితి
యెన్న నొక్కొకచోటఁ గ్రీక్తిజీయుఁ గృతుల
సరసలక్షణకవులు గచ్చర సమర్ప
భంజితాసురసముదాయ యాంజనేయ. ౧౯

గీ. కృతులఋత్వంబుతోఁడుత రియచువడియుఁ
బృథివిపై మించు దండితరిపుసమూహ
పృథులతరక్తి రణజయశ్రీ యటన్న
భంజితాసురసముదాయ యాంజనేయ. ౨౦

గీ. సంశయాహ్వనగీతారసరణి దగును
నొదవు పుతయతి యగునొ కాదో యటంచు
ననినయెడ దీర్ఘమున మహాత్మా యటనిన
భంజితాసురసముదాయ యాంజనేయ. ౨౧

గీ. జ్ఞాకుఁ డెలుఁగుతద్భవ మైన నా దలిర్పు
దానఁ జేసి వడి జ్ఞాకుఁ దగు నిడఁగ
నవయశోజితచంద్ర ప్రజ్ఞాఫణీద్ర
భంజితాసురసముదాయ యాంజనేయ. ౨౨

గీ. ఒకటిరెండును గలసి సాయుక్త మైన
నందు నొక యక్షరమునకు యతి నమర్ప
సంయుతాక్షరయతియంద్రు ధ్వాధరహిత
భంజితాసురసముదాయ యాంజనేయ. ౨౩

గీ. అల శకంధ్వాదిగణమున కచ్చు హల్లు
యతు లొనర్తురు సుకవి వేదండరచిత

*అచ్చు హల్లులు దేశీయమనియెడివడి...గ్రీక్తిరియో గృతుల- గి. రా. వావిళ్ల వారి అప్పకవీయము.

నిఖలకృతులను జూచి మనీషివినుత
భంజితాసురసముదాయ యాంజనేయ. ౨౪

గీ. పుపుబుభులు ముకారంబుతోఁ బొల్పుమీఱ
మొనయఁ జక్రటియతి యండు పూర్వకపులు
బుధనుతాంచితక్తిరి సన్నూరి యనఁగ
భంజితాసురసముదాయ యాంజనేయ. ౨౫

*గీ. మహిమ నెక్రటియతులయ్యె మరవటలలు
రహిని దమతమకయ వల్ల రమ్యచరిత
వనధిగంభీర సద్గుణావాస యనఁగ
భంజితాసురసముదాయ యాంజనేయ. ౨౬

గీ. దొరయఁ బుపుబుభులు విభక్తితుదలఁ గలము
వర్ణమునఁ బోల్చి యతు లనవచ్చుఁ గృతులఁ
బుణ్యమూర్తివి భూలోకమున నటన్న
భంజితాసురసముదాయ యాంజనేయ. ౨౭

— వృత్తకమము —

క. పరగణసంజ్ఞలు దీర్ఘా
క్షర మున్నను గణము రెండుగను సంయుక్తా
క్షర మున్న గణము లెడలిచి
వరుసన యిడవలయుఁ దెలిసి వనచరచంద్రా.

EF

గీ. పంక్తి మొదలుగాఁగఁ బరునేచుఁ ఛందాబు
లంసు వృత్తములను యతు లమర్చ
వలయుఁ గాన నెచట వడి యిందుఁ బూన్పితి
నచట వధులు నిలువనగు హరింద్ర.

20

గీ. అమర నుక్తాదిగా నిర్వృద్ధాఽఁ ఛంద
ములను గల్గిన వృత్తసంఖ్యలఁ బ్రసిద్ధ

*మహిమ నెక్రటివగులన మరవటలలు । రహిని దమతమకయయగు- గీ. రా.
వానిశ్వరాని అప్పకవీయము.

మైనవృత్తంబు లొక్కొక యంఘ్రి గూర్తు
హనుమ లక్షణలక్ష్యంబు లగును వినుమ.

20

— ఉక్తాదిచ్ఛందములు —

క. మొదలిటి 'యుక్త'ను దెలియఁగ
నుదయించిన యట్టివృత్తయుగమున 'శ్రీ'కిం
బదయున కొక్కొకగురువై
కదియునయా యాంజనేయ కవిజనగేయా.

21

౧. ఉక్తాచ్ఛందంబున 'శ్రీ'యనువృత్తము- గ ౧.*

క. నాలుగువృత్తము 'లత్యు
క్తా'లలితము లందులోనఁ గల 'స్త్రీ'పెంపు
జాలఁ బ్రసిద్ధిగ నెతురు
పాలితఃతజనసమాజ పవనతనూజా.

23

౨. గా'స్త్రీ' ౧ ౧. ఈ స్త్రీ పెంపువృత్తమే 'స్త్రీ'వృత్తము.

క. ఎనిమిదివృత్తంబులు 'మ
ధ్యు' గలిగెను వానియందుఁ దనరుచు "నారీ,
వినయ, మృగుల్" మనరల నగు
ననఘా క్రమయుక్తిఁ జేసి యనిలకుమారా.

2౪

3. నారీవృత్తము, మ ౧ ౧ ౧; వినయవృత్తము, స 1 1 ౧; మృగీవృత్త
ము, ర ౧ 1 ౧.

క. తెలియఁగ నాల్గవయది యై
వెలయు 'ప్రతిష్ఠ'ను బహువృత్తంబులలోఁ
బాలుపై "బింబాదులు" నా
ల్లలరుచు సుగ్రీవమిత్ర యుచితగాత్రా.

25

౪. 'బింబ', భగల్-భ ౧ 1 1, గ ౧; 'కన్య'గాగా-గా, ౧౧, గా౧౧;
యగల్ 'ప్రీళ' -య 1 ౧ ౧, గ ౧; 'సుకాంతి'జగల్-జ 1 ౧ 1, గ ౧.

క. ఒప్పైన 'సుప్రతిష్ఠ'ను
ముప్పదియునురెండువృత్తములలోఁ దగునా

*౧ ఇది గురుసంజ్ఞ. ఇది లఘుసంజ్ఞ.

అప్పు క్తి మొదలుగా నవి

చెప్పెద శ్రీరామదాససేవామోదా.

22

గి. 'పం క్తి' భముగా-భ ౧ ౧ ౧, గా ౧ ౧; దీనిపేరే సుందరీవృత్తము.

రంబుగాల్ 'ప్రీతి' -ర ౧ ౧ ౧, గా ౧ ౧;

'సతి' జగాతా-జ ౧ ౧ ౧, గా ౧ ౧;

'నందం' దలగల్-త ౧ ౧ ౧, లగ ౧ ౧;

'ప్రగుణ' సల్గాల్-స ౧ ౧ ౧, గా ౧ ౧;

'అంబుజము' భ్యల్ భ ౧ ౧ ౧, వ ౧ ౧.

క. విను గాయ త్రిఛందం

బున నటువదినాల్గువృత్తములు గల వందం

దనుమధ్యమ లవె న్నిది

దనరును గృతులందు గిళితతామరసాక్షా.

22

ఁ. త్యాప్తి 'దనుమధ్య' త ౧ ౧ ౧, య ౧ ౧ ౧;

'నసుధ' ససతా-స ౧ ౧ ౧, స ౧ ౧ ౧;

'శశివదన' న్యల్-న ౧ ౧ ౧, య ౧ ౧ ౧;

'చంద్రవదన' భ్యల్-భ ౧ ౧ ౧, య ౧ ౧ ౧;

షడ్గంబు 'లానిత్రి' (అటు సుపులు)-మ ౧ ౧ ౧, మ ౧ ౧ ౧;

త్యాప్తి 'న్యసుమతీ' -త ౧ ౧ ౧, స ౧ ౧ ౧;

యయంబుల్ 'విచిత్ర' య ౧ ౧ ౧, య ౧ ౧ ౧;

'సురలత'కు న్యల్-న ౧ ౧ ౧, య ౧ ౧ ౧.

క. అల 'యుష్ణి' క్షందంబున

నెలమింగల నూటయిర్వదె న్నిదివృత్త

మ్ములలో మదరేఖాదులు

పాలుపగు మునిసంఖ్య వెలయు భూమిశహితా.

25

2. † మస్గంబుల్ 'మదరేఖ' - మ ౧ ౧ ౧, స ౧ ౧ ౧, గ ౧ ౧;

'మధుమతి' నభగల్-న ౧ ౧ ౧, భ ౧ ౧ ౧, గ ౧ ౧;

రజము 'ల్విభూతి'కి-ర ౧ ౧ ౧, జ ౧ ౧ ౧, గ ౧ ౧;

† మస్గంబుల్ - అనిమాలము.

సరగత్ “హంసమూర్తి”-స 110, ర 010, గ 0;
 “కుమారలలితా”జ్జస్త్-జ 101, స 110, గ 0;
 యయల్ గంబు “హ్లాఖ్య”-య 100, య 100, గ 0;
 ఔ “సరసిజ”భస్త్-భ 011, స 110, గ 0.

క. ఎనిమిదవ యా‘యనుష్టు’

పున ఋతుశరణయన*వృత్తములఁ దగుఁ బ్రాడై
 డును విద్యున్తాలాకులు
 ఘనకృతులను జాల మీఱి కాయజవైరీ.

28

౮. మాగా “న్విద్యున్తాలా”రీతుల్-మ 000, మ 000, గ 0, గ 0;
 భాగగ “చిత్రపదా”ఖ్యన్-భ 011, భ 011, గ 0, గ 0;
 “మాణవకం”జా భతవల్-భ 011, త 001, వ 10;
 మ్నాగాల్ “హంసరుత”మయ్యై-మ 000, న 111, గ 00;
 ఔ సమానిక”రజవల్-ర 010, జ 101, వ 10;
 “ప్రసూనిక”జరల్లగల్-జ 101, ర 010, లగ 10;
 “నారాచక”తరల్లగల్-త 001, ర 010, లగ 10;
 “నాగరక”భరల్లగల్-భ 011, ర 010, లగ 10;
 జతల్ గంబు “ల్విమాసన్”-జ 101, త 001, గగ 00;
 (వితాన మా దీనిపేరే) జ్జగా“ల్వితాన” మ్నా నెండు-జ 101,
 మ 000, గ 00;
 “సింహరేఖ” రజగంబుల్-ర 010, జ 101, గగ 00.

క. ఆనవసంఖ్య ‘బృహతి’ గల

యేనూఱును బదియు రెండు వృత్తంబులయం
 దేనగునాలముఖ మొదలగు
 వానిని వచియింతు ఎనుము వాయుకుమారా.

౨౦

౯. ఔ రనల్ సము “హలముఖన్”-ర 010, న 111, స 110;
 “భుజగశశిరుత”న్నా మల్-న 111, స 111, మ 000;

* ౨గే. (ఋతుశరణయన)

భారల “నుత్సుక” మాఁ గృతిక-భ ౧||, భ ౧||, ర ౧||; “భద్రకంబు” రసరంబులన్-ర ౧||, న 111, ర ౧||.

క. పది యగు ‘పంక్తి’ వెయిన్నిలు

పదినాలుగువృత్తములను వహితైక్తుచు గౌ

ముదియూదిగఁ బ్రాడెఁ డవి

కదనక్షితివిదళితాక్ష కపికులదక్షా.

౪౧

౧౦. సతతగల్పా-స్పనాఁ “శాముదిన”-న 111, త ౧౧1, త ౧౧1, గ ౧ ;

ప్రాచు “న్యూద్ధవి-రాటి” మస్తగలే -మ ౧ ౧౧, స 11౧, జ 1౧1, గ ౧ ;

మ్యుల్ గం బుంపఁ “బ్ర-ణ” వ మై యూషున్ -ను ౧ ౧౧, న 111, య 1౧౧, గ ౧ ;

“సుగ్రవతిం” బే-చ్చున్ భృసగంబుల్ -భ ౧||, మ ౧ ౧౧, స 11౧, గ ౧ ;

చాలున్ “మత్తన్” ముభసలు గంబున్ -మ ౧ ౧౧, భ ౧||, స 11౧, గ ౧ ; దీనిపేరే హాసశ్రేణి.

నరజగ ల్దగు-“స్తనోరమన్”-న 111, ర ౧౧1, జ 1౧1, గ ౧; రజగ “ల్లయూ-రసారి” కొప్పన్ -ర ౧౧1, జ 1౧1, ర ౧౧1, గ ౧; దీనిపేరే మయూర భాషిణి.

చాలనర్గమము-“నాఁ” యందున్ -ర ౧౧1, న 111, ర ౧౧1, గ ౧; భమ్మలు గంబున్ “చంపకమాలిన్”-భ ౧||, మ ౧ ౧౧, స 11౧, గ ౧ ;

ఔరసాగల-నా “మణిరంగన్”-ర ౧౧1, స 11౧, స 11౧, గ ౧; భత్తగముల్ ప్రా-పగునందికిన్”-భ ౧||, త ౧౧1, జ 1౧1, గ ౧; “పంక్తి” యొక్క షడ్వతి-భాభగతా-భ ౧||, భ ౧||, భ ౧||, గ ౧; “ఏరవిలసితో-ర్వి” భన్లజగల్-భ ౧||, స 11౧, జ 1౧1, గ ౧.

క. పదునొకఁ డగు ‘త్రిష్టుప్పనఁ’

బదపడి ద్విసహస్రసంఖ్యపై నలువదియె

న్యిడిలోన నింద్రవజ్రము

మొదలుగ నిర్వది మొసగు మునినుతచరితా.

౮౨

౧౧. ఇత్రాజగత్తై తగు-“నింద్రవజ్రన్”-త ౧ ౧ |, త ౧ ౧ |, జ | ౧ |,
గా ౧ ౧ ;

కృతిన్ “జత్తజ్జల్ గ”-ము-పేంద్రవజ్రన్”-జ | ౧ |, త ౧ ౧ |, జ | ౧ |,
గా ౧ ౧ ;

ఈవజ్రముల్ రెండును-నిటు గూర్పన్

సవజ్రదేహః “యుప-జాతి” యయ్యెన్.

తగ్గల “నుకస్థిత”-చాఁ జెలంగున్-త ౧ ౧ |, జ | ౧ |, జ | ౧ |,
గా ౧ ౧ ;

“తోదక” భాభల-తోగగమందున్-భ ౧ |, భ ౧ |, భ ౧ |,
గగ ౧ ౧ ;

౮ రనల్ రవము-తా “రథోద్ధతన్” ర ౧ | ౧ |, న | |, ర ౧ | ౧ |, న | ౧ |,
దీనిపేరే పరాంతికము.

ననరవలు పె-నంగు “భద్రీకన్”-న | |, న | |, ర ౧ | ౧ |, న | ౧ |,
“స్వాగత” రనభ-సంగగగంబుల్-ర ౧ | ౧ |, న | |, భ ౧ |, |,
గగ ౧ ౧ ;

“కాంతిక” తజజల్ వము-గల్గి తగు-త ౧ ౧ |, జ | ౧ |, జ | ౧ |,
న | ౧ ;

కీశనాథ “సేని-కిన్” రజల్ రవల్-ర ౧ | ౧ |, జ | ౧ |, ర ౧ | ౧ |, న | ౧ |,
బా “నాతోర్కి” మభ-తాస్వితవముల్-మ ౧ ౧ ౧ |, భ ౧ |, |,
త ౧ ౧ |, న | ౧ ;

బా నా “కలికాంత” త-జాప లిడన్-త ౧ ౧ |, జ | ౧ |, జ | ౧ |,
న | ౧ ; దీనిపేరే గీతాలంబనము.

“శాలిన్యా” ఖ్యో మించ-జాలె న్నతాగాల్-మ ౧ ౧ ౧ |, త ౧ ౧ |,
త ౧ ౧ |, గా ౧ ౧ ;

తోదకవృత్తమును అప్పకవీయులు దోదకమని యున్నది. సేనికి క్షేపి యని యున్నది.

నజజలగల్ దనరు “స్పముఖ”-చ ॥ १, జ ॥ १, జ ॥ १,
ల ॥ १;

మభ్యుల్పంబు “భ్ర-మరవిలసిత్”-మ १ १ १, భ १ १, న ॥ १
వ ॥ १;

నసతగగముల్-సల్పాను “సృత్”-న ॥ १, స ॥ १, త १ १,
గ १ १;

నయమగుఁ “బృథివి”-నాజవల-న ॥ १, న ॥ १, జ ॥ १, వ ॥ १;
ననసగగ లెనయు-నా “వృత్”-న ॥ १, న ॥ १, స ॥ १, గ १ १;
“మాక్తికమాలా” క్ర-మముభత్నల్ గాన్-భ १ १, త १ १, న ॥ १,
గా १ १;

“ఉపస్థితము” చే-యు జస్తగాప్తి-జ ॥ १, స ॥ १, త १ १,
గా १ १;

“శిఖండివిరుతుల్”-జెల్ జస్తగాల్ జ ॥ १, స ॥ १, త १ १,
గా १ १; ఇదే శ్రీయనువృత్తము-

ఈమభ్యల్ గద్వయము-“నేకరూప”-మ १ १ १, భ १ १,
జ ॥ १, గా १ १.

క. ‘జగతీ’ ఛందంబునఁ బొం

దుగఁ గల్గిన నాల్గువేలుఁ దొంబదియును నా

అగు వృత్తంబుల నిరువది

దగు స్రగ్వణి యాదిగాఁగఁ దరుచరపీఠా.

౮౩

౧౨. వడ్వతి రారల్-“స్రగ్వణి” వృత్తమా-ర १ १, ర १ १,
ర १ १, ర १ १;

యయాల్ “భుజగప్ర-యాత్” వడేళ్ల-య १ १, య १ १,
య १ १, య १ १;

తుదిదాక ససాసల-“దోటక” మా-స ॥ १, స ॥ १, స ॥ १, స ॥ १;

మంబు భస్తల్ “జలధర-మాలా” రీతుల్-మ १ १ १, భ १ १,
స ॥ १, మ १ १ १;

ఉపస్థితము, శిఖండివిరుత్తము రెండు నొక్కటియే. ఇదియే శ్రీవృత్తమును. అప-
కవీయములలో శ్రీవృత్తమనికలదు.

జ మొది “వంశస్థ”-త-జంబు రేఫ యా-జ | గ |, త | గ |, జ | గ |,
ర | గ |;

ఈతాజము ప్రేఫయు-“నింద్రవంశ”-కు-త | గ |, త | గ |, జ | గ |,
ర | గ |;

“స్త్రుతిలంబిత”-దోచునభారలన్-న | | |, భ | గ |, భ | గ |, ర | గ |;
అగయతి “దోధక”¹-మయ్యె నజాయల్-న | | |, జ | గ |, జ | గ |,
య | గ |; దీనిపేరే తామరసము.

నభజరల్దగు వి-సం “బ్రయంవదన్”-న | | |, భ | గ |, జ | గ |, ర | గ |;
“ప్రమితాక్షరన్” సజస-సంక్తి సము-స | | |; జ | గ |, స | | |,
స | | |;

“జ్యోద్ధతగతిన్” జ-సంబులు జనల్-జ | గ |, స | | |, జ | గ |,
స | | |;

అదంబా మాయాప్రాప్తి-“నవ్విశ్వదేవిన్”-మ | గ | గ |, మ | గ | గ |,
య | గ | గ |, య | గ | గ |;

“చంద్రవర”²యనఁ-జ్ రనభసలన్-ర | గ | గ |, న | | |, భ | గ |,
స | | |;

అగయతులఁ “బ్రహ్మ-యం” జయ్యె నామ్యల్ - న | | |, న | | |,
మ | గ | గ |, య | గ | గ |;

“ప్రముదితవదన్”-బ్రబ ల్నారరల్-న | | |, న | | |, ర | గ | గ |,
ర | గ | గ |; దీనిపేరే ప్రభావృత్తము.

“కుసుమవిచిత్రం”-గొఱలు నయన్యల్-న | | |, య | గ | గ |, న | | |,
య | గ | గ |;

తృత్యల్ “మణిమాలా”-ఖ్యోషద్యతు లొందున్-త | గ | గ |, య | గ | గ |,
త | గ | గ |, య | గ | గ |;

తాల్పున్న భాశి “లలితన్”-తభల్ జరల్-త | గ | గ |, భ | గ |, జ | గ |,
ర | గ | గ |;

1. తోటకమని మూలములోనున్నది. అప్పకవి తోడక మని.

నలి “ననమాలిని”- నజభయల్ వి-న || |, జ | ౧ |, భ ౧ ||,
య | ౧ | ౧;

లాగా “మేఘవి-లపిత” మనసనల్-మ ౧ ౧ ౧, న || |, న || |, స || ౧;
నజజరల్ “పదమాలి”-నాదగు-న || |, జ | ౧ |, జ | ౧ |, ర ౧ | ౧;
స్వరయతి ననరల్-“ప్రభాఖ్యం” దగు-న || |, న || |, ర ౧ | ౧,
ర ౧ | ౧;

ననభర. లమరు-స్తహి “తోజ్వల”- న || |, న || |, భ ౧ ||,
ర ౧ | ౧.

క.. తనరు ‘నతిజగతి’ వృత్తము

తెనిమిది వేల్పూటతోంబదిరువరలోఁ బా

లైన మత్తమయూరాదులు

విను మవి పండ్లెండుపేర్ల వృత్తములు హరి.

౮౫

౧౩. ఈ పా మత్యంబుల్ సగు-రు “ల్లత్తమయూర”- మ ౧ ౧ ౧,
త ౧ ౧ |, య | ౧ ౧, స || ౧, గ ౧;

కన్పట్టుమనజర-గల్ “ప్రహర్షిణి” న్వి-మ ౧ ౧ ౧, న || |, జ | ౧ |,
ర ౧ | ౧, గ ౧;

మొనసి నజరగ-ముల్ తగుం “బ్రభాత”-న || |, జ | ౧ |, జ | ౧ |,
ర ౧ | ౧, గ ౧;

ఆభరనంబుపై భగురు-వా “జలద”- భ ౧ ||, ర ౧ | ౧, న || |,
భ ౧ ||, గ ౧;

జత “మంజుభాషిణి” స-జల్పజ ల్లము-స || | ౧, జ | ౧ |, స || ౧,
జ | ౧ |, గ ౧;

జభస్తగల్ “రుచిర” క-సంగు వ శ్లహి-జ | ౧ |, భ ౧ ||, స || ౧,
జ | ౧ |, గ ౧;

ననతతగలనె-న్న “క్షమావృత్త” ము-న || |, న || |, త ౧ ౧ |,
త ౧ ౧ |, గ ౧; ఇదేచంద్రికావృత్తము; దీనిపేరేక్షపావృత్తము

యమల్¹ రాగ ల్ప-ల్ప-“చంచరీకావ”భింపై-య | ౧ ౧, మ ౧ ౧ ౧,
ర ౧ ౧, ర ౧ ౧, గ ౧;

జత ల్పజ ల్లం బె-సఁగు“మత్తహాసిని”² జ | ౧ ౧, త ౧ ౧ | స | ౧ ౧
జ | ౧ ౧, గ ౧;

స“సుమంగలి” సజస-సల్లురువొందు- స | ౧ ౧, జ | ౧ ౧, స | ౧ ౧,
స | ౧ ౧, గ ౧;

చాల్పాగల్ వల్లాట-“చంచరీకాతతి”వి-మ ౧ ౧ ౧, మ ౧ ౧ ౧,
ర ౧ ౧, ర ౧ ౧, గ ౧.

క. పదునాల్గవ ‘శక్వం’ దగు

విదితములై కల పదాఱువేల్తున్నాటె

స్థితి నాలుగు త్తములు, తొ

మీదవి వసంతతిలకాసమేత మనిలజా.

౪౬

౧౪. కల్ప“వ్యసంతతిల-క” తభజాగగంబు- త ౧ ౧ ౧, భ ౧ ౧ ౧,
జ ౧ ౧, జ ౧ ౧, గగ ౧ ౧;

“సింహాద్ధతం”³ బగుఁ బ్ర-సిద్ధిగ దీనిపేరే.

“ఉద్ధరిణీ”గరిమ-నొప్పు నిదే పతింపఁ.

“శోభావతి” గిరులఁ-జూపువిరామ మిట్టే.

మంజూక్తిఁ జెందు “మధు-మాధవినా”ని దెన్నఁ.

ఈభజసనల్ గగము-“నిందువద”నాఖ్య-భ ౧ ౧ ౧, జ ౧ ౧ ౧, స | ౧ ౧,
స | ౧ ౧, గగ ౧ ౧;

ఒప్పు నిదియే “వనమ-యూర”మహివల్లఁ.

శర్వ ల్వల్లంబు తనసగ “ల-సంబాధ”-మ ౧ ౧ ౧, త ౧ ౧ ౧,
స | ౧ ౧, స | ౧ ౧, గగ ౧ ౧;

1 అప్పకవీయములో, “మారాగల్పేర్చి” యని ముందు మఱచి ముంచి నాడు.

ఈగ్రంథములో దీనిని ‘చంచరీకాతతి’ యని చెప్పినాడు.

2. అప్పకవీయములో దీనిని మత్తహాసిని యని-

3. అప్పకవీయములో, సింహాద్ధత మని-

వసుయతి ననరల్ స-వం “బపరాజిత”-న ||, న ||, ర ||, న ||, వ ||;

రహి ననభనవల్-“ప్రహరణకలిత”-న ||, న ||, భ ||, న ||, వ ||;

సామజరాడ్యతి భార-సల్పము”సుందరి”-భ ||, భ ||, ర ||, న ||, వ ||;

“నవనందిని”సజస-నల్ గగముఁ జెయ్- స ||, జ ||, న ||, న ||, గగ ||;

“భూనుతంబు”రసభాగగ-ముల్ కయతుల్లా-ర ||, న ||, భ ||, భ ||, గగ ||;

“కమలవిలసిత”నె-గడు నననాగాల్- న ||, న ||, న ||, న ||, గా ||.

క. ‘అతిశక్వః’ బుట్టిన వసు

ఋతుమునినేత్రాగ్నులను¹దశైకగణన యై

కృతులను మణిగణనికరాం

చితవృత్తాదులు వెలయుఁ బ్రసిద్ధవటుమణి.

౮౭

ంగి. మనులఘువులుగము-మహి“శశికశ”యా- న ||, న ||, న ||, న ||, స ||; (పడునాలుగు లఘువులు నొక్కగురువు)

కరియతి నిది“మణి-గణనికర”మగు.

రసయతి నిది-“సగ”భిధఁ దనరుఁ గృతి.

మహి గజయతి మించె-“మాలిని”న్నామయాప్తి- న ||, న ||, మ ||, య ||, య ||;

నజభజరల్“ప్రభద్రక”మొ-నర్పు దిగ్యతి- న ||, జ ||, భ ||, జ ||, ర ||;

గిరిచరచంద్ర విన్దిది “సు-కేసరం”బగు.

సజనల్ స-సల్ యతి-శరదిశక“మిలకు”-స ||, జ ||, న ||, న ||, స ||;

1. వసుఋతుమునినేత్రాగ్నులు-3౨౭౬౮.

ప్రమ్యుల్ యాంతం బగున్-వల్లెనుల్ దగున్ “చంద్రరేఖన్”-
మ ౧ ౧ ౧, ర ౧ ౧, మ ౧ ౧ ౧, య ౧ ౧, య ౧ ౧;

సరవిన్ సగణంబులు పం-చకమా “సలినిన్”-స ౧ ౧, స ౧ ౧,
స ౧ ౧, స ౧ ౧, స ౧ ౧;

కా ప్తివల్ల “మణిభూషణ”-మా రసభారలన్-ర ౧ ౧, న ౧ ౧,
భ ౧ ౧, భ ౧ ౧, ర ౧ ౧;

అయతి నజాభర లున్న-నాను “మనోజ్ఞ”కున్-న ౧ ౧, జ ౧ ౧,
జ ౧ ౧, భ ౧ ౧, ర ౧ ౧;

కుంభివ శ్రజద్వయం బ-గున్ రమున్ “ప్రశాంతికిన్”-ర ౧ ౧,
జ ౧ ౧, ర ౧ ౧, జ ౧ ౧, ర ౧ ౧.

“ఆలసగతి”మా నసన-లంది భయలొందన్-న ౧ ౧, స ౧ ౧,
స ౧ ౧, భ ౧ ౧, య ౧ ౧;

ఏడుపాంబులున్ గమున్ వ-డెన్దిది “స్సగంధికిన్” హ ౧ ౧,
హ ౧ ౧, హ ౧ ౧, హ ౧ ౧, హ ౧ ౧, హ ౧ ౧, గ ౧;

దీనిపేరె “చామరంబు”-ధీరనంద్య మానుతీ.

క. అల పదియాటవయస్సిని

గల రసశిఖిశరశరద్దు¹ గణన సునృత్త

మ్ములలోఁ బ్రియకాంతాదులు

కలితములై పది యెసగుఁ గవినుతచరితా.

౮౮.

౧౬.యతి “ప్రియకాంతన్” దిశల న-యద్వంద్వసగంబుల్-.. న ౧ ౧,
య ౧ ౧, న ౧ ౧, య ౧ ౧, స ౧ ౧, గ ౧;

లగాష్టకాత్త భూయతుల్ చె-లంగు “బాచచామరన్”-

లగ ౧, లగ ౧, లగ ౧, లగ ౧, లగ ౧, లగ ౧,
లగ ౧, లగ ౧;

నభజజాగల దిశాయతి-నల్పయి “పద్మ”మా-న ౧ ౧, భ ౧ ౧,
జ ౧ ౧, జ ౧ ౧, జ ౧ ౧, గ ౧;

1. రసశిఖిశరశరద్దులు-౬గిగి౩౬.

కపింద్రా“చంద్రశ్రీ” యమనసర-గల్ వల్ల రుద్రుల్-య | ౧౧,
మ ౧౧౧, న |||, స || ౧, ర ౧ | ౧, గ ౧;

యతి పదితో నజభరగ-తాను “మేదిని” నిష్క-న |||, జ | ౧ |,
భ ౧ ||, జ | ౧ |, ర ౧ | ౧, గ ౧;

స్వామి “మదనదర్పం” బగు భ-సల్ రజజల్ గము- భ ౧ ||,
స || ౧, ర ౧ | ౧, జ | ౧ |, జ | ౧ |, గ ౧;

మహి “ఫలసదన” మగు-మనులఘుగగంబుల్-లఘువులు ౧౪.
న |||, న |||, న |||, న |||, స || ౧, గ ౧;

నజభజరల్ గము త-నరి “వాణి” నింపాసంగు-న |||, జ | ౧ |,
భ ౧ ||, జ | ౧ |, ర ౧ | ౧, గ ౧;

భంబులు నానగల్ ప-రంగు “గజవిలసిత” మై- భ ౧ ||,
ర ౧ | ౧, న |||, న |||, న |||, గ ౧;

విదుభకారములు గము-నై తగు “నశ్వగతి”-భ ౧ ||, భ ౧ ||,
భ ౧ ||, భ ౧ ||, భ ౧ ||, గ ౧.

క. తగు నప్తదశా‘త్యప్తిని’

యుగమునిఖేంద్యగ్నిహిమమయూఖుల¹లో మె

చ్చుగ శిఖిణి మొదలై నిడి

మిగులఁ బ్రశస్తములు విను సమీరణతనయా.

౪౯

౧౨. యతిస్థానం బర్తుల్ యమనసభవం-బా “శిఖిణి”-య | ౧౧,
మ ౧౧౧, న |||, స || ౧, భ ౧ ||, వ | ౧;

నజభజల్యము యతిగ-న దిశ “నర్తుటకు”-న |||, జ | ౧ |,
భ ౧ ||, జ | ౧ |, జ | ౧ |, వ | ౧;

అగరసవిశ్రమా-ఖ్య “పదకోకిల-కాం” మిదే²

జసల్ జసలు ను యవల్ గిరిశ-సంజ్ఞ “పృథ్వి” యతుల్-
జ | ౧ |, స || ౧, జ | ౧ |, స || ౧, య | ౧౧, వ | ౧;

1. యుగమునిఖేంద్యగ్నిహిమమయూఖులు ౧౩౧౦౨౨.

2. అప్పకవి కోకిలకాక మని చెప్పెను.

నసమరసవల్ వ శ్లఘ్యుల్ గైకొనన్ “హరిణిం” దగున్-స||, స||, మ||, ర||, స||, వ||;
 “మందాక్రాంతన్” మభనతతగా-మార్గమా దిగ్యతుల్గా-మ||, ర||, స||, త||, త||, గా||;
 “త్వదితపదగతి” దిశల-వడిననననాగాల్-స||, స||, స||, స||, స||, గా||;
 ఇదియే “పలాశదళ” మనువుత్తము.
 బాగగు “వంశపత్రపతిత్”-భరనభనలగల్-భ||, ర||, స||, భ||, స||, లగ||;
 సజసాస్వ తా యతి X-జంబుల “జంపక కేసరిన్”-స||, జ||, స||, స||, స||, వ||.
 క. ‘ధృతి’ యను ఛందంబున గల
 చతురంబుధిచంద్రనేత్రశాస్త్రాక్షుల¹ బొ
 ల్చి తగుకుసుమితలతావే
 లితాదు లవి యాటు దనరె లేఖారిహరా. ౯౦
 గ. వి స్తత్సల్ యాయల్ “కుసుమితలతా-వేలిత” స్వప్న రుద్రుల్-
 మ||, త||, స||, య||, య||, య||;
 మారుతీ రసజాభరల్ తగు-“మత్తకోకిల” దిగ్యతిన్--ర||, స||, జ||, భ||, ర||;
 అష్ట బాణవిరామమై-యన నొ నిదే-“హరిణిపుత్రన్”
 ఔరసజ్యభగోక్తివ-శ్లహి బాణంబుల్-“హరన ర్తనన్”-ర||, స||, జ||, య||, భ||, ర||;
 నయుగము రచతుర్గ-ణంబై “నిశా”వృత్తమాయత్యహిన్-స||, స||, ర||, ర||, ర||, ర||;
 “క్షాహారంబు” మనయత్సప్నప్రో-క్తం బగు యతిదిక్కుల్ గాన్-²
 మ||, స||, య||, త||, స|| మ||.

1. చతురంబుధిచంద్రనేత్రశాస్త్రాక్షులు ౨౬౨౦౧౪౪.

2. క్షాహారవృత్తమునకు అష్టకపియమలో “రత్నేషు”యతుని శంకుతావులజూపెను.

క. పందొమ్మిదై న 'నుతిధృతి'

యం దహివసుకరజలధియుగాస్త్రసమితిలోఁ1

జెంది తరళాదిష్టం

బందం బగుఁ గృతుల వినుము హనుమన్నాథా.

౧౯. భవయతి "దరళం" బెసంగు న-భంబులు రసజాగము

న ||, భ ౧ ||, ర ౧ | ౧, స || ౧, జ | ౧ |, జ | ౧ |, గ

కంజాతా ప్రయతి మసలసతతల్ - గంబుంప "శార్దూల" య

మ ౧ ౧ ౧, స || ౧, జ | ౧ |, స || ౧, త ౧ ౧ |, త ౧ ౧ |, గ

భారసజాగల దుదవిశ్రమ-భాతి "భూతిలకం" బగు-భ ౧

భ ౧ ||, ర ౧ | ౧, స || ౧, జ | ౧ |, జ | ౧ |, గ ౧;

"కవికంఠభూషణము"-గ్ సజసాసజగల్ న జ్ఞానిధి-స ||

జ | ౧ |, స || ౧, స || ౧, స || ౧, జ | ౧ |, గ ౧;

సద్రసాతజంబుగముంగా- "జంద్రకళం" దగుదిగ్యతి-ర ౧

స || ౧, స || ౧, త ౧ ౧ |, జ | ౧ |, జ | ౧ |, గ ౧;

మిశద్యత్యర్థుల్ యమ్న సరరగతా- "మేఘవిస్ఫూర్ణితా" ఖ్య

య | ౧ ౧, మ ౧ ౧ ౧, న ||, స || ౧, ర ౧ | ౧, ర ౧ | ౧, గ

క. ఇరువదియగు 'కృతి'లో రస

ధరశరవసువార్ధిభేందు² తతిలోఁగల యం

బురుహాది సప్తవృత్తము

లిరవగుఁ గావ్యముల దాసహి¹ మందారా.

౨౦. "అంబురుహంబు" భభాభ్రసనల్ యతు-లంబుజాపుల రా సగ

భ ౧ ||, భ ౧ ||, భ ౧ ||, భ ౧ ||, ర ౧ | ౧, స ||

వ | ౧;

వడి ఖడ్గూట సథిల్ రసల్ మయవలు- వైపొందు "మత్తే

కు- స || ౧, భ ౧ ||, ర ౧ | ౧, న ||, మ ౧ ౧ ౧, య | ౧

వ | ౧;

1. అహివసుకరజలధియుగాస్త్ర-గీ. ౨౮౨౮.

2. రసధరశరవసువార్ధిభేందులు-౧౦౮౮గీ. ౭౭. మూలములో "కృతిలోపల, ధరశర" ఇత్యాదిగానున్నది.

పంకజభూయతుల్ భరన - భారవ “లుత్పలమాలికం” దగు -
భ ౧||, ర ౧|౧, న|||, భ ౧||, భ ౧||, ర ౧|౧, వ|౧;

అగు నభామససల్ వముతో ఘ-లాక్షయతి “ఖచరప్లుత”-
న|||, భ ౧||, భ ౧||, మ ౧౧౧, స||౧, స||౧, వ|౧;

కయతి నజాభరన ల్వముం గలు-గం “బ్రభాకలితం” బగు-న|||,
జ|౧|, జ|౧|, భ ౧||, ర ౧|౧, స||౧, వ|౧;

పద్మల్లింగయతుల్లా మరభనయభవల్-ప్రాపే “సువదన”-
మ ౧౧౧, ర ౧|౧, భ ౧||, న|||, య|౧౧, భ ౧||, వ|౧;

తైరజల్ సామం జౌ-రంగః దర్శషడ్వి-రామమైనవృత్తమొప్పు-¹
ర ౧|౧, జ|౧|, ర ౧|౧, జ|౧|, ర ౧|౧, జ|౧|, హ|౧.

క. ఇరువది యొకటగు ‘ప్రకృతిని’

కరశరశశిమానిరంధ్రగగనాక్షుల² స్ర

గర మొదలగు వృత్తంబులు

పరగగన నొకయాటువెలయుఁ బసనతనూజా.

౯౩

౨౧. త్వాభృద్భృద్భృద్భృత్తుల్లా - మరభనయయల్ - మానగు “స్రగ్ధ
రాఖ్య”-మ ౧౧౧, ర ౧|౧, భ ౧||, న|||, య|౧౧,
య|౧౧, య|౧౧;

నజభజజరదిగ్విరమ-ణంబుఁ “జంపకమాలికం” దగు-న|||,
జ|౧|, భ ౧||, జ|౧|, జ|౧|, జ|౧|, ర ౧|౧;

సససామతయల్ రవివిశ్రమము-స్సౌధిక, “లాటీపిట ” మ
య్యె-స||౧, స||౧, స||౧, స||౧, మ ౧౧౧, త ౧౧|,
య|౧౧;

యతి పశుమూఁట నజాజభల్ రము - నౌ గృతి “వన
మంజరి”- న|||, జ|౧|, జ|౧|, జ|౧|, జ|౧|, భ ౧||,
ర ౧|౧;

1. ఈవృత్తము పేరు చెప్పలేదు.

2. కరశరశశిమానిరంధ్రగగనాక్షులు-౨౦౯౨౧గీ౨.

౨౩. భాస్వద్యతి స్తుప్తతంబుల్ గగంబున్పు-భాస్వద్యశా“వద్దనాభంబు”
మించుక్-త ౧౧౧, త ౧౧౧, త ౧౧౧, త ౧౧౧, త ౧౧౧,
త ౧౧౧, త ౧౧౧, గగ ౧౧;

నముత్రిజభల్ వముం దనరునొది-నప్రభువిరామ“మశ్వలలితక్”-
న ౧౧౧, జ ౧౧౧, భ ౧౧౧, జ ౧౧౧, భ ౧౧౧, జ ౧౧౧, భ ౧౧౧,
వ ౧౧;

“మత్తాక్రీడక్” మాతల్ నానాల్-మఱి వము వసుగజ-మత
యతు లమరుక్-మ ౧౧౧, మ ౧౧౧, త ౧౧౧, న ౧౧౧, న ౧౧౧,
న ౧౧౧, న ౧౧౧, వ ౧౧;

వ్రతి రస వద్ద్యతి-రా నము వద్ద్యలు-రా “గవిరాజవిరాజితమా”
న ౧౧౧, జ ౧౧౧, జ ౧౧౧, జ ౧౧౧, జ ౧౧౧, జ ౧౧౧, జ ౧౧౧; వ ౧౧.

క. ఇరువదినాల్గు ‘సంకృతి’

హరజముభేంద్వక్షిమానిహయమునిరసభే

శ్వరు¹ లందుఁ గ్రొంచపదముఖ

సరవృత్తచతుష్క మొప్పు నటులొకమణి.

FE

౨౪. కంచయుగాహుల్ “క్రొంచపడిక్”వ-శ్చమసభన ననయ-పరిమిత
మయ్యెక్-భ ౧౧౧, మ ౧౧౧, స ౧౧౧, భ ౧౧౧, న ౧౧౧,
న ౧౧౧, న ౧౧౧, య ౧౧౧;

సంధిల్లుక్ మనతసరభ-జ్యలయి వ “శ్లష్టమూర్తిక్”-సరవిత్తో గరి
దంతుల్-మ ౧౧౧, న ౧౧౧, త ౧౧౧, స ౧౧౧, ర ౧౧౧, భ ౧౧౧,
జ ౧౧౧, య ౧౧౧;

సారాజాహిస్సారయతుల్ మించ మతయననన-సల “సరసిజ”
మా-మ ౧౧౧, త ౧౧౧, య ౧౧౧, న ౧౧౧, న ౧౧౧, న ౧౧౧,
న ౧౧౧, స ౧౧౧;

“తన్వికి” బద్ధాప్తయతి ననిలపు-త్రాభతనల్ సభభనయలు చెందుక్-
భ ౧౧౧, త ౧౧౧, న ౧౧౧, స ౧౧౧, భ ౧౧౧, భ ౧౧౧, న ౧౧౧,
య ౧౧౧.

1. హరజముభేంద్వక్షిమానిహయమునిరసభేశ్వరులు-౧౬౭౭౭ ౨౧౬.

క. ఇరువదియై దగు 'సభిక్తుతి'

గరగుణగతిగతిశరవిశిఖగుణాగ్నుల¹ భా

స్కరవిలసితంబు మొదలై

వరఁగెను పృత్రత్రయంబు భానుజమంత్రీ.

౯౭

౨గి. "భాస్కరవిలసిత" మర్కయతిం గూ-ర్ప౯ భనజయభననసగల
మించు-భ ౧||, న |||, జ | ౧|, య | ౧౧, భ ౧||,
న |||, న |||, స || ౧, గ ౧;

నననన సభభభ గురువులయతి యె-న్నం బదియేనిబ "బంధుర"
మా-న|||, న |||, న |||, న |||, స || ౧, భ ౧||, భ ౧||,
భ ౧||, గ ౧;

వడి గిరి మునుల-వసునగణగలు-వలె నిడ "ధరణిధరగతి" -
న |||, న |||, న |||, న |||, న |||, న |||, న |||, న |||, గ ౧.

క. ఇరువదియాటగు 'నుత్కృతి'

శరధిషడష్టాష్టభేందుశైలర్తులలో²,

బరఁగె భుజంగవిజృంభిత

దొరకొని నృత్రత్రయంబు ధూమ్రాక్షహారా.

౯౮

౨౬. తాల్పున్వృష్టాష్టాష్టి మా-తననన రసనము లిడఁదా "భుజంగ
విజృంభిత" -మ ౧ ౧౧, మ ౧ ౧౧, త ౧ ౧|, న |||,
న |||, న |||, ర ౧ | ౧, స || ౧, వ | ౧;

బ్రహ్మర్తురసములను-యతిమగణగు-హకనసగగ-"లపనాహ
ఖ్య" -మ ౧ ౧౧, న |||, న |||, న |||, న |||, న |||,
న |||, స || ౧, గగ ౧ ౧;

అభజనసద్వయగ-గాన్వితమునై యతిగ-జాహులగు మంగళమహ
శ్రీ-భ ౧||, జ | ౧|, స || ౧, న |||, భ ౧||, జ | ౧|, స || ౧,
న |||, గగ ౧ ౧.

1. కరగుణగతిగతిశరవిశిఖగుణాగ్నులు-33గిగరర3౨

2. శరధిషడష్టాష్టభేందుశైలర్తు-౬౭౧౦౮౮౬౪.

3. అప్పకవి యీవృత్తమును వరాహపృత్తమనీయెను.

చ. ¹ఋతునయనాశ్వసప్తశశివీక్షణవార్ధిశిఖిందు లిందులో
శతముగల్గై కవృత్తములు ఛందము లిర్వదియాజీటా బ్రశ
స్తత గలవానినామగణసంజ్ఞలు దార్హ్యన వల్లుగూర్చి చే
సితి నిటు సంస్కృతాంధ్రకవిసింహులలక్షణావళి మారుతీ.

౯౮

— పాదగోపనము. —

చ. ఘనహరి భానుజాప్త మతికంజభవా యతులప్రతాప భా
గ్యవిధి కృపాకరా జనకజాయతశుక్తకచా మహత్త పా
వని పటుకేస శూరచయవర్య సుధీసరసాద్య హృద్యశా
హనుమ జయప్రభాధికనయక్రమపావనచర్యసద్యశా.²

౯౯

— జగణచతుష్టందము —

వృత్తాటవంశతారా
ధ్యతా జన్యప్రభంజితాసురసై న్యా
యక్షయసుశౌర్యసంప
ద్ధతా మాన్యరవిజప్రధానా ధన్యా.

౧౦౦

మాలిని. ప్రచురశుభచరిత్రా భక్తధాత్రీజచైత్రా
విచలితఃపుగోత్రా వీతిహోత్రాప్తపుత్రా
ద్రుచరవనజమిత్రా దోషవల్లీలవిత్రా
యచలసదృశగాత్రా యక్షవృత్తాగ్నిహోత్రా.

౧౦౧

ద్యము. ఇది శ్రీ హనుమద్వరప్రసాదలబ్ధ సారస్వతచాత్ర భారద్వాజ
గోత్రపవిత్ర సర్వయామాత్యపుత్ర చిత్రకవి పెద్దనార్యప్రణీతం బైన
లక్షణాసారసంగ్రహంబునందు- అక్షరలక్షణంబును, గురులఘుసంజ్ఞ
లును, గణనిర్ణయంబును, గావ్యస్వరూపంబును, గవి నేతృస్వరూ
పంబును, అష్టాదశప్రాసభేదంబులును, సప్తవింశతి మతిస్థితులును, ఉక్తా
దిషడ్వింశతిచ్ఛందంబులం గల వృత్తసంఖ్యలలోఁ బ్రసిద్ధవృత్తలక్షణ
ములునుం గల ప్రథమాశ్వాసము.

1. ౧3౪౨౧౭౭౨౬.

2. ఈనాల్గవపాదము, మొదటి మాఁడుచరణములలోను గలయక్షరముల లో రెం
-విడిచి మాఁడవదానిని దీసికొనుచు, ఎత్తి వ్రాసినచో నగును.

లక్షణసారసంగ్రహము

ద్వితీయాశ్వాసము.

- క. శ్రీరఘునాయకపాదస
 రోరుహయుగలోలహృదయరోలంబవరా
 ఘోరతరవాలమారుత
 వారితడిపుజలదవార వాయుకుమారా. ౧
- వ. అవధరింపుము. ౨
- గీ. అర్ధసమములు విషమము లనఁగ రెండు
 గతుల సమవృత్తముల గణాక్షరములె యగు;
 సర్ధసమములు ద్వివిధంబు లగుచు రెండు
 జరగు స్వస్థానములుఁ బరస్థానము లన. 3
- గీ. విషమవృత్తంబులంఁకుఁ ద్రివిధము లగుచుఁ
 దనరు స్వస్థానములుఁ బరస్థానము లన
 మెడి సర్వపరస్థానవిషమ మనఁగ
 నిన్నియును నైదుగతు లయ్యె నినజమృత్రి. ౪
- సీ. సమముగా నాదిత్రీచరణంబు లొకట ద్వి
 చతురంఘ్రు లొకట నాచందముననె
 జరగు స్వస్థానార్ధసమ మిట్లు నాదిత్రీ
 చరణంబు లెత్తినఛందమునను
 ద్విచతురంఘ్రులమీఁద వెలయుఛందమునఁ గూ
 ర్చను పరస్థానార్ధసమము దనరు
 ఛంద మొక్కటి గొని చరణము లేవీటుగా
 విరచింప స్వస్థానవిషమ మయ్యెఁ
 బాద మొకటనున్న షడము త్త్రీఁదిఛంద
 మునఁ బరస్థానవిషమసంజ్ఞను దలిర్చు
 నాల్గుపదముల నాల్గుఛందములు దగుల
 వెలయు సర్వపరస్థానవిషమ మనఁగ. ౫

వ. ఇందు స్వస్థానార్ధసములు లెట్టి వనిన:—

గీ. నిశియు, విపరీతసంజ్ఞ యశా నిశి, రతిప్రి
య, మజితప్రతా, పోపచిత్రాఖ్య లైన
యవియు, నారీప్లుతం బన నాటుగతుల
జరగుచుండు స్వస్థానార్ధసములు లగుచు.

౧. నిశివృత్తము.

బే సింద్రవజ్రాబునఁ బేచ్చి రాఁగా
నెసంగఁగా సర్ల నుపేంద్రవజ్రఁ
భాసిల్లఁగాఁ గూర్చియు బాగుమీఱ
నెసన్ నిశీనామసువృత్త మయ్యెన్.

ఇదే యుపజాతివృత్తము. దీనికే మఱియు—

ఈవింతతో బేసుల నింద్రవజ్రం
బిపుర్పగా సర్ల నుపేంద్రవజ్రం
బీవైఖరిన్ రెండును నిట్లు గూర్చ
సప్రజదేహః యుపజాతి యయ్యెన్.

౨. విపరీతనిశివృత్తము.

ఇరస్తుతా బేసి నుపేంద్రవజ్రఁ
హీరాగ సర్లిందును నింద్రవజ్రన్
ధరాధిరాజా యిది చా ధరితిన్
శ్రీరీతి నొప్పు నివపరీతపూర్వన్.

3. రతిప్రియవృత్తము.

ఖ్యాతి స్నేసుల సంప్రహర్షిణి దలిర్పన్
యుతంబుగా రుచిరము యుక్పదంబులన్
నీతిం గూర్పఁగనున్ మనీషు లైనకావ్య
ల్రతిప్రియం బనుచుఁ దలంతురా కృతిన్.

౪. అజితప్రతాపవృత్తము.

అజరస్తుతాంగ ప్రమితాక్షరతో
నజమతిస్సుట ప్రియంవదాఖ్యతో

నజితప్రతాప మన నయ్యెనయా
సుజనకల్పకము సూరు లెంచగాన్.

గి. ఉపచిత్రవృత్తము.

అసమంబుల సాసవ లంది యా
ర్యాసుత దోదక మయ్యెను సర్ల
నసికస్తుత సద్గుణరత్న ఘో
రాసురభంజన యాయుపచిత్రన్.

ఁ. నారీప్లుతవృత్తము.

బేసుల్ శాలిన్యాఖ్యవృత్తంబు గాఁగా
నీసూటితో సర్లను నింద్రవజ్రం
బై సేము న్నారీప్లుతాయాధ నామం
బోసత్యసంఘా లసమజ్జ్వలాంగా.

వ. ఇది స్వస్థానార్థసమవృత్తాధికారం బింకఁ బరస్థానార్థసమలక్షణం
నం గలవృత్తంబు లెట్టి వనిన—

గీ. కేతుమతి వేగవతి వియోగిని పరావ
తియును ధృతమధ్యయును గోమలియును మణివి
తానకాంతి మనోహర దనరుఁ బుష్పి
తాగ్ర భద్రవిరాట్టును నపరవక్త్ర.

క. శ్రీనాయకభృత్య షర
స్థానార్థసమంబు లివియుఁ దగుఁ బమనొక్కడై
పూని ప్రసిద్ధము లైనవి
గా నెఱుంగఁగవలయు వీనిగతులు కవింద్రుల్.

ఁ. కేతుమతివృత్తము.

చను బేసుల న్నజసగ్ధాప్తి
న్భాయసమా సరిన్ భ్రనగగంబుల్
తనరం గవీంద్రతతి యెన్నం
దోనమరింపఁ గేతుమతి మించున్.

౧. వేగవతీవృత్తము.

తగు బేసుల సత్రయగంబు
ల్బగుగ దోదక పాటిలు సరం
బాగఱొందఁగ నేర్పునఁగూర్ప
వ్వేగవతీవరవృత్తము మించున్.

౧౯

౩. వియోగినివృత్తము.

అసమంబులయందు సాజగల్
వస సరండు సభల్రవంబు లిం
పెసఁగ స్రచియింపఁ జెల్వ మ
య్య సమర్థించు వియోగినిం దగన్.

౨౦

౪. పరావతీవృత్తము.

బేసులందు హంబు లాఱుపెట్టి యాల
దెస న్నగంబు లాఱు గం బదిస్సరి న్రాఁ
జేసి రేఁ బరావతీప్రసిద్ధసంజ్ఞఁ
బొసంగువేరి వృత్తమాను భూక్తిరీ.

౨౧

౫. ధృతమధ్యవృత్తము.

ఆరయఁ దోదక మంటును బేసు
ల్గురులను దోదకలక్షణ మొహన్
మారుతి యాధృతమధ్యకు నెందు
స్సరసకపీంద్రులు సమ్మతిఁ గూర్పన్.

౨౨

౬. కోమలివృత్తము.

అనిలజ దోదక మా విషమాంఘ్రు
జ్జనస్తుతా రుచిర యెసంగు యుక్తులన్
ఘనతర మైతగుఁ గావ్యములందు
న్వినంగఁ గోమలియను వృత్త మొప్పుగున్.

౨౩

౭. మణివితానకాంతివృత్తము.

రంగౌ శుద్ధవిరాట్టు బేసుల
స్సంగతి స్సరులఁ జాల్ రథోద్ధత

నంగ త్సారధురంధరాభ్రమా
తంగ వి స్తణివితానకాంతికిన్.

౮. మనోహరవృత్తము.

బేసి స్థలికాంతను బేర్చియు నిం
పెసంగ స్పృతోటకవృత్తముతో
భాసిల్ల నొనర్చిన భవ్యయశో
విసరాధ్య మనోహరవృత్త మగున్.

౯. పుష్పితాగ్రవృత్తము.

పరంగ నసమమందు భద్రికాగ
ల్పరులఁ బ్రభాత యెసంగుఁ బుష్పితాగ్ర
హరికులమణి యంజనాత్మజాతా
శరనిధిలంఘనశౌర్య సత్యసంధా.

౧౦. భద్రవిరాట్టవృత్తము.

తాఁజె దసమాన తజ్రగ్దాప్తి
న్రాజి ల్బుద్ధవిరాట్ట గంబు స్తం
దేజోవిజితార్చ తేటగాగన్
భ్రాజద్భద్రవిరాడ్విధంబు మించన్.

౧౧. అపరవక్త్రవృత్తము.

అనఘ యసమచును భద్రిక
స్తనపతి మాలిని సరయంగు ని
ల్ప నది యపరవక్త్రవృత్త మా
ననుచును సత్తవు లండు మారుతీ.

వ. ఇవి పరస్థానార్థసమవృత్తంబు లింక స్వస్థానవిషమంబు పరస్థాన
మంబు సర్వపరస్థానవిషమంబు ననంగల విషయవృత్తత్రయ లక్షణ
బు లె టనిన.

—:స్వస్థానవిషమవృత్తములు. :—

గీ. ధరణియు వరాంగి యంగజాస్త్రము నదీప్ర
ఘోష మన నాలు పేరులఁ గొమరు మిగిలి

ఛంద మొక్కటఁ దగిలి ప్రశస్త మగుచుఁ
దనరు స్వస్థానవిషమవృత్తంబు లనఁగ.

30

౧. ధరణీవృత్తము.

గీ. జరగు సీనాల్గుచరణము జ్జతియందె
ఋతుశరాద్రిండుల శిఖిభఋతుశశులను
యుగనవధరాబ్జుల నవాక్షీనగహిమగుల
ధరణి కుదిషమున నిడఁదగుచు బేర్లు.

3౧

మును నిల్చును, తోటకమున్ మఱిపై
జానుగాఁ దర్కవిశ్రాంతిరా రసముల్
స్వనయతి ననససతా మమసా
ల్రానేనింట స్వశృంగులుగు ధరణిన్.

3౨

౨. వరాంగీవృత్తము.

ఇర న్బుధుల్ మెచ్చ నుపేంద్రవజ్ర
స్థరుత్తనూజా ప్రథమద్విత్యుర్యల్
హేరాశమై యుండఁగ నింద్రవజ్రన్
వరాంగికిన్ త్ర్యంఘ్రికి వైపుమాపున్.

33

3. అంగజాత్రవృత్తము.

రూపయి మించ న్నుగ్ధవతిన్తున్
దీపితమై యుండెన్ యరగాగాల్
ప్రాపై శుద్ధవిరాటునన్నితం
బై పై నర్థము నంగజాత్రమా.

3౪

౪. నదీప్రఘోషవృత్తము.

చాల నాద్యంఘ్రికిన్ స్రగ్వీణీవృత్తముం
దలంపఁగాఁ దక్కిన తత్రయాఽఘ్రింబం
జెలంగ వంశస్థులు జిత్రరీతి సెం
ధిలంగఁ గూర్పుంగ నదీప్రఘోషమా.

35

౪. ఇవి స్వస్థానవిషమవృత్తంబు లనం దగు నికఁ బరస్థానవిషమవృత్తం
బు లె ట్లనిన.

3౬

—శ పరస్థానవిషమవృత్తములు. శ—

క. క్షమ శరభక్రీడయు శ్రీ, రమణ రథగమన మనోహర మని యనెడు వృత్తము లీత్రయంబు విదళిత, విమత పరస్థానవిషమవృత్తము లయ్యెన్.

౧. అందుశరభక్రీడా వృత్తము.

కృతీశా చంద్రశ్రీప్రథమమున రెండింటియందున్
చతుర్థాంశ్చిన్ రాగా మధసయ (సహంచద్గణంబుల్)
చాతుర్యంబాప్తుగ సువిశాలరీతిన్ త్రయసంఖ్య గూర్చెన్
బ్రతిజ్ఞావాక్పాలా వినుము శరభక్రీడ యయ్యెన్.

3౮

౨. శ్రీరమణవృత్తము.

రూపయి యాది న్రుగ్గవతి న్రా
నాపయి దోదకమంఘ్రుల మూటన్
దీపిత మైనను ధీరులు మెచ్చన్
శ్రీపతిసేవక శ్రీరమణం బా.

3౯

3. రథగమనమనోహరవృత్తము.

ప్రథి ననరజగాష్ఠి బాటిలంగ నయ్యె
స్పృథమ తృతీయ చతుర్థ పాదముల్ జయోద్య
త్ప్రథ నజజరయ ద్విపాదయుక్తి జెడ
నరథగమనమనోహరం బగున్ సుసీతీ.

౪౦

ఇవి పరస్థాన విషమవృత్తంబు లింక సర్వపరస్థానవిషమవృత్తంబులెట్లనిన.

—శ సర్వపరస్థానవిషమవృత్తములు. శ—

గీ. తనర వీణారచన యుద్ధలంబు మధుర

యనఁగ మణిదీపికయు నన నమరు నాల్గు
పేర్లుగలిగినవృత్తముల్ పృథులశౌర్య
వినుము సర్వపరస్థానవిషమ మగుచు.

౪౧

౧. వీణారచనవృత్తము.

స్ఫారంబుగ నాదితయసాగురువు ల్రా
నా రెండవయంఘ్రి తజనభాష్ఠి గగం బై
భారంజిత మూట తజనభల్ సగణము వీ
ణారచన కగు భననజన లురువు తుదన్.

౪3

1. మధసయ...చంచద్గణంబుల్. మూ.

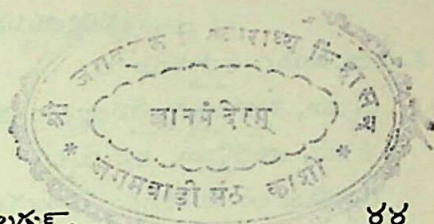
౨. ఉద్గతవృత్తము.

జగతి నృజ-లగణంబు

నగణసజగ-ల్నవీనధీ

నాగ భనజవగ-ణంబులతో

నొగి మంజుభాషిణిగ-నుద్గతం బగున్.

౪౪

౩. మధురవృత్తము.

పరగంగ మున్నుఁ బ్ర-భాతవృత్త మయ్యెన్

సిరమతి మఱి యుల్ల-సిల్ల బరాజతన్

స్థరఁపుసుత మూటన్-మాలిసీవృత్తరీతిన్

సరవి మధురన్ ససల్జ-జంబు గ మా తుదన్.

౪౫

౪. మణిదీపికవృత్తము.

పరంగు నాదిపదము నభత్రయసగణబంధుర మయి రా

గరిమను సననలును సజభల్నకారమున్ ద్విపద మగుం

బొరిని మూడవయంఘ్రి సభ్రసము ల్నసయుగము జోడును దగునిడం

దరళ నాల్గవపాద మొందుచుఁ దా నగు స్థణిదీపికన్.

౪౬

౫. లలసమవృత్తరాజి నుదయం బగు వృత్తగణాక్షరంబులం

దులఁ గలవల్లఁ బ్రాసములును స్థటి తప్పకయుండఁ గూర్చినన్

నెలయుఁ జ మిట్లె యర్థసమవృత్తములున్ విషమాఖ్యవృత్తముల్

బలయుత గోష్పదీకృతకబంధనిధి కరుణాసుధానిధి !

౪౭

మఱి పంచపాదివృత్తము.

ఉ. శ్రీధరదాసచంద్ర సమవృత్తమె యైవపదంబులైనఁ బా

దాధికమంచుఁ బంచపదియంచును బల్లఁగమించు నీక్రియన్

సాధుకవిస్తుతైకకృతసంఘమునంచునఁ గూర్చువృత్తమున్

సాధితదుష్టదైత్యచయసన్నత గాయకనాయకా సదా

రాధితరాఘవేంద్ర విపినాటకులాంబుధిపూర్ణచంద్రమా.

౪౮

మఱియుఁ బ్రత్యయంబులు వివరించెద.

— ప్రత్యయవివరణము —

క. నయముగఁ బ్రస్తారము ల

క్షయ, నష్టోద్దిష్టవృత్తసంఖ్యలు ను లగ

క్రియ, యధ్యము, నన షట్రు

త్యయములు సుకపిందు లెఱుగఁదగుఁ బ్రవగేంద్రా !

౪౯

గీ. వరుస గురుపంక్తి పైనిడి వానిదిగువ

చాళ నొకఁడాది రెట్టి వొసంగఁ జూచి

గురులు లఘువులుఁ గ్రమమునఁ గూర్చ నందు

సర్వలఘ్వంత మైనఁ బ్రస్తార మయ్యె.

గీం

క. సరికిని లఘు విడి బేసికిఁ

గురు విడునపు డొకటి దానఁ గూడినలెక్కల్

పరఁగఁగ నరించినచో

వెరవొప్పఁగ నష్ట మైనవృత్తము వచ్చున్.

గీం

గీ. ఒకటి మొనలుగ రెట్టిడి యున్నలెక్క

లందులోపల(లఘువుల)క్రిందిలెక్క

లన్నియును దీసి వెరసిడి యందునొకటి

గలయ నుద్దిష్టవృత్తంబు గనఁగవచ్చు.

గీ.౨

క. ఛందోగణాక్షరంబుల

క్రిందట నొకఁ డాదిగాఁగ రెట్టింపఁగ నం

దొందు తుదలెక్క యినుమడి

యందంబుగ వృత్తసూఖ్య యగు సామీరీ.

గీ.౩

క. ఎక్కువ ఛందోక్షరముల

యొక్కటవి చేర్చి దాన నొక్కటి మీఁదం

జెక్కి యుపాంతముతుదలం

జిక్కు లగక్రియకుఁ గూర్చజెలగుఁ గపిమణి.

గీ.౪

గీ. అమరువృత్తసంఖ్య యది ద్విగుణముచేసి .

యందు నొకటి మాని యంగుళములు

ప్రస్తరించుచోటఁ బ్రకటించులెక్కలే

యధ్య మనఁగఁ దనరె ననిలపుత్ర.

గీ.౫

— దండకాదివృత్తములు —

క. అల యిరువదియాఱక్షర

ముల కగ్గలమైన పాదములఁ గలవృత్త

బులు నుదురమాలికలును

నలరు లయగ్రాహి దండకాను లనిలజా.

గీ॥

లయగ్రాహి.

ముందు భజసల్ నగణ మిందు నిరుచోటులను

నొంద భయ లంచుపయిఁ జెందఁగ లయగ్రా

హిం దగువిరామములు చెందవునుమీ పవన

నందన సురౌఘమానిబృందనుతశౌర్యా !

గీ॥

అందు లయవిభాతి.

మునుపు నసనత్రయము కొన నసగ లుంచినను

నెనయుచును గావ్యములఁ జను లయవిభాతి

నననగుచు వల్లెడలి తనరు నలుప్రాసముల

వనచరకులాంబురుహవనజకులమిత్రా !

గీ॥

అందు లయహారి.

నగణములు ఐదియు నొకటగుచుఁ దదుపరి మఱియు

నగణమును గురువు నిడఁ దగును లయహారిం

దగిలి నలుపదములను నిగుడవు విరమణములు

సుగుణనుతమతికలిత నగచరవరేణ్యా !

గీ॥

అందు త్రిభంగి.

మును ఋతునగణములను ససభమనగలను

బౌసంగ్ యతి డిందం గృతిఁజెందం బ్రాసము నొందం

బెనఁతురు సుకవులు నినుఁ బొగడెనునెడ విను

హనుమా శుభసంగిత్ మృదుభంగిత్ వేక్షఁ ద్రిభంగిత్. ౬౦

— దండకవిధములు —

క. దండకవిధములు పెక్కులు

దండిగఁ గల పని చతుష్పదస్ఫురితములై

DR. JAGADGURU VISHWANATHA
ANA SIMHASAN JNANAMA
LIBRARY

యుండెడి వనేకపదముల

నుండెడివి వాని విను సమున్నతచరితా.

౬౧

అందు చండవృష్టిదండకము.

నగణయుగముమీఁదటం దేవు రేఫల్ దగ్గ చండవృష్ట్యాఖ్యతో
దండకం బౌ హరీ.

౬౨

నగణములు ౨ రగణములు ౭.

అర్థమనుదండకము.

నయుగముపయి రాష్ట్రకం బైనచో నర్థమం దండకంబొప్పు నోయంజ
నాకంజనేత్రాత్తజా !

౬౩

నగణములు ౨. రగణములు ౮.

అర్థపదండకము.

మొదట నసలమీఁదటం దొమ్మిదౌ రేఫ లున్నంగ నౌ దండకం బర్థ
ప బుద్ధు శ్రీరామభక్తాగ్రణీ.

౬౪

నగణములు ౨. రగణములు ౯.

అందు న్యాళదండకము.

ఋతులఘువులపైని రేఫల్ పది నిల్వఁగా న్యాళనామాబుతో దండ
కం బౌనయా జంబుమాలిదుధూమధ్వజా !

౬౫

నగణములు ౨ రగణములు ౧౦.

జీమూతదండకము.

గుహముఖలఘువుల్ రము న్రేఫ లీరైదు జీమూత మందండకం బయ్యె
నోన క్రచ్చక్రస్తనీశాపజీమూతయుంఘానిలా !

౬౬

నగణములు ౨. రగణములు ౧౧.

లీలాదండకము.

రసలఘువులమీఁదఁ బండ్రెండురేఫల్ దలిర్పంగ లీలాకరంబన్న
యాదండకంబునగు న్ధారుణిం గంపనాంభోధికుంభీసుతా !

౬౭

నగణములు ౨. రగణములు ౧౨.

ఉద్దామదండకము.

నయుగళమును రేఫము న్రేఫ లీరాఱు నుద్దామమం దండకంబౌ ను
బాలస్త్వకానూహతాజస్థలీలక్షణప్రాణసంరక్షణోద్యద్యశా ! ౬౮

నగణములు ౨. రగణములు ౧౩.

శంఖదండకము.

నయుగళివయి నెన్నఁ బద్మాల్లురేఫల్ క్రమఃబౌష్పగా నుండిన స్థం
ఖమం దండకం బెందు నందంబగుఁ శంఖహస్తాంఘ్రినిరేజ భృంగాయ
మానా ఘనా ! నగణములు ౨. రగణములు ౧౪.

నగణయుగముతోడ నీరీతితోరేఫలే డాది గాఁగా గణంబుంఘ్రి కొక్తాక్ష
తైక్తించినఁ చండవృష్ట్యాదులదండకంబుల్దగుఁ వీని నేకోనసా
హస్రపర్యంతమై యేకపాదంబులం గూర్పగా వచ్చుఁ గాకుండనే
నిం జతుష్పాదయుక్తంబుగాఁ జేయఁగావచ్చు నీలాగున న్నద్యయం
బాదిగాఁజేసి యాపైబయోదేవతం బాగణశ్రేణియే డాదిగానేపదం
బందునొక్కొక్క తైక్తించియేకోనమైనట్టి వేయింటిసంఖ్యల్పు వర్తిల్లఁగా
దండకంబు ల్వినిర్దిష్టఁగావచ్చు నద్యద్యము న్నాని యాదిన్నభోదైవ
తంబౌ గణంబుంచి యెంతే తకారంబులు న్నిండనస్వేచ్ఛగాంతంబుగా
నుంపఁగావచ్చు నింకొక్క పాదండకంబు న్ననల్లంబుతో నాదిగాఁబెట్టి
మీఁదం దకారంబు లెన్నైన నిచ్చాగతి స్థూఢి గాంతంబుగా నిట్లు
గావింపఁగా వచ్చు నోయాంజనేయా జయోపాయ విద్యత్తవిగ్రామ
ణీగేయ నిర్భేదితా నేకదై తేయ కీశాస్వయాంభోధిచంద్రోదయా! ౭౦

— ఆర్యలజ్జేఘ్ —

గ. జాతులు మాత్రాసమకము

లాతతగతిఁ గృతులయందు నగు నార్యలు త

ద్గీతులు కందము లాదిగ

వాతాత్తజ వినుము వానివరలక్షణముల్.

౭౧

క. గగభజనలము లేనునె

యగు వీనికి నొండుగణము లమరపు బేసిగ

జగణము గా దిలలో నా

ఆగునెడ సలమైన జగణమైన న్నిలుచున్.

23

క. కపివర పథ్యయు విపులయుఁ

జవలయు ముఖచపల జఘనచపల లివైద

చ్చపుటార్యలు; గీత్యుద్గీ

త్యుపగీత్యార్యఖ్యగీతు లొనరు న్నాల్గున్.

23

౧. శఙ్ఖార్యలక్షణము.

కుఱుచడుగులఁ ద్రిగణంబులు

నెఱయడుగు చతురణగలు నిలిచినచో

మఱి తుదయఱలో వడ్డణ

మురువటు లఘువిడుదు రొగిని బఙ్ఖార్యన్.

24

క. వడి పథ్యకు నేడగుగణ

మిడుచో మొదలరను నంధకృతిఁ జెరున్

గడయఱ నాఱవగణమున

కిను లఘుప్రమీద నెసఁగు యతుల్.

(ఇది శఙ్ఖార్యలక్షణము)

౨. విపులార్య.

అమరెఱపథ్యను చొరుపా

దములు సమాప్తమునను గూర్చఁ దగియిట్లున్

క్షమలో విపులార్యమా

ప మిది యగును దెలియంగాఁ బవనసుతా.

25

3. చపలార్య.

సరిచరణాదల జగణం

బురాగ నిర్వంక గురుప్రఁ బొందింపన్

బరఁగుఁ జపలార్య కృతులన్

మరుత్సుత రవిజమం త్రివరా.

22

౪. ముఖచపలార్య.

అల ముఖచపలకుఁ జవలం

దలిర్పుఁ బూర్వార్థమాదిఁ దత్సరమై

నిలుచు స్వభ్యాంతార్థము
జలనిధిలంఘనజవశాలీ.

2౮

1. జఘనచపలార్య.

మునుబభ్యాపూర్వార్థము
గను మొదలర్థమయి చపలగలతుదయం
టును జఘనచపలకు తుదం
గనద్యచోజితకద్రూజా !

2౯

2. గీతి.

వెలయఁగఁ బభ్యాపూర్వా
ర్థలక్షణము రెండరలను రాఁజేయ
స్ఫులితమతులగు సుకవులు
పలికిరి యది గీతియనుచుఁ బ్రవగపతి.

౩౦

3. ఉద్గీతి.

తుదపభ్యార్థము మొదలుగ
మొదలర్థము తుద మొనసినఁ దా
నది యుద్గీతికిఁ బేరగు
సదాగతికుమారవర్య జయధుర్యాయ.

౩౧

4. ఉపగీతి.

ధరఁ బభ్యార్యకుఁ గలిగిన
చరమార్థమె రెండుసగములం
బరఁగిన నుపగీతి యగున్
సురగిరిసమధైర్య శుభచరా.

౩౨

5. ఆర్యాగీతి.

గీతియరలరెంటితుద
స్థాతిగ నొక్కొక్కగురువు నట యెక్కింపన్
ఁగితివహింపఁగ నార్యా
గీతియగు న్నంద మిదియె కేసరిపుత్రా.

౩౩

— కందపద్యలక్షణము —

క. కందంబులు బహుగతులను

నందంబగుఁ గుఱుచకంద మన నిడుదయనే

కందంబు ద్వివిధకందము

నందుఁ జతుష్పందమాది యైనవి పైక్కుల్.

౮౪

క. కందం బార్యాగీతియె

యందలిస్తానములు యతులు నమరిచి గణము

ల్పొందుగ మూటను నైదిట

నందెఱుపదములను గలిగి యర్థములైనన్.

౮౫

క. హరివర ముక్పదినాల్గ

క్షరములకందంబు కుఱుచకందంబన ని

దరఁ దగు నఱువదిరెండ

క్షరములకందంబు నిడుదకందం బయ్యెన్.

౮౬

కుఱుచకందలక్ష్యము.

లంకాగ్రావస్తోద్య

టంకా, రత్నోపసీతుతారా, జేజే

శంకాదూరా, దుష్టా

తంకాంభోదాశుగా యుదంచత్తీర్తి.

౮౭

నిడుదకందలక్ష్యము.

కసిమసఁగి మెసవఁదలఁచిన

మొసలిని దునిమితివి బళిరె మునినుతఁచరితా

బిసరుహభవముఖరులకును

వసమగు భవదసమబలము వసుమతిఁ బొగడన్.

౮౮

ద్వివిధకందలక్ష్యము.

క. చదువఁగ నేయర్థమువలె

నది మొదలుగఁ జనువఁగ్రియకు నమరెఘక్రియకై

తుదయర్థము మొదలర్థము

కదియక వేఱైన ద్వివిధకంద మనఁదగున్.

౮౯

గి. జయభద్రరగడ.

ద్విరదగతి రెట్టింప వెలయ జయభద్ర మగు
విజయకేతన లసద్విఖ్యాత వరమూర్తి
శరశారదా శేషశయనశయదరసూన
శరశత్రుహయసితచ్ఛరదభాసురకీర్తి.

౧౩౬

ఁ. మధురగతిరగడ.

కరువలిపట్టిని గవి యారగడను
వరమతితోడుత వైఖరి బాగడను
గరియతి నలభసగగములసంతతి
హరిగతితో సగ మగును మధురగతి.

౧౩౭

౭. హరిగతిరగడ.

చుక్కలు మొలపూసలుగాఁ బెరిగిన
సురగిరిసమస్థతి దీనావనమతిఁ
జక్కగ హనుమంతుని నతిశాంతుని
సన్నతిసేసెద నే నేర్పినగతి
జగణముచొరని చతుర్లఘుగణములు
చరణా బెన్నిదిగా నృపలఘు మతిఁ
దగులగ నమరించుక సుకవీశ్వర
తతి యశానని మెచ్చగ నిటు హరిగతి.

౧౩౮

౮. హరిణగతిరగడ.

విషగళాత్మజ వినుము ముదమున
వృషభగతి సగ మిడిన పదమున
విరతి గిరులను వెలయ నుంచగ
హరిణగతి యగు నార్యు లెంచగ.

౧౩౯

౯. వృషభగతిరగడ.

శ్రీమదుజ్జ్వలకీర్తిమంతుని శ్రీహనూమంతుని భజించెద
రామభక్తవనీవసంతుని రమ్యశాంతనిశాంతు నెంచెద

ననుచు గగభసనలలునాలుగు నర్హుతో నొకటొకటి గూడుక
వినఁ జతుర్దశలఘులయతులను వృషభగతి యనఁదగును వేడుక. ౧౪౦

— ౧ యక్షగానలక్షణము ౧ —

సీ. వృషభగతి త్రిపుడ రే కంప్రియుగ మగుఁ
దుద నేడులఘువులు తొలఁగఁజేయ
జూపెరేకునకు లక్షణము ద్వీరదగతి
యగుఁ గొన నొకలఘు వందు మాన
రచ్చరే కగును దురగవలనముగతి
మఱి యేకతాళి యా మధురగతిని
లటతాళమున మాత్ర లంఘి కిర్వదినాల్లు
నాల్గిట విరతి పద్నాలుగింట
నిలుచు నర్ధపు నర్ధచంద్రికలు దీన
యక్షగానాదికృతులలో నార్యు లిడిన
రగడభేదంబు లివి యాను రమ్యచర్య
యవితనిజదాససముదాయ యాంజనేయ.

౧౪౦

— ౨ ఉదాహరణలక్షణము ౨ —

సీ. సప్తవిభక్తులు సంబోధనంబునఁ
గలుగు నెన్నిదివిభక్తులఁ గ్రమమునఁ
బలిపేరితోఁ గూడఁ బద్య మొక్కొక్కటి
రచియించి రగడమార్గముల జూడఁ
గళికకు నెనిమిది దళములు రాఁ జెప్పి
తత్పదార్థమున నుత్తరళికఁ జెప్పి
యదియు నేకసమాస మై యేడుదళముల
కొన విభక్త్యర్థంబు గనఁగఁ జేసి
దాని కెనగాఁగ నెన్నిదోదళము గూర్చి
పద్యమొక్కటి సార్వవిభక్తికముగ
నందుఁ దుదఁ గూర్పు నది యుదాహరణ మగును
ధీర యోయాంజనేయ సుధీవిధేయ.

౧౪౧

సీ. అన్నియు త్తల్లికల నటువిభక్త్యాభాస
రాఁ జేసి చెప్పిన రహి వహించుఁ
గా దేని వస్తి ను త్తల్లిక నేనిఁ జతుర్థి
నేని రాఁజెప్పిన నెసఁగియుండుఁ
బ్రథమ వీరావళి ప్రబలద్వితీయఁ గీ
ర్తిమతి రా సుభగ తృతీయ నలర
మఱి చతుర్థికి భోగమాలిని యును బంచ
మికిఁ గళావతియు వస్తికిని గాంతి
మతియు సప్తమికిఁ గమలయును సంబోధ
నమునకు జయవతియు నమరఁ గూర్ప
ఫల ముదాహరణవిభక్త్యధిదేవతల్
కరుణ నిడుదు రయ్య కపికులాధ్య !
— శ్రీ ఉదాహరణము శ్రీ —

౧౪౩

ప్రథమావిభక్తిలో:—

ఉ. శ్రీహనుమన్తహాకపివరేణ్యుఁడు పుణ్యుఁ డగణ్యస్థుఁడు
ప్రహమనోజ్ఞ భూషుఁడు, సమున్నతవాలధిజాతవాతసం
దోహనివారితాసురఘనుండు ఘనుండు యశోధనుండు తే
జోహిమదీప్తి రాఘవభటాగ్రణి ప్రోచును మమ్ము సత్ప్రభా. ౧
శ్లోషభగతికలిక:—

మఱియు దశరథరాజనందనమంజుపాదసరోజశృంగము
కటకుటసురులనియెడు మదగజఘటలఁ బొరిగొను కొదమసింగము
బలిమి గరుడనితోడ నేరెనుఁబంటికై బెనఁగిన యుదారుఁడు
చెలఁగి యత్సునిబట్టి చట్టలు చీర్చివైచిన సమరశూరుఁడు
దాసులకు ముంగొంగుఁబసిఁడివిధమున వెలసిన యార్తబంధుఁడు
వాసవాదిసమస్తనిరర్జర వర్ణి తామితసుగుణసింధుఁడు
ఏగిరి జలనిధిదాటి లంకిణి నేపుమాసిన విక్ర మోగ్గుఁడు
పగడములజిగిఁ చెగడు మొగమునఁ బరఁగుచుండెడు శుభసమగ్గుఁడు.

ఉత్పత్తిక:—

ఎడరు నసురులఁ గడుఁ జలంబునఁ
 జదియఁగొట్టి భుజాబలంబునఁ
 బెటికి మందులగట్టు గొట్టున
 మెఱసి తఱితోఁ దెచ్చి యుట్టునఁ
 గడిమి నని దళకఁతుఁ డేసినఁ
 బడినలక్షణు బ్రదుకఁజేసిన
 వీరవాసరసార్యభాముఁడు
 ధీరకైరవపూర్ణసోముఁడు.

3

౨ ద్వితీయావిభక్తిలో:—

ఉ. మానును రోగము ల్వైతలు మానును లేములు మాను మీకు నో
 మానపులార యూరక భ్రమం గొననేటికి నన్యదేవతా
 ధీనులు గాక యెప్పుడు నతిస్థిరభక్తి దలిర్పఁ గొల్పిడి
 మానినుతప్తసిద్ధమతిమంతుని మాహనుమంతుని స్తుతి.

౧

ద్వితీయవిభక్తిక:—

మఱియు భీమాకారమకరిఁ గొట్టినవాని
 మెఱసి రణమునఁ బెరిగి యిన్నచుట్టినవానిఁ
 బేరుకలరక్తసుల పీచ మడచినవాని
 వారాశి ముహూటు వడిని గడచినవాని
 బ్రహ్మాస్త్రబంధంబుఁ బాయఁ ద్రెంచినవాని
 బ్రహ్మపటంబునకు భాన ముంచినవాని
 నిల భాగవతులండు నెన్నఁ జాలినవాని
 గలితధృతి వేలుపులగట్టుఁ బోలినవాని.

౨

ఉత్పత్తిక:—

౧ భీమగతిఁ బాతాళ	౫ సంచలించుచు బొబ్బ
౨ హోమ మొనరుచు వేళ	౬ రించఁగా నొకదెబ్బ
౩ మబ్బదిరుగుడ తేని	౭ వేసి యార్చినవాని
౪ యుట్టు చెదరఁగఁ బూని	౮ వానిఁ బేర్చినవాని.

3

తృతీయావిభక్తిలో:—

చ. భవహార మాను బుట్టువును బావన మాను దర్శితావ్యథా
నివహము లన్నియుం దొలఁగు నెమ్మది నెవ్వనిపుణ్యసత్తథల్
చెవులను విన్నవారలకు శీఘ్రమె చేకొలు నట్టియాజిసం
భవహితదాసుచేత హనుమత్ప్రభుచేత నభీప్సితార్థముల్. ౧

తురగవలనకలిక:—

మఱియు సురసమాయ గెలిచి మహిమ మెఱయు యోగిచేతఁ
బెఱికి రాఁజునివనంబు మెపుచెఱచు వేగిచేత
గట్టిగాఁగఁ బసిఁడిముంజఁ గట్టుకొన్న వటునిచేతఁ
జట్టుతాతి నాతిఁజేయఁ జాలినతని భటునిచేత
రవిజఁ దెచ్చి పంపయొద్ద రాముఁ గూర్పు ఘనునిచేతఁ
జవుటికడలి దాఁటినట్టి జవవిశాలధనునిచేత
మఱవ కెపుడు దాసజనుల మనుచు మునివిధేయుచేత
నెఱుక మెఱసి వరము లిచ్చి యెసఁగు నాంజనేయుచేత. ౨

ఉత్తలిక:—

౧ మొదలిచచవుజాగిలములు	గి పోఁలోన గెలువఁ జాలు
౨ పొదలి సోఁకుబంటుగములు	౬ వీరుఁ డైనవాని డాలు
౩ కొలిచిరాఁగ సలుగు నేసి	౭ సంకునున్న వేల్పుచేత
౪ నిలిచి మించు చెంచు డాసి	౮ మందరాగకల్పుచేత. ౩

చతుర్థీవిభక్తిలో:—

ఉ. చాటుమహాప్రబుధముల జాడల లక్షణవేత్త తాననన్
సూటిగ విన్నవీనులకు సొంపుగ నే నిటు కావ్యము ల్లహా
నాటకముఖ్యకావ్యము లొనర్చినయట్టి మనీషికై మహీ
జాటకులాబ్ధభాస్రరునికై హనుమత్ప్రభుకై యొనర్చెదన్. ౧

హరిగతికలిక:—

మఱియును బంగరుజందెము ముంజికమాడలుదండముగలపుణ్యనకై
మెఱయఁగ సుగ్రీవాంగడు తానన మెలఁగెడు కపిలోకవరేణ్యనకై
తొలువేలుపుఁదపసినినొకపిడికిటఁచునియఁగఁబొడిచినబలుచులునకై

వెలసిన పెనురాకాసిమెక్కుల వేటాడెడు భీకరభిలునకై
 రహిగలసద్గుణమహిమనుబొలుపగురామాయణహోజ్యలమణికై
 మహిదుహితృచునోవల్లభదాససమంచితధీవరకైరవఘృణికై
 బభిరాయన బలుతాయి కరంగఁగఁ బాడినగానకళాలోలునకై
 సలలితసుకృతఫలఁబున కేసరిసతి గాంచిన ముద్దులబాలునకై. ౨

ఉత్తభిక్:—

వేసర కిర్వడిచేతుల నల్లకై
 లాసము నెత్తిన బలుదొరపురికై
 పనిలసఖుం డాహుతిగాఁ గొని కై
 కొనఁగాఁ జేసి ప్రతాపమహాకై
 రవరిపు నెసఁగించుచు మాయాకై
 తవబలు లగుదనుజుల మదయుతకై
 టభనిభులను ద నిమి న శూరునకై
 శుభములు నతులకు నిడుధీరునకై. 3

పంచమీవిభక్తిలో:—

ఉ. ఏయెడనైన నైష్ఠనజనేతరులన్ భజియింపఁబోక మీ
 రాయతబుద్ధు లామచుజులార భజించినమాత్ర గొబ్బిన
 న్నాయనిలాత్తసూనువలనన్ రఘువంశజరామధారుణీ
 నాయకకార్యకర్తవలనన్ విడఁబాలును గర్హబంధముల్. ౧

ద్విరదగతికభిక్: —

మఱియుసూర్యకుమారమంత్రికుంజరువలన
 వఱలునలేజనవారవజ్ర పంజరువలన
 సవినయస్థితిఁ బొల్చు సత్యసంధునివలన
 భవదోషవటుతిమిర పద్మబంధునివలన
 విజితేంద్రియత్వమాన వెలయుజయధనివలన
 నజముఖ్యసురవినుతహరిగుణనివలన
 భీమాజిహ్వకబిరుదోద్ధురునివలనఁ
 దామసాకృతిదైత్యతతిభీరునివలన. ౨

ఉత్తలిక:—

౧ రాములభిషుప్రసాద	౧౧ వెల్వలకునేమించి
౨ మోమితీసుకమోద	౧౨ తెల్వివీటఁగఁబంచి
౩ గతిఁజెందగానిండు	౨ యొసఁగుమాన్యునివలన
౪ మతిఁజెబ్బదియరెండు	౨ నెసగుధన్యునివలన.

షష్ఠీవిభక్తిలో:—

ఉ. దొంతులుగా మహాగిరులు తోరమాగల్గినతోఁకచుట్టు పై
వింతవహింకఁ జేచ్చి వినువీదిని నుబ్బుగ గొబ్బుగొబ్బునం
బంతముమీఱఁ గట్టకును బల్లఱుఁ దెచ్చినయట్టి యానభ
స్వంతునిపట్టికిం బల్లగచంద్రున కెవ్వరు సాటి లావునన్.

౧

తురగవల్లనకలిక:— ఛేకానుప్రాసము.

మఱియు బెరయు రామనామమానవేనసేవకునకుఁ
దఱచుమెఱచు నక్షవృక్ష దారుణోరుపావకునకుఁ
జెలుపు నలుపు గలిగిమెలఁగు క్షీప్రతాప్రభంజనునకుఁ
జలము బలము నెన్నఁగన్న సాధుయూధరంజనులకు
ధీరశూరపాళిపాలిదేవతావనీజమునకు
భూరివారిజాప్తదీప్తి బొల్పునిల్పు తేజమునకుఁ
గేల మేలిఫలము లలము కీశభేశభూషణునకుఁ
జాల వాల మూఁచి చాఁచు శత్రుగోత్రభీషణునకు.

౨

ఉత్తలిక:—

౧ రాముచే మెఱుంగెసంగ	౧౧ గినుకఁ జెనకి చుట్టిపట్టి
౨ భూమమై మెలంగు నుంగ	౧౨ దనుజుతనుజుఁ గొట్టినట్టి
౩ రమిడి చిముడు సీతచేత	౨ దళితలలితవనకులునకు
౪ మమర సమరరీతి చేతఁ	౩ గిళితకలితదినకరునకు.

సప్తమీవిభక్తిలో:—

శా. నందిగ్రామపురంబునన్ భరతుఁ డుండన్ ముందుగా వచ్చి యా
మందేహారికులాబ్ధిచంద్రునకు రామక్షేమవృత్తాంతముల్

విందుల్ సేసిన పుణ్యనందు దితిభూవిధ్వంసియందున్ సుధీ
బృందారాధితాదునందు నిలిచెన్ శ్రీమత్సతాపోన్నతుల్.

హంసగతికళిక: * —

మఱియు నుతికెక్కు శ్రీమంతునందు
జరపక వరంబు లిడు శాంతునందు
భావ సేవితరామభద్రునందు
రావణముఖాసహ్యరౌద్రునందు
బ్రకటితాచారసంపన్నునందు
సకలహితసాధు ప్రసన్నునందు
స్వామిహితకార్యనిర్వాహునందు
సామాదిసయసముత్సాహునందు.

ఉత్తర లిక్: —

౧ పవనవేగంబు	౫ చారువిస్ఫూర్తి
౨ వివిధయోగంబు	౬ భూ సత్త్వి ర్తి
౩ ప్రచురశౌర్యంబు	౭ గలసుకృత్యుండు
౪ నచలధైర్యంబు	౮ నెలయువ్రత్యుండు.

సంబోధనవిభక్తిలో: —

ఉ. భీమమహారులం గెలిచె బెద్దటికం బొనరింపుచుదు శ్రీ
రాముడు మెచ్చి యిచ్చిన విరాజితబృధురతారహార మా
భూమిజ దెచ్చి కంఠమునఁ బూన్చినఁ జెల్వనహిమనాటి నీ
శ్రీమహితాకృతి దలఁతుఁ జిత్తమునం బవమాననందనా.

ద్విరదగతికళిక: —

మఱియు ఛాయాగ్రాహిమద మడంచినపిర
నెఱయఁ బరమధ్యాననిష్ఠాసమాచార
భావివేళాబ్రహ్మపట్టాచితాకార
గ్రావసమధృతి గల్గు గంధవాహకుమార

* ఈ హంసగతిని గవి తన గ్రంథములో నీయలేదు.

గళితశాస్త్రవదైత్యకామినీతాటంక
కలితలంకాపురీగ్రానభేదనటంక
ఘామ్ర క్షహరణైకచోశ్చక్తిబిరుదాంక
కమప్ర కమనకాంతిజితధూమాంక.

౨

ఉత్తరైక:—

౧ అని రామలక్ష్మణుల	౧౧ బుడమి కారాఘువుల
౨ గొని డాచుమర్దులు	౧౨ వడిదెచ్చి కడుమివుల
౩ నలరసాతలలంక	౧౩ వెలయు దీనశరణ్య
౪ గలచి త్రుచి కడుక	౧౪ యలఘువుణ్యశరణ్య.

సార్వవిభక్తికము:—

శా. నీ వాద్యుండవు నిన్నుఁ గొల్తు నెపుడున్ నీచేతశ్రీమించె నీ
కై వేమ్రువు లొనర్తు నీవలన నిష్టార్థంబు సుధిల్లె నీ
కేవలై లభయ మందకుండు మది నూహంపంగ నీయుదు శౌ
ర్యావిరాభవజయంబు లెచ్చెను జగత్ప్రాచోద్భవా ధీనిధి.

ఉ. లక్షణసారసంగ్రహమిశ్రత్తులనామతినన్నతోపమో
త్రేక్షులు మీఱఁ జిత్రకవి పెద్దన యర్పణచేసె మీకు నో
యక్షయశౌర్య యీధవదుదాహరణంబు జగత్ప్రసిద్ధి యై
యీక్షితి మించఁ జేయుము మహీతనయాధిపపాదసేవకా.

క. వీరావళి మొదలయినవి
యారయఁగాఁ గలవు పెక్కుదాహరణంబుల్
ధీరు లెఱిగి రచియింతురు
సారాలంకారశాస్త్రసరణిన్ ధరణిన్.

—:సీసలక్షణములు:—

ప. సీసంబు లన్నవి సమసీసంబులును విషమసీసంబు లన రెండువిధంబు
లయ్యె నందు సమసీసంబు లెట్టి వనిన.

క. అనిమిషపతిషట్కముపై
నినయుగ మగు నంఘ్రి దాన నిరుచోట్ల యతుల్

చను నవి నా ల్దుగులపైఁ
గొన నొకగీతియు నమర్చికొన సీస మగున్.

సీ. అంఘ్రికి విశ్రాంతి యగును మూడవగణా
ద్యక్షరం బిరుచోట్ల నమర నదియు
వరుసఁ బ్రాసం బేని వధి యేని యొకటితోఁ
జెప్పిన నగు సమసీస మొకటి
దీసిపైఁ గృతులలోఁ బూనికీ జేయుని
యమములు ప్రాససీసము ననంగఁ
జెలఁగు వృత్తప్రాససీసంబు సర్వతః
ప్రాససీసము ననఁ బరఁగు మఱియు
*నక్తలిప్రాససీసంబు ననఁగను వడి
సీసమన నవకలివడిసీస మనఁగ
నా ఆగు విషమసీసంబు ననఁగ సర్వ
లఘువుసీసంబు నివి రెండు రఘుపతిహిత.

సీ ప్రాసంబు నాలుగు పదముల నిల్వఁజే
సినను వృత్తప్రాససీస మగును
బల్చిమార్ధము లట్ల ప్రకటించి పెంచె కూ
ర్చిన నక్తలిప్రాససీస మగును
మొదల నెత్తివయతి పదమునం దెల్లను
నమరింప వడిసీస మనఁగఁ దగును
సర్ధమర్ధమునకు యతులు వేతై యుండఁ
జేయవకలివడిసీస మెనయు
నాఱుచోట్లను బ్రాసంబు లంటెనేని
నది సమప్రాససీసంబు నన్నిచోట్లఁ
బ్రాస మంటిన సర్వతఃప్రాససీస
మగు విషమసీస ముత్సాహ యశాః గీతి.

* కవిజనాశ్రయ, అప్పకవీయము 'అక్తిలి' యని.

- క. ముప్పదియార్థఘువులతో
గొప్పడుగుల దశమయతులు గొని యిరుచోట్లన్
దప్పక తుద నొకగీతియుఁ
జెప్పిన నది సర్వలఘువ్రసీసం బయ్యెన్.
- వ. ఈ తొమ్మిదిసీసంబులందును మొదలిసీసంబు సమసీసం బనం బరఁగెఁ
దదుద్భవం బైన ప్రాససీసంబులత్యంబు లెట్లనిన.
- సీ. బంధురవసతు లై పాండవు ల్వినవాస
భరవృత్తిఁ దిరుగుచుఁ బరఁగువేళ
గంధయు క్తము లైన కనకసాగంధిక
కంజంబు లనిలసంగతినిఁ జేసి
సంధిల్లి రా వారిసతి చూచి యటువంటి
జలజము లై మృన్న సమృదమున
గంధవాహసుతుండు కడఁకతో నానీల
గళబాంధవునితోఁటకడకు రాఁగ
గంధమాదనఁజైలాగ్రకాననమునఁ
గరుణ నతనికిఁ ద్రోవ సాక్షాత్తురించి
బంధుగతి మీఱ నిలిచినక్రభుండ వనినఁ
బ్రాససీసంబు దనరు నోవవసతనయ.
- వృత్తప్రాససీసము:—
- తాల్చె నెవ్వఁడు ధాత్రి ధర్మస్థితి యెసంగఁ
దనస్వామికార్య మెంతయుఁ గడంకఁ
గొల్చె నెవ్వఁడు ప్రేమ గురుతరస్థిరభక్తిఁ
గుంభినీజాజాని గుణనదీచు
వేల్చె నెవ్వఁడు పటవీతిహోత్రోద్భూత*
విలసితజ్వాలికావితతి లంక†
నిల్చె నెవ్వఁడు ధాత్రి నిరుపమఁటులీల
నిష్ఠాకటిషత నెఱయఁబూని

* పటవీతిహోత్రోద్భూత, † జ్వాలికావితతి గ్రాగ. మూలము.

యట్టిహనుమంతుఁ బావనస్వాంతు నసుర
 ఘననభస్వంతు గుణవంతుఁ గలితశాంతు
 మంతు క్తక్తిసప్రకటధీమంతు నెంతుఁ
 జెలఁగి యిట్ల వృత్తప్రాససీసములను.

సర్వతఃప్రాససీసము:—

రామాంఘ్రిభక్తుండు హేమాద్రిధీరుండు
 భూమిజాశోకతమోమిహిరుండు
 శ్రీమాణవకలోకసోముండు పుణ్యుండు
 భీమకరాక్రమశ్రీమహితుండు
 కామితఫలదుండు ధీమంతుఁ డురువాల
 రోమకోద్ధూతపూర్వామరుండు
 క్షేమంకరుండు సంగ్రామపురారాతి
 సామజాహిత సమస్థేమత్తీర్తి
 తామరసమిత్రతేజఁ డద్దామగుణుండు
 నామది వసించు నియ్యభిరామమూర్తి
 స్వామి యన సర్వతఃప్రాసనామసీస
 మై మెఱయు నిది కపిసార్వభౌమ కృతుల.

అక్షలిప్రాససీసము:—

గిరిచరేంద్రునిఁ గాని కీర్తింపఁగా నొల్ల
 హరిభటాగ్రణిఁ గాని యభినుతించ
 మరుదాత్మజునిఁ గాని మదిలోన నిల్చును
 బరమవ్రతునిఁ గాని క్రస్తుతించ
 గురువిధేయునిఁ గాని కూర్చి భజింపను
 సురవైరిహరుఁగాని చూచి పొగడ
 శరజశౌర్యునిఁ గాని సన్నతి సేయను
 హరిజమంత్రినిఁ గాని యనుసరింపఁ

బరంగ ననుచును నక్తలిప్రాససీస
సరణి నిను గూర్చి వర్ణించు సాధుసుకవి
వరుల రక్షింపనేర్తువు వరము లొసంగి
హరిముఖామరతతిగేయ యూజనేయ.

౪

వడిసీసము:—

కపివంశమణిదీప కమనీయసలాప
కలితభూనుతగుణగణకలాప
కబళితోదయసూర్య కనకాద్రిసమధైర్య
కలుషాద్రిదేపనికాయవర్య
రఘురామభటచంద్ర రమ్యయశసాంద్ర
రణరంగవిదళితరాక్షసేంద్ర
వారాశిగంభీర వర్ణితభుజసార
వాలానిలోద్ధూతవైరివార
యనుచు వడిసీసముల నిన్ను నధికభక్తి
బ్రణుతిగావించు నాజిహ్వా పావనముగ
భక్తమానసకల్ప నాపాలివేల్పు
యబ్జసంభవభవగేయ యూజనేయ.

౫

అవకలివడిసీసము:—

బ్రతికించె నెవ్వఁడు బవరంబులో మూర్ఖుఁ
జెందులత్తుణుని సంజీవిఁ చెచ్చి
మర్దించె నెవ్వఁడు మైరావణుని బట్టి
లఘిమతోఁ బాతాళలంక సాచ్చి
రక్షించె నెవ్వఁడు రణములోఁ గపులను
వాలహస్తము కోటవలె ఘటించి
లంఘించె నెవ్వఁడు లవణపాథోరాశి
నవలీల నవలికి నడుగు సాచి

యెందు ముల్లోకముల ఘను లితని కెనయె
దశము ఖపురివరగహనదహనుఁ డీతఁ
డనుచు నవకలివడిసీస మమరఁ జెప్పి
క్తిరనము సేతు నే నిన్నుఁ గీశనాథ.

E

అవకలిప్రాససీసము:—

ఆ ర్తబంధుఁడు రామక్తిరనలోలుండు
సత్యసంధుఁడు మత్తదైత్యహరుఁడు
లంకాపురీమహాఘంకకల్పార్తుండు
దళితై ననుఁడు మహాబలసుతుండు
శరణాగతత్రాణబిరుదాంకహితదూత
ధాన్యమాలిన్యఘవన్యనలుఁడు
అభ్రంకఘోజ్జ్వలాదభ్రశరీరుండు
హారతారాహీరసాంకిర్తి

భవనుఁ డనుచు నిట్లు నవకలిప్రాససీ
సముల నిన్ను నెంతు రమర బుధులు
శమదమాభిరామ సముదగ్రగుణరత్న
పుంజలసమపాయ యాంజనేయ.

2

విషమసీసము:—

గ్రాహవైరి యిర్వచినులు గలసి యైన వేఱుగా
సీహఁ గూర్చి యైన గణము లేడు చేసి గుర్వతో
నాహితోక్తి నాల్గుగణము లైన యతులు గూర్ప ను
తాహ యయ్యె విషమసీససంజ్ఞ నిది విహింపఁగాన్
దీన నాటవెలఁది దీకొనఁ గొన నుంచి
యిటులు ప్రాలు వల్లు నెసఁగఁ జేయ
విషమసీస మనఁగ వెలయుఁ గావ్యంబుల
నార్యచర్యగేయ యాంజనేయ.

సర్వలఘుసీసము:—

గిటికొ నెడుకలువలును దటచునలినము లొదవఁ
 బటపు గలచెఱుపుబలె మెఱయుకొలన
 నెఱబలిమిగల మొసలి తెఱవ తనవదనగుహ
 తెఱచుకొని రదనములు గొటికికొ నుచుఁ
 గఱచి మెసవినమకరి వెఱచటవ జఠరమున
 నలుగ కురునఖములను సరము లెడలఁ
 బెఱికి యెముకలు నలిగ విఱిచి కరములఁ జఱచి
 వఱదగొని రుధిరములు పఱవఁ దునిమి
 దానిగర్భంబు వెలువడి దాఁటి వచ్చి
 కాలనేమిని భంజించి కడిమితోడఁ
 జెలఁగి సంజీవికొండఁ దెచ్చితివి హనుమ
 యనిన నిది సర్వలఘుసీస మగును గృతుల.

—:సీసమాలికాలక్షణము:—

క. వదిలె డంఘ్రునేనియుఁ
 బరు నెనిమిది నేని సీసపద్ధతి స్వేచ్ఛం
 బాదలినయే నొకగీతియు
 నదికిన నది సీసమాలికాఖ్య వహించున్.

—:తరువోజ:—

సురరాడ్గణత్రయి సూర్యతోఁ గూడి
 జోడయ్యు యతులిరు చోటుల నిటులు
 గరిమతో రెడేసి గణములమీఁదఁ
 గలయ నొక్కొకయంఘ్రిగా నమరించి
 చరణము ల్నాలుగు సమకొనఁ జేసి
 సత్త విచంద్రులు సరసు లా ననఁగ
 మురుదీశసుతుఁ డైనమరుదాత్తభవుని
 మహిమ లెన్నుచురు నెప్పునినిఁ దర్వోజ.

చక్ర వాళవృత్తము:—

వనచరవంశసూభవ భవస్తుతశౌర్యగుణాభిరామ రా
మన్మథతీసేవకక్షీతిజమానవ మాధవశ్రేష్ఠణామణీ
జనకసుధాసమానవిలసత్పటుక్తిరినివాస వాసవా
దినిఖిలదేవతాతతియతి వ్రజవర్ణితలోక పావనా.

మణిగణనికరకందము:—

శతబలిముఖవనచరహితచతురా
శతధృతిగురుభటసవినయసుకృతీ
క్రతుభుగచలసమఘనధృతియతు
యతితతినుతమతి హనుచుదధిపతీ !

తరళ:—

సదయపీక్షణ శత్రుశిక్షణ సంతతాశ్రితరక్షణ
మృసులభాషణ మృత్యుభీషణ హృన్ద్యసద్గుణభూషణ
పదనతావన భవ్యజీవన పాటితాసురరాద్వినా
కదనశాంభవ కాంతివైభవ గంధవాహతనూభవా !

గద్యము:—ఇది శ్రీహనుమద్వరప్రసాదలబ్ధసారస్వతపాత్ర భారవాప్తిజ
గోత్రపవిత్ర సర్వయామాత్యపుత్ర చిత్రకవిపెద్దనార్యప్రణీతం బైన
క్షణసారసంగ్రహంబునందు సర్గసమవృత్తంబులును, విషమవృత్తంబు
లవిధంబులును, షట్పత్యయంబులసంజ్ఞలును, ఉద్ధురమాలికావృత్తం
బులపద్ధతియును, లయగ్రాహి లయవిభాతి లయహారి త్రిభంగి వృత్తం
బులతెఱంగును, చుడవృష్ట్యాదిదండకంబులును, యగణాదిదండకం
బులును, తగణదండకంబులును, నార్యలును, గీతులును, పెండియు
నందుఁ గందంబులచుదంబులును, దద్భేదలక్షణంబులును, దెనుంగు
నందుఁగలసమవిషమగీతులలక్షణంబులును, అక్షరజాత్యాదులును,
వైతాళీయవృత్తంబులును, నందుఁ జౌపదులును, షట్పదత్రిశదద్వి
పదమంజుసలనిర్ణయంబులును, రగడభేదంబులును, వీరావళ్యాద్య
దాహరణలక్షణంబులును, సీసపద్యలక్షణంబులును, అంశ సమసీస
విషమసీసంబుల చందంబులును, దరువోజసంజ్ఞలం గల్గినయిది ద్వితి
యాశ్వాసము.

శ్రీరస్తు.

లక్షణసారసంగ్రహము.

తృతీయాశ్వాసము.

- క. శ్రీవిలసద్దాతమభా
ర్యావృజినప్రశమహేతురాఘవపదరా
జీవధ్యానశ్రుతిప
ద్యావర్తీ వెల్లలూరి హనుమంత్యుర్తీ.
వ. అవధరింపుము.

—శ్రీ రేఫఱకారనిర్ణయము శ్రీ—

- గీ. కృతుల రేఫఱకారసంతతులగతులు
లలితదశరూపనాటకలక్షణములుఁ
జిత్రకవితలకొన్నివిశేషములును
నాటప్రత్యయములుఁ దేర్చు నాద్యు లెన్న.

- క. తా నేమి చెప్పినాఁ డి
ట్లా నని రఁట యెవ్వఁ డెఱుఁగు ననకుఁడు సుకన్తల్
నానేర్చురీతి మీకృపఁ
బూనుక రేఫలు ఱకారములు నేర్పఱతున్.

- గీ. వృధివి జీవుఁ డీశుఁ డను నభేదవాది
వలెనె వాదించి కుకవి దుర్వాదిసభలఁ
దాను రేఫకు తాకు భేదమె యను నది
కృతులుచేకట్టుసుకవిసమ్మతము గాదు.

- క. ఇడఁ దగు రేఫకు రేఫయె
యడరఁగఁ బ్రాసము ఱకార మైన ఱకారం
బిడఁ దగును గాని రెండును
బడిఁగలయఁగఁ జెప్పరాదు పావని వింటే.

క. తలకట్టు గాక యెత్వమె

యలవడుఁ జజసలను మూఁట నది మొదలగుచోఁ

దెలుగుల మొదళ్ల నెయి లివి

యలహల్లులు గావు స్వరము లగు వ్రాయంగన్.

ఉదాహరణము:—

గీ. చెలువ చేకటాప్పు జీన యనంగను

సేసకొ వ్వునంగఁ జెల్లు మూఁట

నెఱుక యర వనంగ నీరెందువర్ణంబు

లచ్చు లగును హల్లు లాది గావు.

గీ. ఆంధ్రసంస్కృతపదములయందు మొదలి

నైన ఉఱిలు ఓకార మనెడులిపులు

స్వరము లగుఁగాని హల్లు లై చొరపు గనుక

వాకు నుత్వోత్వముల నవి వ్రాయరాదు.

ఉదాహరణము:—

గీ. ఉల్ల మువిద యుదటు నూరును నోపిక

యనెడుకలుకు లెల్లఁ దెనుఁగు తాను —

ఉదధి యన్నతంబు నూర్వశి యొంకార

మమరు ననంగ సౌ స్కృతమ నఁ జెల్లు.

సీ. సంస్కృతార్ణమలఁ దత్సమమగు తెలుఁగుల

యందుఁ గ్రియాపదాంతాక్షరములఁ

బలుకుచో రేఫలు గలుగు నింతియె కాని

గలుగదు బండ్డికార మరయ

అద్వయి ఇద్వయి ఎద్వయి ఒకైలు

కగచజతదపబాక్షరము లెన్న

న మ ర వ స ల లిన్ని యమర నిర్వదిరెడు

వీనిపై తారేఫవితతు లొదవు

వాని నర్దులచేఁ దేర్తు వరుసతోడఁ

గడమయిరువదితోమిదక్రమములతుదఁ

గదిసి రేఫలు గలిగినఁ గలిగెఁ గాని

మఱి అకారంబు లే దెందు మారుతసుత.

౧౦

వ. ఇందు సంస్కృతకదంబులఁ దత్సమమగుతెనుఁగుపదంబులఁ రేఫలు

గలవు అకారంబు లేకుండుట సుక్రసిద్ధ బగుఁ గ్రియాపదాంతాక్ష

రంబులపై రేఫవర్ణంబు లెట్టి వనిన.

౧౧

ఉదాహరణము:—

క. వ్రాసిరి వచ్చిరి యొప్పిరి

నేసిరి యన నాదిగాఁగఁ జెన్నగుక్రియలన్

డాసినతెనుఁగులఁ గలయవి

భాసురముగ రేఫ లయ్యెఁ బవనతనూజా.

౧౨

గీ. రేఫక్రిదట ద్విత్వ మా రేఫ లేను

ఘనఅకారంబె ద్విత్వఅకార మగుచు

అట్టునను నల్పు నొకయిట్టి మట్టిసిడ

నట్టగుట్టంబు గలవానికట్ట వినుము.

౧౩

వ ఇంక, అకారాదులపై వచ్చినరేఫఅకారంబులకు వర్గక్రమంబున వివ

రించెద.

౧౪

సీ అఁగొనె నరదాన నరిగెను నరవాయి

గొన కిరు దరగంటఁ గనియె నరయ

నరిసి చల్లారఁ గన్నార నారెకు నన

నారంగ ధర్మంబు నారఁగూరె

నారఁగాఁగినపాలు నారెకు లారాట

మారటం బారనియగ్గి యారె

నారయ నట్లు పొంగారె నారంగ న

ద్యయిమిఁద రేఫ లిర్వదియు రెండు

ఇరవు నిరువురు నిరువది యిరుగెలఁతులు
 నిరుము నిరవార నొలఁబోయి రస నీరె
 నీరికలుపుటై నీరేడు నీరెలుఁ గనఁ
 బఁగనొకొండేప బిద్యయివయిని హనుమ.

၇၃

సీ. లటవట యటకట యటిముటి యటువది
 యటువుడు నటుచు స్కట యనంగ
 నటపొట డటపులు నటచెయి పొల్పుటి
 యటచునె కటయటు లటుము లనంగ
 నటలేక యటుగును నటుకమ్మ టటకాలు
 నటగొట లేక సిగటి యనంగ
 గుజ్జరూకట యటుగుడకుబుసంబు బి
 టట యడలాట నోరాట నాటు
 రసము లాటనిలేజ మాతాపు లాట
 డి యన ముప్పదిరాలు నద్వయిని నీటికి
 యిటులు నిటుకట విటును క్రిక్కిరియ నిటిసె
 నన నికారంబుపె తాలు నా టగు గజ.

DE

సీ. ఉరవట యరవణిం చురిమెడి యరులద్రో
 యట డెంద మురియాడ నురియు ననగ
 నురుళివ నూరక యుండుట నూరార్పు
 టూరటపుచ్చుట యూరనుండి
 యన నుద్వయంబుపై నొనరు రేఫలు పదు
 నొం డివి కృతులలో దండిమెఱయు
 నుఱపుగ రిపులపై నుఱుకుడు బలిముఠి
 యుఱుముచు నుఱుకటి నుఱుక చేతు
 లూఱడిల నూఱు ననగను నూఱుగడన
 నూఱె నన నుద్వయంబుపై నుకృతిల్లు
 బండితా లివి వదియయ్యె బరగఁ దెలుఁగుఁ
 గృతులఁ గపు లిఁకఁ బాలుపొందఁ గీశనాథ.

၈၃

సీ. ఎంగలి కరువది యెరగాఁగ నెఱియంగ

నెఱకె యేరికెయన నెరవిడు మన

నేమిఁదిరేఫ లివేడగు నొండొరు

లొరు లొరసిలఁగ మిన్నొరయ నొరిమె

నోరల కోరిచి తోరి యనఁగ రేఫ

లెన్నిది యొమిఁద నెసఁగె నింకి

నెఱకలు నెఱచియు నెఱుకలు నెఱుకయు

నెఱసఁజ యెఱుపును నెఱుఁగ లెఱుపు

యెఱుఁగుటనఁ దొమ్మి దేమిఁద నెనయు తాలు

యెఱువ దొఱపుల నొఱగాలు నొఱిగె ననిన

నొఱపుగలకత్తి యొఱలోన నొఱలు టనఁగ

సప్తసంఖ్య తా లోమిఁద జరగుఁ గభవ.

౧౮

సీ. కారుక్రోమ్మెగులు తొల్లరిఁ గర మొప్పంగఁ

గురియఁ గరిసెన మొక్కరుఁడు చేసి

కోరప్పనఁబు చేకూర నిడుకరణి

కూర కారాకులు కూరుటయును

గరకరఁ గలంగఁ గరఁగి కరువుఁబోసి

కోఁకి కూడిమి కోరఁజేసెఁ

గరవాలు కరువలి కారింప కూరుకు

కూరుతు కా రాటకా రనంగఁ

గూరనాటిసమ్మ కొరప్రాణ మనఁ గారి

యంబును గరి గోరునది కరకరి

కారులు కెర లనఁ గకారాదిరేఫలు

ముప్పదియును రెండు ముఖ్యచరిత.

౧౯

సీ. కఱఁగట కొఱమాలి కొఱతనడి కఱుచ

కఱపునఁ గొఱగఁదు కొఱవి యనఁగఁ

గఱటిఁ దెల్పగరాదు కాఱియ కఱకఠ

కొఱలి కొఱలువచ్చెఁ గెఱయ ననఁగఁ

గతకులు కలుకొని కాటుతె కొరవంబు

కొరగలు కలుమాపు కతకుల యన

...

...

...

...

...

...

గలక కారాదిపెద్దకారసంఖ్య

యెనయ ముప్పదినా ల్లయ్యె నిజమంత్రి.

20

సీ. గురువులుపారగ గరుదాల్ప మేన్ గొర

గరువతనము గణగిరి గురువుగ

గురుసులు గురుగు లెగిరివడి గిరిగిర

గురుసు సింగారము గరగ గరిత

గారాము మ్రగ్గిరి గరిసెడి బుగారు

గురుగులు గరువము గోర మనగ

నిరువదియొక రేఫ లివి గకారముమూడ

గిజుపుట గొటియల గిటిచి పగల

గుఱుతు గిఱుట గటి గుటి గొఱక గొటిజ

గిఱుక గఱుగులు గఱగుఱ గఱుగు గటిసె

గఱులు డగటి గఱుమెట్టు గఱుక గిటికొ

నె నన తా లిరువది గోవని యనిలజ.

21

సీ. చేరువ తెచ్చిరి చెచ్చెర చేరిరి

చెరువు టచ్చెరువును జొరక యనగఁ

జొరవ యచ్చర లనఁ జూరె యచ్చరియము

చిఁమేన వచ్చిరి చెరిపిరి యనఁ

జరుగనిచెరఁగులచీరలు నిల్చిరి

యనరేఫ లివి వదునెనిమి దయ్యెఁ

జిచ్చటపిడుగును జిచ్చటకును జొఱ

చిఱుకొట్టు చిఱమి ముచ్చిఱుతనఁ బు

చూఱవిడుచుట క్రచ్చట చూఱుఱు యనఁ

గఱులు చఱచుట చిఱుపులి గట్టచఱులు

చెఱుటయు నేల చఱచుట చెఱనిడుటయుఁ

జెఱిసగము చుఱుపుప్పుట చెఱిగొనుటయు.

౨౨

గీ. చెఱకునిల్లు చెఱపు సేయుట చెఱుచుట
చెఱువు చిఱునగపురు జిఱుత యనఁగఁ
జుఱుకు ముట్టెననఁగ ట్లోని నిర్వసియైరు
చకర మైనతాలు శంభుతనయ.

౨౩

వ. జకారానకు రేఫులు లేవు.

౨౪

గీ. జఱభి జెఱిపోతు జఱజఱ జాతె ననఁగ
జఱిగొనియె జుఱువుప్పుట జిఱిజిఱి యన
జొఱజొఱ యనఁగ ... ..
తొమ్మిదివి జకారంబుపై దొడ్డతాలు.

గీ

౨౫

సీ తరిచాడె తరమిడి తరువఁగాఁ దరచుట

తిరుగుట తిరియుట తిరము తెరువు

తెరలుట తరలఁగ తరఁగ తరతరము

నేర్తురు తొరమ్ము నెత్తు రనఁగఁ

దెఱ తేర వత్తురు తేరా సుగంధంబు

తొరుగుట తరమించి తొరలిక యనఁ

దూరుపునాటను దేరంగ నేర్తురు

తీరనికిన్దఁ బల్ తెరఁగుపనులు

తెరలగాఁ గాఁచునెయ్యి కస్తుకి సమము

తేరుపైఁ జిత్తువుబొమ్మ తారు గనిరి

తెరయఁ దొరితొరి వాండ్రుదెంతు రనఁగఁ

దవర రేఫ లీక్షణమరుద్భాధులు¹ హరి.

౨౬

సీ. తెఱుట వాతెఱల్ తెఱదిరి యేడ్డెఱ

తెఱగుగల్గుట యును దెఱవు లనఁగ

1. ఈక్షణమరుద్భాధులు=3౨.

దఱుగుట తక్కువ తఱుగుట వెల్లియుఁ
 దఱుగుట ఛేదనార్థము నయ్యె
 దఱియుగు సత్తఱి దఱవగు తఱిగొని
 తొఱగువడుటయును దఱుగలింపఁ
 దఱుమునుఁ దొఱగమిఁ దొఱగులుపోవుచుఁ
 దొఱగిన త వియుఁ దొఱఁగె ననఁగఁ

దఱగు తొఱుమును దిఱియును దాఱుటనఁగఁ
 దూఱు తఱుమునుఁ దఱులనఁ దేఱుగు రనఁ
 దేఱికునుఁగొనఁ నఱులనఁ దేఱు యనఁ
 దఱియుఁ జొఱుచునఁ దీఱగఁ దఱికి ననఁగ.

౨౮

గీ. తొఱుగఁజేయుఁడు తొఱులను దఱగ దీర్ష్య
 కన్నుతెఱువట మఱి తెఱగన్న నంగఁ
 దఱిమి యని సేసెఁ దెఱగొప్పఁ దఱిగొలు వనఁ
 దపరములతాలు దృక్పముద్రము¹ లనిలజ.

౨౯

సీ. దురదర జూదరి దొరలెల్లఁ గురురుగ
 దొరకొలు దరమాట దొరయఁ డచుట
 దురపిల్లు పెరురుట దొరకొల్పు దొరకొంట
 దూరులు దరిద్రొక్తి దొరసి రనఁగ
 దరికొనె ననఁ బంచదశరేఫ లవి యయ్యె
 ముందఱ కాలంబు ముంద తెదురు
 నం దొఱలించెద అదఱ మిద్దఱ
 మెందఱు వదఱుట కొంద అనఁగ
 నెద్దితా యనంగఁ బెద్దఱికం బన
 నందఱు నెన్నంగ నింద అనఁగ
 బండ్లితాలసంఖ్య వమమూట నగు నెన్న
 దపరమునను గల్గి తరుచరాధ్య.

౩౦

1, దృక్పముద్రములు=ర.౨.

సీ. సరములు సరలును నారులు నేరమి
 నీరును నోరును నారసములు
 నెరసులు విలునారి నేరుపు లున్నారు
 నేరేటసంగఁ గన్నార మఁగఁ
 నేరేళ్లు నురుగులు నెరయంగఁ జల్లుట
 నేరక యన నివి న్నియు నవర్ణ
 వరము సప్తదశరేఫలు నఱినొప్పుట
 నఱయంగ నెఱిదప్పి నఱిగొనె నన

నెఱియు నెఱసియు నెఱమంట నెఱకు లనఁగ
 నుఱుముగా నుఱుమాడె ను నెఱసఱి యన
 నెఱపు నెఱకూరె నుఱుపాడె నెఱపె ననఁగ
 నీఱుపైఁ గవిసిననిక్కు నూఱుపదులు.

30

గీ. నాఱువిడుచుట నెఱిలేక నూఱు టనఁగ
 నీఱుగాఁ జేయు నెమ్మేలు నెఱప కనుట
 నెఱపుగను నెఱిపెండ్రుకల్ నెఱమొగ మన
 నెఱబిరుదు నెఱవాదులు నెఱిచెడ కన.

31

గీ. నెఱిక గట్టుట నిఱుపేద నెఱపు విడిచి
 నెఱిక నెఱినారసము నాఱె నఱుజు పేచు
 అదిగొ నెఱిత్తోవ నుఱుయ్యె నన నవర్ణ
 వరము తాలు ముప్పదియాఱు పవనతినయ.

32

సీ. కరఁగనఁ బరువడి కఁకింపఁ బురుడిడు
 పురుడు సూతక మగు పొరక యనఁగఁ
 బరిమార్చిరి యన దెప్పుర మిప్పురు సనఁగఁ
 బారిపొరి పరుసనఁ బొరిగొని రనఁ
 బురపురఁ బొక్కుంగఁ బొంపిరి పోరఁగాఁ
 బెరిఁగె వరిలి యనఁ బెరుఁ గనంగఁ
 బరిచనుదెంచె నేర్పరి పెనుపరి పోరి
 పోరితం బనఁగను బొరలితి మనఁ

బరపుగలచోటఁ బరపులు పరుసములును
 బేరు నామంబు వరుసంబు పోరచి యనఁ
 బెరడనఁగ దొడ్డి పరి తేనెపెర యనంగఁ
 బేర నెయ్యనఁ బరిగొనఁ బేరుర మన.

33

గీ. పొరుగు చప్పురంబును బొరపొచ్చెము పురి
 కొల్పు పోరామి పొరిగడుగు పిరిగొను ట
 పొరయ నీవపర్ణోపరి బాలుదురేఫ
 లెన్న నలువదిరెండయ్యె నిజమృతి.

34

నీ. వటచెను వేగంబ వటపెద వటపిటి
                     వటివోయెఁ బటచిన పాటనంగఁ
 బిటికితనమును నంపట వటియ లనంగఁ
                     బటిగొని వటిమార్చెఁ బిటుసని యనఁ
 బటిపటిగాఁ జేయఁ బిటుఁదనఁ జొచ్చెను
                     బెటమూఁగ వేటచేతఁ బటవనోపఁ
 బిటిదికిఁ బాటె చూపట వటిపోయెను
                     బెటిగినచందంబు పిటుఁదు లనంగఁ
 బటవక వటచు పాటించుఁ బటుపు టనంగఁ
 బాటుఁ డన విప్పుఁ డంబులు పాటుటయును
 బొటక పుటియలు తెప్పట వటిపటియలు
 పెటికెఁ గోటలు పెపట పొట యనంగ.

35

గీ. పెటిగె నట్లనఁ బిటిపెడి పెటికివచ్చెఁ
 బటపయి నకటఁ బటచిరి వటవ ననంగఁ
 బటిక గలుపాటెఁ జిక్కులువటచి రనంగఁ
 బబరములుతాలు గతిగతుల్ *పవనపుత్ర.

36

నీ. బూరుగు డెట్టగు బూరగ వాద్యంబు
                     బేరంబు బురుడయు బేరజములు
 బరిగట్ట బారెడు బరవసంబును బూరు
                     బారమ్మ లేసిరి బారివడియె

* గతిగతుల్ = రర.

బూరెలు బోరలు బోరగిలంబడె

బోగని మ్రోసెను బూరటిల్లె

బురుజలు గజ్జెలు బెరసెను బీరమ్మ

బరిమైని బరులుబ్బే బురువు బరడు

బిరుదు బురబురఁ బొంగె నిబ్బరము నబ్బు

రంబనఁగ నివి యీబవరంబుపైని

సప్తవింశతిరేఖలు జరగునయ్య

యాజ్ఞసుతసేవకవిధేయ యాజనేయ.

32

గీ. బిటుసుమట్టించె బటుసులు బిటుసు లెందు

బిటబిటనఁ ద్రిప్పి వైచె దబ్బుట లనంగ

బటబటన నీడ్చె బిటుపోయెఁ బనియన నివి

బవరముల తాలు గిరిసంఖ్యఁ బరఁగె హనుమ.

33

సీ. మురిసెను దొండ మామరదంతికిని నన

మొరకతాలును దేంటు మొరసె ననఁగ

మారటమూర్తులు మేరలు దప్పిరి

మారిమనఁగుటను మొర లనఁగ

మురియలు తునుకలు మరియాద క్కుమ్మరి

మరిగించుకొనుట వేమా రనంగ

మరలుట మది మేర మెరమెర వనమరె

మురిపెంబు తామరల్ మురముర యన

మరు లుడుపుట మొరడు మారేళ్లు మిరియంబు

నుమ్మర యనఁగలె సొదిది నున్న

మఱరరేఖ తాను మఱి యెంచి చూడంగ

నిరువదియను నాల్గు హరకుమార.

34

సీ. మఱి మేఘపుమెఱుంగు మెఱచునొకో యని

మఱతుఱు మెఱుంగెక్కి మొఱసి యింక

మాఱటనోళ్లును మఱచి దిక్కులుసూచి

మఱతును నేనును మా ఱడుగుట

మఃటి మొండె మనుటయు మఃమాటు వేమాటు
 మెఱములువై చెను మొఱయిడి రస
 మొఱగుచు మఱచిన మఱువక మఱియును
 మిఱుమిట గొనియును మెఱయు మెఱసి

మిఱుమిటియు మెఱములు మెఱుగు లనఁగ
 మఱపు ముఱిముఱి చీకటి మఱగు మఱచి
 మఱలుఁ క్రమ్మటి కల్లులు మాటి యనఁగ
 మాటుమొగమును మఱపు నేమటి యనంగ.

౪౦

గీ. మాటుపడుటయు పెడమటి మఱచెద లనఁగ
 ఆకు మఱునాఁడు మిఱుచూపు మఱుఁపుకొనుట
 మయిమఱుపులును మఱలేక మఱకు వనఁగ
 మకరమున తాలు మునిగతుల్ *మారుతసుత.

మొ

౪౧

గీ. రేయి రిచ్చ రిత్త రేయెండ రెండన
 రూడి రేకు రాదు రూపు రమణ
 రమ్మ రార రోజు రాగిల్లి రాచూలి
 రచ్చ రాయిడియును రాలుటయును.

౪౨

గీ. రాదు రాయంచ రాయచు రాయటయును
 రక్తస్థియు రోయు రూపింప రంకె లనఁగ
 రూపెదను రారీతి రుచి యనంగ
 ముప్పదర్ణముల్ రేఫాది నొప్పు హనుమ.

౪౩

గీ. తేఁడు తెప్ప తాచు టివ్వన అంపిల్లు
 టిక్క తెక్క తేసు తేపు తేపు
 అవిక అట్టు అంకు తాఁగ అంకించుట
 యనఁ బడేనుతాదు లయ్యె హనుమ.

౪౪

సీ. వారించు వారికి వారకంబుగ విరుల్
 వారక యిందు నెవ్వరికి నీకు
 వరిపంట తలవరుల్ వరుస నావ్వరు గాచి
 వేరంబు వెరవున వెరసు లిడిరి

* మునిగతుల్=౪౭.

పరపుష్ట విరవిర వారనిసేసల

విరియంగఁ జల్లిరి విరియుటయును

గాల్వరు నిరువురు పల్వరు నెవ్వరు

వీరల వడిటంబు వారువములు

పరుజు గట్టిరి యోపరి వారకు లన

వీర లన దేవ రన సాటి వేరి యనఁగ

పరుసనం గను నిన్ని వపర పరము

రేఫ లివి యయ్యె ముప్పుదిరెండు హనుమ.

౪౩

గీ. పటలె ననఁగను వేడుక విటిగె విలు

వెలుగుపడి యాజి విటుగుట విటిచె ననఁగ

వెలుమృగంబులు వెలువెలు వెలుచటవఁగ

పటడు గూసెను వేటొక వెలుగుతోడ.

౪౬

గీ. పటుతఁ ద్రోవఁగ విటివిడి వెలుచి పటలి

పటద యనఁగను నెండిన పటుగనంగ

నమరు విటిగాలి విటిపాలు నన వపర

పరము తాలివి యిరువ దోపవనతనము.

౪౭

గీ. సరకు సెరబడి సైరణ సరు లనంగ

సరకుసేయక సురిగిరి సారిది యనఁగ

సురియ సారనగండును సూరె లనఁగ

సారెసారెన సాగటాల సారె లనఁగ.

౪౮

గీ. సిరి యనంగను లక్ష్మి యా సేసి రనఁగ

సేసరుల నెక్కి తనసరి నేసి రనఁగ

సప్తదశ రేఫ లయ్యె సాక్షరము మీఁద

జానకిజానిచరణాబ్జచంచరీక.

౪౯

క. మును నన్నయభట్టాదులు

మునుకొని రేఫలు అకారములు కృతులం గూ

ర్చినపలుకు లేర్పించితి

ఘను లిఁక మఱి గలిగెనేని గై కొనఁగఁదగున్.

౫౦

— ౧ నాటకలక్షణము ౧ —

- క. శ్రీయాంజనేయ విను మిఁక
నాయకనాటకము లక్షణాచితగతులన్
మీయున్నతకృపచేతను
ధీయుక్తిని దెలుగుగాఁగఁ దెలియ నొనర్తున్. గీ ౧
- క. చతురాగమజనితం బై
యతులార్థయశస్యవర్యమై యభినయభూ
షితమై తగు నాట్యం బిది
క్షీతి నెఱవడు మెచ్చకుండుఁ గృతుల నివ్వన్. గీ ౨
- క. ఆనాటకవిధములు పది
యా నందుల కైదుసంధు లగు నంగముల
రైవనాల్గు రామభట మ
హానాటకకావ్యకర్త హనుమా వినుమా. గీ ౩
- గీ. శాస్త్రవిద్యలు శిల్పప్రశస్తకళలు
విలసితాశుమధురచిత్రవిస్తరముల
కవితలును గావు జ్ఞానయోగములు గావు
నాటకమే సుష్టు సర్వంబు నయవిమలకు. గీ ౪
- సీ. సంధు లైదును చతుష్షష్ఠ్యంగములు ధీర
నాయకబీజదల్ నవరసములు
వృత్తులు నాలుగుబీజాదు లైదును
నారంభముఖ్యపదాదు లైదు
సంస్కృతాద్యష్టభాషలకుఁ బ్రక్రియలును
భరతశాస్త్రములలోఁ బరఁగుగతులు
నాటకకావ్యంబునకు పఠే నిన్నియు
నానాటకమున కాఖ్యలు పది యగు
సూత్రధారులవిధములు పాత్రగతులు
నభినయంబులు సత్తపు లరసి వీని
కెలమి లక్షణలక్ష్యముల్ తెలియవలయు
నలమహానాటకముచేసినటిహనుమ. గీ ౫

క. నాటకలక్షణగతు లివి

పాటిగఁ దెలియంగఁ బద్ధధపునకు నైనన్
సూటికడఁ దనఁగ నితరుల
మాటొత తలంచిచూడ మారుతపుత్రా.

గీ॥

క. తెలుఁగున నాటకలక్షణ

మిల నెవ్వరుఁ జేయలేదు శృషదశ్వసుతా
లలితమతి నీదుకృపచేఁ
దెలిసినయంతయు నొనర్తు దితిజద్వంసీ.

గీ॥

గీ. నాందితుదను మారిషి నేని నటిని నేని

నలవిదూషకునేనిఁ దా నమరఁ జూచి
సూత్రధరుఁడు పిల్చినపిల్చు శోభితముగ
నాముఖు బండ్లు బుధులు శాస్త్రార్థసరణి.

గీ॥

గీ. సూత్రధారుఁడు తను గవిసూరిసభను

నాయకునికావ్యచుహింసంబు నాందివేశఁ
దగఁ బ్రశంస యొనర్చిన దానిపేరు
శాస్త్రవేత్తలు భువిఁ బ్రరోచనయటండ్లు.

సీ. తనరు వివక్షితార్థప్రతిపాదనో

కులజాడ గోప్యార్థగోపన మనఁ

గను బ్రకారార్థప్రకాశన మభినయ

రాగసమృద్ధియుఁ బ్రకట మగుచ

నుత్తారకారిత్య మతి యితివృత్తవి

స్తర మిది షట్ప్రయోజనము లిందు

నితివృత్త మనుదాన నెసఁగ సూచ్యాసూచ్య

ములు రెండు నందులోపలను సూచ్య

మునను దృశ్యమిత్రద్యయం బెఱయఁ గలిగె

నయ్య సూచ్యం బనెడుదాన నైదుపరఁగె

నమరు విష్ణుంభచూళికాంకాస్యములును

వెలయునంకావతిరణప్రవేశములన.

గీ॥

- గీ. అతిశయచతుర్విధాభినయములఁ గల్గి
సాత్త్వికాంగికపూర్వకసరణి మించి
నాట్య మమరు ధీరోదాత్తనాయకాద్య
వస్థల రసాశ్రయం బయి వచ్చి కృతుల. ౬౦
- గీ. సృత్తమనఁగ భావాశ్రయా త్యుత్తమంబు
సృత్తమనఁగఁ దాశలయాశ్రితేస్థితంబు
వరఁగ నిందుల నాటకప్రక్తియొక్తి
నలర దశరూపకంబులఁ దెలియవలయు. ౬౧
- గీ. క్రమత మధురోద్ధతప్రభేదములతోడ
లాస్యతాండవరూపలీలల వహించి
నాటకంబులకుఁ బ్రకృతి నాటుకొల్పె
సృత్యసృత్తశబ్దాబులు కృతులయందు. ౬౨
- క. రీతిగ వస్తువు దగు ప్ర
ఖ్యాతోపాద్యములు మిశ్రమన నితిహాసో
ద్భూతకవికల్పితశబ్దభ
యాతతరచనలను నాటకాదిఁ ద్రివిధమై. ౬౩
- క. మొదలిటినాటకపద్యం
బది యర్వదిరెండుపదము లయినను బద్ధె
న్నిదియైన నెన్నిదైనను
బదురెండిట నైనఁ గూర్పఁబరఁగునుసుకవుల్. ౬౪
- గీ. ద్వీపసంఖ్యచేత వేణిసంహారంబు
పదము లెఱిగె నాదిపద్యములను
బరఁగెఁ బదము లినుల బాలరామాయణో
స్తత్రరాఘవాఖ్యానాటకముల. ౬౫
- క. శరరసముని వసునవదశ
వరసంఖ్యలయంకములను వరుసను సుకవుల్
దొరకిన సంఖ్యను గూర్తురు
ధర నాటకకృతులయందుఁ దరుచరపీరా. ౬౬

వ. అవి యెట్లనగా.

సీ. ఐదంకములచేత నలరి మారీచవం

చనమను నాటకం బొనరి యుండు

నాటకములచేత నల వేణిసంహార

మనియెడు నాటకం బతిశయిల్లు

నేడంకములచేత నెసఁగి శాకుంతల

మనియెడు నాటకం బమరె భువిని

నెన్నిదంకములచే నెన్నుగఁ బొల్పొందె

నలవిజయంబను నాటకంబు

వెలయుఁ దొమ్మిదంకములఁ దేవీపరిణా † య

మనెడు నాటకం బెంతయు నంద మొందె

మఱియు బదియంకములచేత మారుతసుత

నడచె బాలరామానుజ నాటకంబు

గీ. అరయ నారంభ బీజముల్ యత్న బిండు

లోనరఁ బ్రాప్త్యాశయుఁ బతాకయు నియతాప్తి

నల ప్రకరి ఫలాగమ కార్యములువరుసను

సంధి సంధికి రెండేసి జరిగివచ్చు.

వ. ఇంక గుణాదివృత్తలక్షణం బెట్టి దనిన.

గీ. జగతి శ్లేష ప్రసాదముల్ సమత మధుర

త సుకుమార తార్థవ్య క్త్యుదారతలును

మఱియు నోజసు కాంతి సమాధు లివియుఁ

బది గుణంబులు కవితకుఁ బ్రాణములును.

రీతులు:—

గీ. తనరు దశగుణములను వైదర్భి, గౌడి

యగును గాంతి నోజసునను, దిగియు మధుర

† మూలమున 'దేవి పరికాయ' అని కలదు. 'ఇదిఁ దేవీపరిణయ' అని యుండఁదగును. 'దేవీపరిణయము'—(తొమ్మిదియంకములు) అనురూపక మొకటి శారదాతనయుని 'భావ ప్రకాశము'న నుదాహరింపఁబడినది. [చూ. 223, 237 పు.]

త సుకుమారతఁ బాంచాలి యెసఁగి యుండు
లాటి యీమూఁటి సామగ్రి సూటి మెఱచు.

వృత్తులు:—

గీ. భారతియు సాత్వతియు నారభటియు గైశి
కియు ననంగను వృత్తు లీక్రియవి నాల్గు
కలపు వైదర్భి పాంచాలి గాడి లాటి
యనఁగ రీతిచతుష్కంబు దనరుఁ గృతుల.

క. ఆవృత్తులు నొకటొకటను
భావింపఁగ నాలుగేసి ప్రభంబి పదా
త్రైవర్తిలు సంగంబుల
తో వివరింపంగ సత్కృతులలో నికగాన్.

సీ. భారతి ప్రహసనభాణప్రరోచనా
ముఖవిధు లనుంగములను దలిర్చు
సాత్వతి సల్లాప సాంఘాత్య పరివర్త
కోత్థాపకంబుల నొనరి యుండు
నారభటి యవపాతాఖ్య వస్తూత్థాన
సంక్షిప్త సంఘట సంక్షయ బరఁగు
గైశికి దగు నర్మగర్భ నర్మస్ఫోట
నర్త నర్తస్థింజ నవ్యగతుల
సంస్తృతము ప్రాకృతంబును శౌరసేని
పరఁగుఁ బైశాచియును నపభ్రంశికంబు
మాగధియు చూళికోక్తియు మఱియు దేశ్య
మనఁగ నివి యష్టభాషల కాహ్వయములు.

సీ. ఘన ముఖ ప్రతిముఖ గర్భ విమర్శ ని
ర్వహణాఖ్య సంధులు వరుస నైదు
తగు బీజ బిందు పతాకా ప్రకరులు కా
ర్యమన నైదయ్యె సర్థప్రకృతులు

ఆరంభ యత్నముల్ ప్రాప్త్యాశ నియతాప్తి
 వర ఫలాగమ మీ యవస్థ లైదు
 లీల విష్కంభ చూళికలు సంకాస్య మం
 కావతార ప్రవేశాఖ్య లైదు
 సూచనార్థాన్వితములు వస్తు వను పేరి
 యందుఁ బ్రఖ్యాత ముత్పాద్య మనఁగ మిశ్ర
 మనఁగ నివి మూఁటి సంఖ్యను నలరి యుండు
 నాటకంబులయందు వాసరకులేంద్ర.

వ. ఇది నాటకసంక్షిప్తప్రకరణం బయ్యె నింక దశవిధనాటకసంధిహం
 చక చతుష్టయంగాభిధాన లక్షణంబు లెట్టి వనిన.

సీ. నాటకము ప్రకరణము భాణము ప్రహస
 నము డిమ వ్యాయోగ సమవకార
 ములు పీఠియును సంకమును మఱి యీహామృ
 గముఁ గూడి దశరూపకంబు లిన్ని
 నాటకంబును బేరఁ బాటిల్లు నిందుకు
 సంధులు గల వైదు సరవిత్తోడ
 ముఖసంధియును బ్రతిముఖసంధియును గర్భ
 సంధియును విమర్శసంధి మఱియు

వెలయు నుపసంహృతంబన వినఁగ దనరు
 నఱువదియు నాల్గు సంకంబు లగుచు నుండు
 భానుసంఖ్యను బద్మాటఁ బంకజాప్త
 సంఖ్య పద్మాట మనుసంఖ్య జరగు వరుస.

వ. అంగంబులకు నామంబు లెట్టివనిన.

సీ. వరుస నుపక్షేప పరికరములు పరి
 న్యాసంబును విలోభనమును యుక్తి
 దగుఁ బ్రాప్తియును సమాధానంబు సంవిధా
 న పరిభావనలు ననంగ నవల

బెరయు నుద్భేదన భేదకరణములు

హరిసంఖ్య ముఖసంధి కంగములగు

సవిలాసము పరిసర్ప విధూత శమన న

ర్మములు సర్వస్యతి ప్రగమనములు

నన విరోధన పర్యపాసనలు వజ్ర

మనఁగఁ బుష్పం బనఁగ నుపన్యాస మనఁగ

వర్ణసంహారమన నివి వహ్ని చంద్ర

సంఖ్య సంగముల్ ప్రతిముఖ సంధి కయ్యె.

సీ. ప్రబలు నభూతాహరణ మార్గ రూప త్ర

యము నుదాహరణంబు క్రమము సంగ్ర

హానుమాంబులు నల తోటకము నధి

బలము నుద్వేగ సంభ్రమముల ఫల

సాక్షేప మనునివియంగముల్ పండ్రెండు

గర్భసంధికి నాటకములయంపు

సరవిత్తో నపవాద సంఘేట విద్రవ

ద్రవ శక్తులు ద్యుతియు నవ్వల ప్ర

సంగమును ఛలన వ్యవసాయములు వి

రోధనంబును మీఁదఁ బ్రరోచన విచ

లనము లాదాన మివి యెన్నఁగను ద్రయోద

శము విమర్శసంధికి సంగసమితి యయ్యె.

సీ. తనరు సంధియు విరోధ గ్రంథములు ని

ర్ణయమును బరిభాషణము ప్రసాద

మానంద సమయంబు లట కృతి యనఁగను

నాభాషయు నసంగ నౌల మజీయు

నుపగూహ పూర్వభా వోపసంహార ప్ర

శస్త్ర లిన్నియు మను సంఖ్య నిర్వ

హాణ సంధి కంగంబు లగు నైదు సంధులం

దలి చతుష్షష్ట్యంగము లిటు లెసఁగె

నిందు కవయవప్యత్పత్తి కెరఁగ వలయు

లలిత నాటక లక్షణ లక్ష్యములను

సమర భాష సంఖ్యావంతులైన కవులు

గళితదివసేంద్ర హరి కుల జలధి చంద్ర.

వ. ఇంక దశరూపనాటకభేదంబు లెట్లనిన మొదలి నాటకంబునందుఁ
బ్రఖ్యాతమితివృత్తంబును, ధీరోదాత్తనాయకుండును, శృంగారవీర
రసంబులు రసంబులు నగు, రెండవ ప్రకరణంబును నాటకమునం
దుత్పాద్యమితివృత్తంబును ధీరశాంతనాయకుండును శృంగారరస
ప్రాధాన్యంబునునగు, మూడవ భాణంబును నాటకంబునం దుత్పా
ద్యమితివృత్తంబును, ధూర్త విటనాయకుండును, శృంగారవీరరస
సూచనమాత్రంబు నగు, నాల్గవ ప్రహసనం బను నాటకంబు
నందుఁ గల్ప్య మితివృత్తంబును, బాహుళ్యప్రభృతులు నాయకులును,
హాస్యరస ప్రాధాన్యంబు నగు, నేడవ డిమంబును నాటకంబునందుఁ
బ్రఖ్యాత మితివృత్తంబును, దేవగంధర్వ రాక్షస పిశాచాదులు
ధీరోద్ధత నాయకులు పదియార్దురునునై యుండు రౌద్రరసప్రాధా
న్యంబును నగు, నాఱవ యది యగు వ్యాయోగంబును నాటకంబు
నందుఁ బ్రఖ్యాత మితివృత్తంబును, ధీరోద్ధత నాయకుండును, వీర
రసప్రాధాన్యంబును నై యుండు, నేడవయది యగు సమవకారం
బును నాటకంబునందుఁ గల్పిత మితివృత్తంబును, దేవాసురాదులు
పన్నిద్దఱు నాయకులును, వీరరసప్రాధాన్యంబునునై యుండు, నెని
మిదవ వీధియను నాటకంబునందుఁ గల్పిత మితివృత్తంబును, ధీరో
ద్ధతనాయకుండును, శృంగారరససూచనమాత్రంబునై యుండుఁ
దొమ్మిదవ యంకమును నాటకంబునందుఁ బ్రఖ్యాతమితివృత్తం
బును బ్రాకృతజననాయకుండును, గరుణరసప్రాధాన్యంబునునై

యుండు, ఒదియవది యైన యీహమ్మగంబును నాట'యి'ందు
మిశ్రమితి వృత్తంబును, ధీరోద్ధాతనాయకుండును, శృంగారరసప్రా
ధాన్యంబునునై యుండు, నిన్నియు దశరూపనాటకభేదంబులై
ప్రవర్తిల్లు, నిది స్ఫుటేంద్రులు సాంగంబుగఁదెలియవలయు.

దశవిధరూపనాటకలక్షణము:—

సీ. వెలయుంగ శృంగార వీర రసంబుల

రెంటిలో నొక రసం బుటి యుంక

నొసర నాయకుఁ ప ధీరోద్ధాత్తుఁడుగ నితి

వృత్తముల్ ప్రఖ్యాత విధము పఱంగ

బంచసంధులతోడఁ బ్రబలు సంగములుగా

భారతీవృత్తిసంపదయుఁ గలుగ

విద్యజ్ఞనోక్తుల విశదమై కనుపట్టు

మేటియా మొదలిటి నాటకంబు

స్థిరతరేతివృత్తి త్పాద్య ధీరశాంత

నాయకం బయ్యె శేషంబు నాటకమున

కెల్ల యట్లర రచియింప నెసఁగు ప్రకర

ణాఖ్య రెండవనాటకం బనిలతనయ.

సీ. శౌర్య సౌభాగ్య సంస్తవముల భారతీ

వృత్తియు శృంగారవీరరసము

లితివృత్త ముత్పాద్య వింపొంద నిపుణోక్తి

గల విట నేతృ సంకలిత ఘటన

ముఖమును నిర్వాహమును నను సంధులు

రెండును ధూర్తచారిత్రవర్ణ

నమును నేకాంకమై నలువొందు భాణము

మూడవ నాటకంబుగఁ దలిర్పు

నాల్గవది యైన ప్రహసన నాటకంబు

వరుస సంస్కంగ లాస్యాంగ వర్ణనముల

నెట్ల భాణంబున నడచు నట్ల నడచు
హాస్యరసము ప్రధానమై యాంజనేయ.

వ. మఱియు.

సీ. పాపండు విప్రపాది పటు చేటు చేటి వి
టాకుల వేష భాషాతిహాస్య
సూక్తుల పండ కంచుకి తాపసాఘ కా
ముక వచో వేష ప్రముఖ గతులను
మహిత వీధ్యంక సమాక్షీర్ణ ధూర్త సం
కులములచేతను వెలయు శుద్ధ
వైకృత సంక్షీర్ణ వరసంజ్ఞలఁ ద్రివిధ
మై తత్రప్రహసనంబు రీతి మెఱుమ.

నతులదశరూపకోక్తిచేఁ గృతుల యందు
విశద నాటక కావ్యార్థవిమలు మెచ్చు
బవసతనుజాత లక్ష్మణప్రాణదాత
యనిశసంశ్రితజనగేయ యాంజనేయ.

సీ. సంధుల నవమర్మ సంధి యొక్కటి మాని
వృత్తులఁ గైశికి వృత్తి విడిచి
శృంగార హాస్య రాహిత్య రౌద్రాదుల
నాలు గంకముల గంధర్వ దేవ
భూత యక్షాసుర ప్రేత పిశాచ ప
న్నగులు పదార్థురు నాయకులుగ
నింద్రజాల రణార్చ చంద్రగ్రహణములు
మొదలైన చర్య లిం పొదవఁ బన్ని
కడమ సామగ్రి నాటక గతి నమర్చి
యమరు వస్తు ప్రసిద్ధాప్తి నది డిమమన

నైదవది యయ్యె దశరూప కామలంబు

భవ్యతరమహానాటక కావ్యకర్త.

సీ. భ్యాతేతివృత్తంబు గర్భావమర్శరా

హిత్యంబు డినువద్రసేడితంబు

యుద్ధసంఘటనంబు నుద్ధతనాయకం

బును నది వ్యాయోగ మనగఁ బఱఁగె

నవమర్శవర్జితంబైన సంఘలు నాట

కాఖ్యంబు నట్లన యాముఖంబు

నమరాసురాదినాయకులు పృథక్పలుల్

రవిసంఖ్య వీరాదిరసములును త్ర

యాక వస్తు స్వభావ దైవాది కృతము

లమరకధరిత్రయామము లొక్కయామ

మర్ధయామము వరుస సంకత్రయాప్తి

సమవకారంబు దగు సప్తసంఖ్య హనుమ.

సీ. శృంగారరసము కైశికివృత్తి భాణవ

దంగంబు లుద్భాత్యకాదులయిన

యంగముల్ పనుమూఁట నగుచు సువీధియ

న్నాటకం బెన్నగ నాగసంఖ్య

రసము కరుణముగఁ బ్రఖ్యాత మితివృత్త

మును శ్రీవిలాసంబు మొనసి యంప

వాగ్యుద్ధమును భాణవ త్సంధివృత్త్యాను

లును నాయకులు ప్రాకృతనరులుగను

జాలఁ దగుచు నుత్కృష్టాంక సంజ్ఞ మెఱసి

యంక మనియెడి నాటకం బలరుఁ గృతులఁ

బ్రోది గనుపట్టు మఱి తొమ్మి దోది యగుచుఁ

రామ హిత కార్య శౌర్య సంగ్రామ ధుర్య.

సీ. తగ మర్త్యదివ్య లిద్దఱు నేతలు ప్రతినా
 యకులు ధీరోద్ధతు లట్ల సంఖ్య
 దైవత స్త్రీనిమిత్తగ్రహణాతికా
 ము లయిన గాముకుల్ గలసి యొక్క
 వధలేని యన్యోన్యవరయుద్ధములను నా
 భాసరసాధ్యులై బరగు గతుల
 నాలుగంకంబుల నాల్గువృత్తంబుల
 సంధుల మూఱును జరగఁజేయ

సూటి నీహమ్మగంబను నాటకంబు
 భవ్యమై పొల్చు శాస్త్రోక్తపక్షి-సంఖ్య
 పక్షి-కంఠజమదసస్యపటులవిత్ర
 పక్షి-రథపుత్రపదపద్ధభక్తమిత్ర.

౯౦

క. దశరూపనాటకంబుల
 విశదంబుగ లక్షణములు వెలయుఁ దెలుఁగుగాఁ
 గుశలమతి న్రచియించితి
 దశరథనృపతనయదాసతామరసార్థా.

౯౧

వ. దశరూపనాటకోపరి లక్షణంబులు:—

౯౩

సీ. నాటికా సట్టక త్రోట కోపేక్షణం
 బును గోష్ఠి బాణికల్ పొల్పుమీఱు
 సల్లాపకంబు ప్రస్థానంబు కావ్యంబు
 రహిమించు భల్లిస రాసకములు
 శ్రీగదితంబు లాసికయు నుర్జ్వుయు
 నాట్యరాసకమును నటన మించు
 నుల్లాప్య మనఁగను నుపరూపకంబుల
 నామముల్ పదియాఱు నవ్య మయ్యె

పీనికిని లక్షణంబులు విశదమతులు

సంధు లంగమల్ నాయకసంజ్ఞ లాది

గాఁగఁ గల్గిన సామగ్రి గనఁగవలయుఁ

బూర్వలసదలంకృతులలో శర్వతనయ.

F 8

సీ. సిద్ధియుఁ బ్రాప్తి ప్రసిద్ధి గర్వణము వి

చారం బభిజ్ఞాన సంశయములు

నుద్దిష్టమును నీతి యుత్తేజనము శోభ

క్షమయును దుల్య తర్క మతి యశము

గుణకీర్తనంబును ఊర్ధ్వంబు దాక్షిణ్య

మాక్రందనము పరిహారకంబు

సాహాయ్య మధ్యవసా యాభిమానము

లోప్తాస్సహమును స్పృహ యుక్తి పృచ్ఛ

యనునయమును బశ్చాత్తాపమును విమర్శ

నము నివేదనము నసంగ నాటకముల

యం దలంకారముల్ త్రిపురాఖ్య లిందు

లక్షణము లెఱుంగవలె నోయక్షవైరి.

F 9

సీ. అరయంగ నుష్టాత్య కావలగితములు

తగఁ బ్రపంచ త్రిగత చ్చలములు

వాక్తేశ్యధిబలముల్ వఱలు గండము నవ

స్యంద ప్రహేళికా సత్ప్రీలాప

ములు నౌల వ్యాహారమును మృదవము త్రయో

దశసంఖ్య లిన్నియు విశదమయ్యె

నిందు నుష్టాత్యక మిరుతెఱంగులఁ బొల్పె

నవలగితం బట్ల యతిశయిలై

నాముఖాంగత్వమునఁ జేసి యధికగతుల

వీధియనెడినాటకమున విస్తరిలై.

వీని కవయవవృత్పత్తి విధము లెల్లఁ
దెలియవలె నలకృతులలో ధీర హనుమ.

౯౬

ఆ. వె. తెలియ గేయపదము స్థితపాత్య మాసీన
పుష్పగండికలనఁ బొల్పు నాల్గు
నల త్రిగూఢ సైంధవాఖ్యముల్ ప్రచ్ఛేద
మును ద్విగూఢ మనఁగ నొసరు నాల్గు.

౯౭

ఆ. వె. ఉత్తమోత్తమకము నొసరు ప్రత్యుక్తము
ననఁగ రెండుఁగూడ నయ్యె నిన్ని
లలిని భాణమునకు లాస్యంగదశకంబు
వీని నెఱుంగఁదగుఁ గవివ్రజంబు.

౯౮

గీ. వివిధలక్షణలక్ష్యసంవిదు లొనర్చు
నాటకములు పదార్థవైహాటకములు
లక్షణజ్ఞులుగాని ప్రల్లదు లొనర్చు
నాటకంబులు భువి నారకూటకములు.

౯౯

చిత్రకావ్యలక్షణము:—

ఆ వె. చిత్రకవిత లొనరు క్షీతి మున్ను చెప్పిన
వృత్తగర్భితముల నెసఁగి కొన్ని
పద్ధ చక్ర నాగబంధాదులను గొన్ని
యమకభేదగోపనములఁ గొన్ని.

౧౦౦

గీ. అవి సమస్తంబు రచియింప నబ్బరంబు
గ్రంథవిస్తరమగు నది గాదటంచు
ఘనులు మెచ్చంగఁ గల్పితకల్పవల్లి
యాదిగాఁ గొన్ని రచియింతు ననిలపుత్ర!

౧౦౧

ఇందులకు లక్షణము:—

సీసమాలిక.

నిడుగీట్లు వట్టంబు నెఱి వ్రాసి యక్షగీ

పైదుగా నందంట నమర వ్రాయ

నిరువది యిండ్లగు సోది నైదై దిండఁ

బద్య మొక్కొక్కటి పరగ వ్రాయఁ
గ్రమ మిది కల్పితకల్పవల్లికి నందుఁ

జంపకమాలికల్ జరగు నాల్గు
నాదిపద్యాంశుల నాదుల రెండేసి

తుదల సప్తార్ణముల్ తొలగఁజేయఁ
బ్రమితాక్షరీవృత్త మమరు నార్యాగీతి

కందంబు ద్వివిధమై యందమగును
రెండవపద్యాది నుండెడి నలములు

కడల రెండేసి యక్తరము లుడుగ
నగు మణిభూషణ మందాదిరేఫ పో

ద్రుతవిలంబితవృత్తగతి యెసంగు
మూడవపద్యంబు మొగి నాగబంధమా

నాల్గవపద్యంబునను మొదళ్ల
వర్ణముల్ రెండేసి వదలినఁ గవికంఠ

భూషణవృత్తంబు పోసఁగ నాను
మొదలిపద్యంబులో మొదలంఁగి నార్ల ఘుల్

గలయించి యేనవఖండికాంత
రగణముల్ పదియాఱు రహిమీఱఁ జదివినఁ

దగు గణసమకర్తదండకంబు
నం దాఱు లఘుప్రలు నటు మాని చదివినన్

స్రగ్వీణీవృత్తంబు సంభవించు
ముజ్జోడు నలసలములు ప్రాక్రిఖండిక

ల ద్విఖండికఁ గల గలమ్ములందు
గలచతుష్టముక్రింది గలములు రెండును

గలయంగ్రసీసాంఘిగతి ఘటించుఁ

జరణాంత మైదు తచ్చరణాది నైది
 వర్ణముల్ గూర్చిన వచ్చు గీతి
 నలములురెండును సలమొక్కటియు నొక
 గలమును ద్విపదకు గణములయ్యె
 ధవళంబు సువ్వాల తగిన యారతిపాట
 ఖండికాత్రయమునఁ గ్రమమున నగు
 నైదుఖండికలను నాయాయి రగడభే
 దములు రేకులు పెక్కు లమరు మఱియు
 నిమదకందంబు మొదలిఖండిక నె యొదవు
 నిట్టి చిత్రంబు లెన్నేని యిందె కలవు
 చిత్రకవిచంద్రునతకాయ శిష్టగేయ
 యాజిసుతసేవకవిధేయ యాంజనేయ !

౧౦౨

లక్ష్యము:—

కల్పితకల్పవల్లికాబంధము.

చ. స్థరజయ చారుధామ జయచర్య యజాకృతి సాధుగాయకా
 హరిహాయ యూజనేయ యనఘాత్త యతీడిత యార్యకల్పకా
 హరిహాయ హరికీర్తి యరుణాస్య యభీష్టద యాదికర్తృతా
 స్వరుశయ సారమూర్తి శమశాలి సమాదృత సత్సుధీశకా ! ౧౦౩

చ. సరసగ శౌరిదాస సమసఖ్య యశస్త్రర సౌఖ్యదాయకా
 హరిసుత హరిగేయ సదృశాంగ దయానిధి యాజిభూహితా
 హరిబల హరికాయ సుగుణాధ్య మహామహా యన్యదారణా
 పరభట భారవిప్ర సమపాయ శుభక్రమ భవ్యధీరతా. ౧౦౪

చ. సరనుత నామధారి నదనాద నమద్భుత నారపాయకా
 వరహరి వారవీర బలవాల వరక్రమ వైరిభీమజా
 ధరశర తారహరి ధరతార తరస్వర ధాతభారకా
 హరిహరి యూనసార యసురాసు భయంకర హరిధారణా. ౧౦౫

చ. గురుకుల గోత్రధైర్య గుణకూట గురువ్రత గోపవాయుజా
తరుతల దండితాక్ష తతదామ తపఃఫల దక్షనక్రహ
పరబల భానుజాప్త పటుభాష భయాసహ భాగవర్ణికా
కరకలి కావిరాజి కపికాంత కనత్తవి గణ్యప్రోవుమీ.

౧౦౩

గీ. మాత్ర యొక్క డాడిఁ దుద నాల్గు మాత్ర లుడుగ
నిడుదయడుగుల వృత్తంబు నిలుచుఁ జనువఁ
గంద మగు నెత్తుగీతిలో ఖడ్గ మగుచుఁ
బంచవిధసీస మిది యండు పవనతనయ.

౧౦౪

లక్ష్యము:—

పంచవిధసీసము.

రుచిరకీర్త్యుజ్వలరూఢభావృతదిశా

శ్రీరామ దాసాగ్రణీరసజ్ఞ

ప్రవరవాలాగ్ర నిబద్ధరావణబలా

వర్ణితవద్ధోద్భవాదృఢబల

కుధరసంచారి యకుంతధీమకరికా

దర్పాదివజ్రాయుధాధురీణ

స్వకరశాఖాహత జంబుమాలిముఖర

క్షుణ్ణై న్యదక్షవ్రజా కపీంద్ర

యయమయరయశాలి †వివయజయనయధన

యనిశవిబుధసన్నత సదయా భయహర

గంధవహసుతనుజ యనఘ నినుఁ గొలుతు

నయ్య సాధువిధేయా మహాద్రికాయ.

౧౦౫

చతుష్టందలక్షణము:—

గీ. అసమపదముల రెండవ దై న గణము

నలజములలోన నొక్కటి నిలుపవలయు

*మూలమున 'వర్ణిత' అనికలదు. †మూలమున 'విషయ జయధన' యనియున్నది.

సమపదంబుల రెండవస్థలము గణము
సందుఁ బద్యాదియగుఁ జతుష్పదమునకు.

౧౦౯

ఉదాహరణము:—

కం. ప్రక్షతపరవశలక్షణ
రక్షా కేసరికుమార రాఘవదాసా
శిక్షితరిపుచయ తరుచర
దక్షా వాసవనుతజయ ధైర్యవిలాసా.

౧౧౦

పద్యభ్రమకలక్షణము:—

గీ మొదలిప్రాసంబు పద్యంబుతుదను దిరుగు
నాదిమాత్రాగ్ర మది తృతీయాంశ్చికగును
బరఁగ నాల్గోది రెండవప్రాస మరుతఁ
బ్రకటితంబగుఁ బద్యభ్రమకమునందు.

౧౧౧

గీ. అసమపదముల మూడవదయిన గణము
సలమె యగుఁ గాని కడమగణములు చొరవు
ష్టముల నట్ల నలములే జరగునయ్య
తెలియఁ బద్యభ్రమకకందములను గృతుల.

౧౧౨

ఉదాహరణము:—

క. మానవభట నయజయదయ
యానకతనయా మదద మహారవవనదా
దానవవరహా మదదమ
యానతకనయాయద యజయనటభవనమా.

౧౧౩

టీక:—మానవ=మనువంశజుడైన శ్రీరామునియొక్క, భట=భటుల
లో, నయ=నీతియు, జయ=జయమును, దయ=దయయుఁగలవాఁడా!
యాన=నడకయును, కతనయా=నారద్యుడైనవాఁడా, మదద=గర్వ
మును ఖండించినవాఁడా, మహారవ=ధ్వనివిశేషము చేత, వనదా=మే
ఘండవైనవాఁడా, ...మదదమ=జితేంద్రియుఁడా, ఆన...నయ, ఆన

తక=శరణాగతులకు, సయ=నయముగా, అయ=భాగ్యమును, ద= ఇచ్చువాడా, అజ....నమా, అ=రణరంగమందు, జయ=జయ మనెడు, నట=నటునకు, భవనమా=ఉనికిపట్టెనవాడా.

పాదభ్రమకలక్షణము:—

క. అనులోమ విలోమంబుగ

ననువందఁగఁ బాదపాద మది తిరుగఁగాఁ

బెనచుక చెప్పినఁ గందముఁ

జనుఁ బాదభ్రమక మనఁగ సత్కృతులందున్.

౧౧౪

ఉదాహరణము:—

క. మానితనగేనితనిమా

యానకహరి యనఘ ఘనయరిహకనయా

దానవరవారవనదా

మానవపమహిమమతతమమహిమపవనమా

౧౧౫

క. ధర ద్వ్యక్షరి యన రెండ

క్షరములపద్యంబుపేరు కవి పూనిన య

క్షరముల రెండిట నగు సం

దిరవుగ నితరాక్షరంబు లిడరాదెలమిన్.

౧౧౬

ఉదాహరణము:—

క. మిను మిన్న నాను మిమ్మే

మనమున నే నమ్మినాను మను మానీనో

న్నమేన నామమననా

నననున్నైనమనుమనుము నన్నును నెచ్చిన్.

౧౧౭

లయగ్రాహిలక్షణము:—

క. అలరు లయగ్రాహి మొద

ళ్లలో భలము మాన మంగళమహాశ్రీయా

తెలియంగ వనమయూరము

కలుగుఁ బదా అక్షరముల కడలఁ బఠింపన్.

౧౧౮

ఉదాహరణము:—

లయగ్రాహి:—

ఘోరతరజన్యతలవైరి భటసంహరుని

శౌరినుతసాహసు విచారనయధుర్యున్

భూరిబలు ధన్యగుణు నీరనిధి దాఁటిన ర

మారమణదాసవరు మారుతతరూపన్

వీరహరినై న్యచయకై రవనిశాకరుని

హారఘనసారదరహారధరక్షీర్తిన్

ధీరజనమాన్యు గిళితోరురవిమండలుని

శూరు హనుమంతు వటుసూరుని నుతితున్.

౧౧౯

వ. ఇందు మంగళమహాశ్రీయనువృత్తంబును వచనమయారమును వృత్తంబునుం గలవు. ౧౨౦

ఆ. వె. సప్తలిపులమీఁద సౌగంధి మూఁటిపైఁ
గుసుమమంజరియును బొసఁగి యుండు
నోనరుఁ జత్రకృతుల నుత్పలమాలికా
గర్భితంబులగుచుఁ గపికులేంద్ర.

౧౨౧

ఉదాహరణము:—

ఉ. నై న్యపసౌఁమంత్రి ఘనసారనిభోజ్జ్వలకాంతిమద్యశున్
జన్యరసారమాధ్యు ఘను స్వామిహితాధికకార్యదక్షునిన్
ధన్యుని దారితాక్షు ధనిదాశరథిప్రియదాసచంఘ్రిన్
మాన్యుని మారదూరు హనుమంతునిఁ గొల్తు సమంచితస్థితిక్. ౧౨౨

క. తలకట్లుగలవి బోడలు

నలకొమ్ములుఁ దనరు నక్షరామల హ్రస్వం

బులఁ బద్యము హృద్యంబగు

గిళితాంభోజాతమిత్ర కేసరిపుత్రా.

౧౨౩

తలకట్ల కుదాహరణము:—

క. ఘనశర శశధరభశర

ధ్వనదశశతనయనహయమదనహసనరసం

దన కనకవసన దరచం

దనసమ మమరంగ బవనతనయ యశమరయః.

౧౨౪

బోడలకు లక్ష్యము:—

క. క్షీతిధృతి నిధిని నిలిపితివి

స్థితి నిక్కి దివికి నిగిడితి శిఖిజగి నిర్జిం

చితి ద్విద్విధి విరివి విడిచి

కృతిని వినిర్జించితి సతిఘృణికి గిరిగృహీ.

౧౨౫

కొమ్మలకు లక్ష్యము:—

క. నుతులు నుడువుదురు గుణగురు

సుతు గురుభుజు బుజ్య ముఖ్య సుధులు న్నుధులున్

శ్రుతులును సుముఖులు మునులును

గుతుకులు గురువులును గుణులు గుణుతు లునుపుచున్.

౧౨౬

క. సరసిజములో మణిగణని

కరవృత్తనవాక్షరములు కందత్రయమున్

బరంగంగ నివి షడ్విధమై

యరయంగ గృతులందఁ జిత్రమయ్యె హరింద్రా.

౧౨౭

సరసిజము:—

శ్రీరామాపున్ చారుశరీరున్ శ్రితజనఫలదుని గృపగలయతనిన్

హరిస్థైర్యున్ వీరవిహారున్ హతదశగళబలు హనుమదధిపతిన్

౧౨౮

సారచారున్ ధీరవిచారున్ శతధృతి గురుమతిశ్వసచుని సుతునిన్

సూరిస్తుత్యున్ దారుణశూరున్ శ్రుతిహితచరితునిశుభగుణంగొలుతున్

భాస్రరవిలసితకందద్వయము:—

అక్షయమతిశయితోరుతరాక్షా యాశ్రితజనచయహరిహయవృక్షా

పక్షితురగభలబాంధవపక్షా భాస్రరవిలసితఫలరుచిభక్షా

దక్షిణశరనిధిలంఘనదక్షా దాశరథిచరణతలభజనేక్షా
 లక్షణగుణ మముఁ బ్రోవు జితాక్షా లక్ష్మణధరణిభృదసుపరిరక్షా.

కందద్వయగర్భితక్రౌంచపదము:—

మారుతపుత్రా వాఙ్మతమారా మనుకులనరవరమణిభటచంద్రా
 శూరజనాధ్యా శ్రీరుచినూరా సుమహితశశినిభ శుభకరక్షీరీ
 చారుగుణాధ్యా సారవిచారా సలలితభుజబలశమితమహాక్షా
 హైరసమాంగా హరివిహారా యమరవిమతతరుహరణకుఠారా.

నిరోష్ఠ్యము:—

గీ. కలయ నోఁజె లుకారవకారములును

సల పవర్గంబు మాని మిగిలినలిపుల

నమరఁ బద్యంబు రచియింప నది నిరోష్ఠ్య

మనుచుఁ బల్లిరి సత్తవు లనిలతనయ.

౧౩౧

లక్ష్యము:—

క. తనరంగ నేఁ దలంచెద

ఘనదశరథనందనహితకార్యాసక్తిన్

ఘనరసనిధి దాఁటిన నీ

కనదతిరయచరిత తీక్ష్ణకరతనయహితా.

౧౩౨

గీ. రములు నాల్గింట షడ్వతిన్ స్రగ్విణి యగు

దాని కొన రెండువర్ణముల్ పూని మొదల

నిడ భుజంగప్రయాతయై యెసఁగుఁ జదువ

యతులు ప్రాసముల్ తద్వృత్తగతుల నగుచు.

౧౩౩

లక్ష్యము:—

స్రగ్విణి:—

పావనీ లక్ష్మణప్రాణదాతాసమా

గ్రావచారీలసద్రామ భృత్యాసమ

స్తావనిస్తుత్యసత్య ప్రతిజ్ఞాక్రమా
భావివేళాపరబ్రహ్మమూర్తీ నమః.

౧౩౪

క. తలకట్టు గుడుసు కొమ్మును
నల దీర్ఘము లేత్వ మైత్వ మట నో త్వత్వం
బులు బొట్టు గిలుక యిన్నియుఁ
గొలఁదిగఁ బండ్రెండు పద్యగుణితంబయ్యెన్.

౧౩౫

గుణితలక్ష్యము:—

మ. సరసా సాహసిసిద్ధవహ్నిహృతరక్షఃశాల సీతావ్యథో
త్తరనాశా సుగుణాఢ్య సూరితతివంద్యా సేవకశ్రీద సై
స్యరసాజాతవసంత సోమనిభ సౌర్యగ్రప్రధానాఢ్య సం
గరలూనాక్షక దైత్యసర్వహితరక్షా సీకు నే మ్రొక్తైదన్.

౧౩౬

ఆ.వె. ఖడ్గబంధమునకుఁ గర్ణికల్ నాల్గగు
రెండు పిడిని నలుగు రెండు నగుచు
మూఁట నదియుఁ జదువ మూఁడేసి మార్ల గు
నొకట నాల్గు మార్ల నొనరఁ జదువ.

౧౩౭

క. చరణాంతాక్షర మావలి
చరణాదుల నిలిచి ప్రాససహితము వడితో
నరయగ సుగంధివృత్తమె
పరఁగును గావ్యముల ఖడ్గబంధ మనిలజా.

౧౩౮

క. పిడినడుమ సంచుల న్నొస
నిడ బంధనమరణరోగవృత్తుడగు బలియ
ట్టిడరా దాతనినామము
నడుమనె యునుపంగ శుభ మొనరు ఖడ్గమునన్.

౧౩౯

లక్ష్యము:—

సుగంధి:—

శ్రీనవీనజానకీనసేవకావకావదా
దానవారి యాంజనేయ దారుణస్ఫురజ్జవా

వానరేంద్ర నిన్నుఁ గొల్తు వాంఛితాశ్రితార్థదా
దాసనిర్జితాబ్జబాణతాతతారకాధవా.

౧౪౦

క. అందపుచుఁటేఖలు పది

యందంచుల నాటు రేఖ లగు శార్దూలం
బొందగు వృత్తము కర్ణిక

పందొమ్మిది సుఖ్య చక్రబంధమునకగున్.

౧౪౧

గీ. త్రిరసవలయంబులను గృత్యధిపతి గవుల

పేర్లు నిలుపంగవలయును బేర్నితోడ

నితరమగు చుట్ల కది చమత్కృతి కొలంది

నిడినఁ దగుఁ జక్రబంధంబు కృతులయందు *

౧౪౨

క. మునుపటి యాశ్వాసంబులఁ

బెనఁచితి నొక కొన్ని చిత్రభేదములగతుల్

ఘనులైన కవులకృపచే

ననువుగఁ దెలియంగవలయు నన్నియుఁ గృతులన్.

౧౪౩

షట్ప్రత్యయములకు లక్షణము:—

సీసమాలిక.

మ య ర స త జ భ న మహితాష్టగణములు

గురు వొక్తటియును లఘు వొకటియును

గగమును లగమును గలమును లలమును

వరుసన పదునాల్గు వరగణములు

ప్రస్తారమునను బాల్పడి తిరుగు ¹ . . . . .

నెట్టన త్రోమం బెట్టి దనిన

నుక్త గురులఘు లత్యుక్త గగాదు ల

య్యష్టగణముల నగును మధ్య

* వ్యాకరణపరిణామ డీనికి లక్షణములేదు.

1. చునుంచు

మగణాదిఖండికాయుగముల్ ప్రతిష్ఠా కౌ
 గజవసుగురులఘుల్ గదిసిరాఁగ
 ఖండికల్ నాల్గు గగముఖ్యములు నాల్గు
 సారిది రాఁ బాలుపొందు సుప్రతిష్ఠ
 గాయత్రి యొప్పును ఖండిక లెన్నిదై
 పై యష్టగణములు భాసిలంగఁ
 బాలుచు నుష్ణి కండికలు పదా ర్చనండు
 నభిరసగురువు లన్నిలఘులు
 ఖండికల్ ముప్పదిరెం డనుష్టుప్పన
 కగుఁ జతుష్టప్తి గగాదు తాల
 నఱువదినాల్గు బృహతికి ఖండిక లష్ట
 గణ చతుష్టములు కడలఁ గలయఁ
 గరికరేందులు పం క్తిఖండికల్ పైఁబొల్పుఁ
 1 ... ..
 ... ..
 సక్షీందు శరగ గాద్యంతములయి
 జగతికి ఖండికల్ యుగశశిశరముతా
 నన్నేసి మగణాదు తొను బయిని
 గతియుగభేందుతా నతిజగతికి ఖండి
 కలు రసాజఖగతుల్ గములు లములు
 కరిగతిఖాత్తులౌ ఖండికల్ శక్వరి
 నగ్గగామలు షడజాభ్రగతులు
 షడజాభ్రగతు లతిశక్వరిఖండిక
 లష్టగణములుపై నన్ని యన్ని

1. గరశశిశరములు గములు లములు

త్రిష్టప్పఖండికల్ ఋతుశరశరముతా.

దృగజేందువసులప్తి¹కగు ఖండిక లహిష
డగదృగగ్నులు గురు లన్నిలఘులు

గత్యహిత్ర్యంగాఙ్ఘ లత్యప్తిఖండికల్
కరిరసాద్రియుగాగ్ని² ... ..

ఖండికల్ ధృతి గజాంగనగాక్షిశిఖులప్త
గణములు³ పది ... ..

ఋతుగణేష్విఘ్నఋతు లతిధృతిఖండికల్
గతిగతీందు యుగర్తు కరగలములు

శయశైలభేంద్వగ్ని శశిఖండికలు కృతి
గతిగతీంద్వక్షి పట్కరగగజలు

గతిగతీంద్వక్షి పట్కరఖండికలు ప్రకృ
తికి నన్నియె మగణాదికములు తుదఁ

బ్రహ్మతిఖండికలరె ట్టకృతి కక్ష్యస్త్రేందు
గిరినిధిభాక్షులౌ గురులు లఘులు

అకృతిరెట్టి వికృతి యగుఁ గరేష్వింద్వద్ర్య
జాభ్రనేత్రముల గగాదు లవును

వికృతిరెట్టగు⁴ సంకృతికిఁ గరాస్త్రేంద్వద్ర్య
జాభ్రాక్షులగు మగణాదు లౌల

సంకృతిరెట్టిని జర గభికృతి పడ
జ్జదృగగత్రయరసాజ్జగురు⁵ ... ..

నభికృతిరెట్టియై యమరు నుత్తృతి రసా
జ్జదృగగత్రయ పడజ్జగజముల

పరిచోట్ల లఘువును గురువు బేసుల నిడి
యల బేసి నొక్కటిఁ గలయఁగూర్చి

-
1. వ్రా. ప్ర. కిని 2. గగము లౌల. 3. పదిలంబుగాఁగ నన్ని.
4. సంకృతికిని గరాస్త్రాద్ర్య. 5. లఘుల.

యథింపబడిన వృత్తార్థముల్ చూపు మా
 గ్గము నష్టలభ మస్పృత్యయంబు
 ఛందోక్షరంబులక్రింద నిశ్శిడి
 యందులో లఘువులక్రింది లెక్క
 లవి ప్రోవుగాఁ జేసి యందొకటియుఁ గల
 ప నగు నుద్దిష్టమన్ ప్రత్యయంబు
 నినుమల్లకడలెక్క లినుమడిఁ గూడి మె
 అయ వృత్తసంఖ్య యన్ ప్రత్యయంబు
 నేఛందమునకేని యెన్ని యక్షరములో
 యన్ని యొక్కట్టిడి యందు నొకటి
 యమరించి దొంతిగా నవి చేర్చి మఱి యుపాం
 తములు చిక్కుగఁ గూడఁ దనరు ... ..
 ... .. మేరు వర్ధమేరువులపై నెక్కింపఁ
 బ్రబలు లగక్రియాప్రత్యయంబు
 వడ్డింశదురుతరచ్ఛందంబులకు నెల్లఁ
 బ్రస్తరింపఁగఁ జోటు పరఁగ నంత
 మేర పట్టునటంచు దా నేరుపఱుచుఁ
 బ్రకటముగ నధ్యమనియెడు ప్రత్యయంబు
 నిట్టి ప్రత్యయమట్టంబు నెఱుంగవలయు
 వినుమ వెలలూరుపురమున వెలయు నానుమ.

౧౪౪

ఆ. వె. వృత్తసంఖ్యమొడ్డు వెలయ నెన్నిచేతఁ
 బాలుగొనిన ఖండికాళి యొదవు
 నట్టిఖండికాళి యాయెన్నిదింటనే
 మోచ్చుజేయ వచ్చు వృత్తసంఖ్య.

౧౪౫

చక్రవాళవృత్తము:—

ఘనవాహారి విరామ రామమహిభృత్తంతీరవశ్రీపదా
ర్చనలభ్యాధికపుణ్య పుణ్యజనరాట్నంస్థాన లంకాపురీ
వనకల్పానిలమిత్ర మిత్రజనలస్వారాజ పుత్రాత్మభూ
ప్రణతోద్యజ్జయభీమ భీమజలకీంద్రప్రోలసల్లంఘనా.

౧౪౬

(ఘనవాహారి.)

కం. శతధృతి జనకపదాంబుజ

తతభక్తిస్వాంతయుత బుధద్రువసంతా

క్షీతిజేశ్వరహితవిస్ఫుర

దతిబలజితసమరభూమి హనుమత్స్వామి.

౧౪౭

పంచచామరము:—

¹గుణీతృణీకృతారివీర ఘోరపూరగారలం

కిణీఘృణీనవంశ రాతిక్తిర్తి కాంతిమాలికా

మణీఘృణీయకంపనాసుమారుతస్ఫురదృభా

ఫణీగుణీంద్రముఖ్యదేవపంక్తి దత్తసద్వరా.

౧౪౮

గద్య. ఇది శ్రీహనుమద్వరప్రసాదలబ్ధసారస్వతపాత్ర భారద్వాజగోత్ర

పవిత్ర సర్వయామాత్యపుత్ర చిత్రకవిపెద్దనార్య ప్రణీతంబైన

లక్షణసారసంగ్రహంబునందు రేఖకారభేదంబులును, దశ

రూపనాటక సంజ్ఞలును, చిత్రకవిత్వ లక్షణంబులును,

షట్పత్తయ విశేషమార్గంబులునుగల సర్వంబును

దృతీయాశ్వాసము. సంపూర్ణము.

ఓం తత్సత్.

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
JNANA SIMHASANA JNANAMANDIR

1. వ్రాతప్రతి, 'గృణీ' అనికలదు.

LIBRARY

Jangamawadi Math, Varanasi

Acc. No. 7578

